

การใช้แป้งดัดแปรไดสตาร์ชฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่ม
เสถียรภาพการแช่แข็งและการละลายของแผ่นเกี๊ยว

USING OF DISTARCH PHOSPHATE MODIFIED STARCH AND
TRANSGLUTAMINASE TO INCREASE FREEZE-THAW STABILITY OF
WONTON SHEET

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่สนับสนุนโดยศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอาหาร

ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีอาหารและนวัตกรรมอาหาร

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2555

KMITL-2012-AI-M-055-144

การใช้แป้งดัดแปรไคสตาร์ชฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่ม
เสถียรภาพการแช่แข็งและการละลายของแผ่นก๊วยว

USING OF DISTARCH PHOSPHATE MODIFIED STARCH AND
TRANSGLUTAMINASE TO INCREASE FREEZE-THAW STABILITY OF
WONTON SHEET

T122973

นางนภสร ทองศิลา

NONGNAPASORN THONGSILA

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน... 122973
ในเดือน,ปี... 10 ต.ค. 2555

b..... i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการและบริการอาหาร

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2555

KMITL-2012-AI-M-055-144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Using of Distarch Phosphate Modified Starch and Transglutaminase to Increase
Freeze-Thaw Stability of Wonton Sheet**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN FOOD CATERING TECHNOLOGY
FACULTY OF AGRO-INDUSTRY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2012

KMITL-2012-AI-M-055-144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2012

FACULTY OF AGRO-INDUSTRY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การใช้แปรงคัดแปรง ไคสตาโรซฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่มเสถียรภาพการแช่แข็งและการละลายของแผ่นกล้วย
นักศึกษา	นงนภสร ทองศิลา
รหัสประจำตัว	50068610
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการจัดการและบริการอาหาร
พ.ศ.	2555
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.ดร. กิตติพงษ์ ห่วงรัญษ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้แปรงคัดแปรง ไคสตาโรซฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่มความคงตัวในการคืนรูปจากการแช่แข็งของแผ่นกล้วย โดยใช้ไคสตาโรซฟอสเฟตที่ปริมาณร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี พบว่าการใช้ปริมาณไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 7 ของปริมาณแป้งสาลี ทำให้ค่าการดูดซับน้ำลดลงมากที่สุด และทำให้ค่าด้านแรงตัด งานที่ใช้เลื่อน และความต้านทานแรงดึง ทั้งจากแผ่นกล้วยก่อนและหลังแช่แข็งสูงสุด ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านระดับความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ระดับความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น ระดับการกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวม พบว่าการใช้ไคสตาโรซฟอสเฟตในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้คะแนนในด้านเหล่านี้เพิ่มขึ้นด้วย ผลการวิเคราะห์โครงสร้างก่อนและหลังแช่แข็งของแผ่นกล้วยที่มีปริมาณการทดแทนด้วย (เดิมเข้ามาใหม่) ไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลี พบว่ามีโครงสร้างไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างเห็นได้ชัด เมื่อนำไปวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกล้วย พบว่าเมื่อปริมาณไคสตาโรซฟอสเฟตมากขึ้น ส่งผลให้ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสภาพผลึกน้ำแข็ง (ΔH_m) เพิ่มขึ้น และอุณหภูมิเริ่มต้น (T_{onset}) ลดลง สำหรับการใช้อเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี พบว่าเมื่อใช้อเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 ของปริมาณแป้งสาลี ทำให้ค่าการดูดซับน้ำลดลง และทำให้ค่าแรงตัด งานที่ใช้เลื่อน และแรงดึงสูงสุดทั้งจากแผ่นกล้วยก่อนและหลังแช่แข็ง ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านระดับความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด พบว่าเมื่อปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้คะแนนด้านเหล่านี้เพิ่มขึ้น และพบว่าการใช้อเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของปริมาณแป้งสาลี ทำให้คะแนนในด้านความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมมีคะแนนสูงที่สุด ผลการวิเคราะห์โครงสร้างก่อนและหลังแช่แข็งของแผ่นกล้วยที่มีปริมาณการทดแทนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของปริมาณแป้งสาลี โดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่าเห็นความแตกต่างอย่างไม่ชัดเจน เมื่อนำไปวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกล้วย พบว่าเมื่อปริมาณเอนไซม์

ทรานส์กลูตามีนสมากขึ้น ส่งผลให้ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็ง (ΔH_{fu}) เพิ่มขึ้น และอุณหภูมิเริ่มต้น (T_{onset}) ลดลง สำหรับการใช้โคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามีนส พบว่าเมื่อใช้โคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามีนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามีนส 98:0:2, 95.5:3:1 และ 91:7:2 ตัวอย่างมีการดูดซับน้ำน้อยที่สุด เมื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อสัมผัส พบว่าที่อัตราส่วน 98:0:2 ทำให้ค่าด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงของแผ่นเนื้อทั้งหมดก่อนและหลังแช่แข็งมีค่าสูงสุด ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น และการกัดขาด พบว่าการใช้โคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามีนสทำให้ค่าในด้านเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้นจากตัวอย่างควบคุมทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง ส่วนในด้านความชอบด้านความแข็ง ความชอบด้านความยืดหยุ่น ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวม พบว่าอัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามีนส 95.5:3:1 ทำให้คะแนนในด้านเหล่านี้สูงที่สุด เมื่อนำตัวอย่างนี้ ไปวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเนื้อ พบว่ามีโครงสร้างไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุม ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเนื้อ ตัวอย่างดังกล่าวมีค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็ง (ΔH_{fu}) เพิ่มขึ้น และอุณหภูมิเริ่มต้น (T_{onset}) ลดลง

Thesis Title	Using of Distarch Phosphate Modified Starch and Transglutaminase to Increase Freeze-Thaw Stability of Wonton Sheet
Student	Miss Nongnapasorn Thongsila
Student ID.	50068610
Degree	Master of Science
Program	Food Catering Technology
Year	2012
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Kittiphong Huangrak

ABSTRACT

From the study on using of distarch phosphate and transglutaminase to increase freeze-thaw stability of wonton sheet. By using distarch phosphate at 0 3 5 and 7% of wheat flour, water absorbtion decreased to the lowest level when using 7% of wheat flour, while using 5 and 7% of wheat flour gave highest value of cutting force, work of shear and tensile strength of wonton sheet both before and after freezing. Sensory evaluation tests on hardness, liking of hardness, elasticity, liking of elasticity, ease of biting, liking of biting and overall liking showed that using distarch phosphate at higher amount resulted in higher score of the tests after freezing were highest. Analyzing on internal structure of wonton sheet, before and after freezing, Which containing of 3% of wheat flour and more of distarch phosphate could not observed significant different in structure from controlled sample. Inspection on changing of ice crystal state process of the wonton sheet found that using more of distarch phosphate would result in more energy required for changing of ice crystal state and decreasing of beginning temperature before and after freezing. Using 2% of wheat flour of enzyme transglutaminase, water absorption decreased. Sensory evaluation tests on hardness, liking of hardness, elasticity, liking of elasticity and ease of biting showed that using more of enzyme transglutaminase give higher level of satisfaction score. And also found that using 1.5% of wheat flour giving the highest score on liking of biting and overall liking as well. Analyzing structure before and after freezing of wonton sheet with 1.5% of wheat flour degree of substitution of enzyme transglutaminase by using scanning electron microscope photograph, there were only unclear different observed. Considering on changing of ice crystal state of wonton sheet found that using more of enzyme transglutaminase resulting in more energy required level for changing of ice crystal state compared with controlled sample and beginning temperature tend to decrease from sample both before

and after freezing. For using distarch phosphate together with enzyme transglutaminase at 98:0:2 ratio, using at 98:0:2, 95.5:3.5:1 and 91:7:2 ratio gave lowest level of water absorption. Tested on texture, highest score of cutting force, work of shear and tensile strength resulted when use at 98 : 0 : 2. Resulted of testing on hardness, elasticity and ease of biting found that using distarch phosphate together with enzyme trasglutaminase giving higher scores compared to sample both before and after freezing. And overall liking were resulted from using at 95.5:3.5:1 ratio. When analyzed on internal structure of wonton sheet found that internal structure were no unclear different from the controlled sample. Analyzed on changing of ice crystal state found that degree of substitution at 95.5:3.5:0 gave more energy required level for changing of ice crystal state compared with controlled sample and beginning temperature tend to decrease from controlled sample.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร. กิตติพงษ์ ห่วงรัักษ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ และคำแนะนำที่มีประโยชน์ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.พอใจ ถามาตร คร.กัลยาณี เต็งพงศธร และ รศ.ดร.ระติพร หาเรือนกิจ อดีตคณบดี คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณบริษัท อะซิโนะโมะโต๊ะ ประเทศไทย จำกัด ที่ให้การสนับสนุนเอนไซม์ทรานส์กลูตามินสเพื่อใช้ในการทำการทดลอง และขอขอบคุณศูนย์นาโนเทคโนโลยีที่ให้ความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการจัดและบริการอาหาร ทุก ๆ คนและนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร ที่ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทุกคน และนางศิริพร แทนแก้ว ที่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์นี้ลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัวของข้าพเจ้าทุกคน และนายกิตติศักดิ์ ศรีสัตยากุลที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุกด้านตลอดมา ทำให้ข้าพเจ้าสามารถทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอบอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

นงนภสร ทองศิลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญรูป.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 ประวัติและความเป็นมาของเกี่ยว.....	3
2.2 ส่วนประกอบ.....	3
2.2.1 ข้าวสาลี.....	3
2.2.2 แป้งสาลี.....	5
2.2.3 ไข่.....	10
2.2.4 น้ำ.....	10
2.2.5 เกลือ.....	10
2.2.6 สารละลายต่าง.....	11
2.3 สารที่ใช้เพื่อปรับปรุงเนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยว.....	11
2.3.1 สตาร์ชคัดแปร.....	11
2.3.2 เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส.....	12
2.4 การผลิตแผ่นเกี่ยว.....	14
2.5 การแช่แข็ง.....	14
2.5.1 ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอาหารแช่แข็ง.....	14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5.2 การเปลี่ยนแปลงของโปรตีน อะมิโลสและอะมิโลเพกตินในอาหาร แช่แข็ง.....	15
2.5.3 การละลาย.....	16
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการ.....	18
3.1 วัตถุประสงค์และอุปกรณ์.....	18
3.1.1 วัตถุประสงค์.....	18
3.1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตแผ่นเกี่ยวแช่แข็ง.....	18
3.1.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพ.....	18
3.2 สถานที่ดำเนินการทดลอง.....	18
3.3 วิธีการทดลอง.....	19
3.3.1 กระบวนการผลิตแผ่นเกี่ยว.....	19
3.3.2 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยโคสตาร์ชฟอสเฟต.....	19
3.3.3 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส.....	20
3.3.4 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยโคสตาร์ชฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส.....	20
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์.....	22
4.1 ผลการศึกษาการทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยโคสตาร์ชฟอสเฟตลงใน แผ่นเกี่ยวแช่แข็ง.....	22
4.1.1 การดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง.....	22
4.1.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	22
4.1.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	24
4.1.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	28
4.1.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยว.....	29
4.2 ผลการศึกษาการทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสลงใน แผ่นเกี่ยวแช่แข็ง.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2.1 การดูดัชนีของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง.....	30
4.2.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	30
4.2.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	32
4.2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	35
4.2.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยว.....	36
4.3 ผลการศึกษาการทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับ เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสลงในแผ่นเกี่ยวแช่แข็ง.....	37
4.1.1 การดูดัชนีของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง.....	37
4.1.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	38
4.1.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	41
4.1.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง.....	46
4.1.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยว.....	47
บทที่ 5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	55
ภาคผนวก ก การวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ.....	62
ภาคผนวก ข แบบประเมินคุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส.....	58
ภาคผนวก ค รูปภาพ.....	65
ภาคผนวก ง ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ.....	67
ภาคผนวก จ การออกแบบแบบผสม(Mixture Design).....	102
ประวัติผู้เขียน.....	104

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบทางเคมีของธัญพืชชนิดต่างๆ.....	4
2.2 พันธะที่สำคัญในโปรตีนของโค.....	8
2.3 สารแทนนินชนิดในข้าวสาลีและแป้งสาลี.....	10
3.1 ส่วนผสมที่ใช้ในการผลิตแผ่นกึ่งวนในการทดลอง.....	19
3.2 อัตราส่วนของแป้งสาลี : ไคสตาโรซฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ได้จากการออกแบบการทดลองแบบผสม (mixture design).....	21
4.1 ค่าการดูดซับน้ำของแผ่นกึ่งวนสุกหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตที่ระดับ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี.....	22
4.2 ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงของแผ่นกึ่งวนสุกทั้งก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตที่ระดับร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี.....	23
4.3 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นกึ่งวนสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตที่ระดับร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี.....	25
4.4 ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกึ่งวน (fusion enthalphy, ΔH_{fw}) และอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะ (onset temperature, T_{onset}) ของแผ่นกึ่งวนที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตก่อนและหลังแช่แข็งที่ร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี.....	29
4.5 ค่าการดูดซับน้ำของแผ่นกึ่งวนสุกหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ระดับ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี.....	30
4.6 ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงของแผ่นกึ่งวนสุกทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ระดับร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี.....	31

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.7	คะแนนการทดสอบทางประสามสัมพัศแผ่นเกี่ยวสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบ โดยรวมทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ระดับร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี.....	33
4.8	ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยว (fusion enthalphy, ΔH_{fw}) และอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะ (onset temperature, T_{onset}) ของแผ่นเกี่ยวที่ ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสก่อนและหลังแช่เยือกแข็งที่ร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2.....	37
4.9	ค่าการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวสุกหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ ทรานส์กลูตามิเนสที่ร้อยละ 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2.....	38
4.10	ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงของ แผ่นเกี่ยวสุกทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์ กลูตามิเนสที่ร้อยละ 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2.....	39
4.11	คะแนนการทดสอบทางประสามสัมพัศแผ่นเกี่ยวสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความ แข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และ ความชอบ โดยรวมทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยโคสตาซ์ ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต: เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ร้อยละ100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2.....	42
4.12	ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยว (fusion enthalphy, ΔH_{fw}) และอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะ (onset temperature, T_{onset}) ของแผ่นเกี่ยวที่ ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วน แป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ร้อยละ 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2.....	47

สารบัญญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบในแป้งสาลีเมื่อส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดา.....	5
2.2 ขนาดและรูปร่างของเม็ดสตาร์ชข้าวสาลีเมื่อมองผ่านกล้องจุลทรรศน์.....	7
2.3 การอุ้มน้ำของสตาร์ชที่เสียหายจะพองตัวมากติดสีคล้ำในภาพ มีขนาดใหญ่กว่าเม็ดสตาร์ชปกติที่ไม่มีสีและมีขนาดเล็ก.....	7
2.4 ปฏิกริยาของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส (crosslinking ระหว่างอนุโมลกลูตามีนและเอมีนของไลซีน.....	13
2.5 รูปตัดขวางของเส้นบะหมี่เมื่อเติมเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส.....	13
2.6 การเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์โดยการแช่แข็งแบบช้าและการแช่แข็งแบบเร็ว.....	15
4.1 โครงสร้างภายในของแผ่นกึ่งก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่างควบคุมและที่ระดับการทดแทนไคสตาร์ชฟอสเฟตที่ร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลี.....	28
4.2 โครงสร้างภายในของแผ่นกึ่งก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่างควบคุมและที่ระดับการทดแทนเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ร้อยละ 1.5 ของปริมาณแป้งสาลี.....	36
4.3 โครงสร้างภายในของแผ่นกึ่งก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเปรียบเทียบระหว่างตัวอย่างควบคุมและที่ระดับการทดแทนไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:ไคสตาร์ชฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ร้อยละ 95.5:3:1.....	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากการดำรงชีวิตในปัจจุบันที่มีความเร่งรีบ มีผู้ประกอบการผลิตเนื้อแช่แข็งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เนื้อแช่แข็งสามารถรับประทานได้ง่าย เพียงนำเข้าอุ่นในไมโครเวฟเท่านั้น แต่กระบวนการแช่แข็งเป็นสาเหตุทำให้แผ่นเนื้อที่ได้เปื่อย และ ไม่เหนียว เป็นสาเหตุทำให้ผู้บริโภคไม่ซื้อเนื้อแช่แข็ง การปรับปรุงเนื้อสัมผัสของเนื้อแช่แข็งให้ทนต่อการแช่แข็งจึงมีความจำเป็น การปรับปรุงเนื้อสัมผัสของอาหารประเภทนี้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การทดแทนด้วยแป้งชนิดอื่น การใช้เอนไซม์ การใช้สารสกัดแปรรูป เป็นต้น ปัจจุบันสามารถใช้สารสกัดแปรรูปเพื่อปรับปรุงคุณภาพอาหารต่าง ๆ มากมาย เนื่องจากสารสกัดแปรรูปเป็นแป้งที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีการทางกายภาพและเคมีให้มีสมบัติที่เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ สำหรับผลิตภัณฑ์จากแป้งสาลีแช่แข็ง มีการทดลองพบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสจะช่วยลดการเสียหายของโครงสร้างกลูเตน โดยจะช่วยป้องกันและซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดจากผลึกน้ำแข็งในช่วงการเก็บ (Huang *et al.*, 2008)

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของเนื้อแช่แข็ง เพื่อนำไปแช่แข็ง โดยจะศึกษาปริมาณการใช้สารสกัดแปรรูปชนิดโคสตาซโฟสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส รวมถึงการใช้โคสตาซโฟสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อปรับปรุงเนื้อสัมผัสของเนื้อแช่แข็งให้ทนต่อสถานะแช่แข็งและมีเนื้อสัมผัสใกล้เคียงกับเนื้อแช่แข็งที่ทำใหม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการใช้โคสตาซโฟสเฟตเพื่อเพิ่มความคงตัวในการคืนรูปจากการแช่แข็งของเนื้อแช่แข็ง

1.2.2 เพื่อศึกษาการใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่มความคงตัวในการคืนรูปจากการแช่แข็งของเนื้อแช่แข็ง

1.2.3 เพื่อศึกษาการใช้โคสตาซโฟสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเพิ่มความคงตัวในการคืนรูปจากการแช่แข็งของเนื้อแช่แข็ง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้ไคสตาโรฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อปรับปรุงคุณภาพของแผ่นกึ่งแข็งเยือกแข็งให้ทนต่อการคืนรูปหลังแช่แข็ง โดยใช้สตาโรซัดแปรประเภทไคสตาโรฟอสเฟต ปริมาณที่ใช้คือร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี และใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ในปริมาณร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี รวมทั้งการใช้ไคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ออกแบบการทดลองแบบผสม (mixture design) นำแผ่นกึ่งแข็งที่ทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยไคสตาโรฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส รวมทั้งการใช้ไคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ไปแช่แข็งที่อุณหภูมิ -50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำออกมาจากตู้แช่แข็งแล้วทำให้ละลายที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 30 นาที แล้วนำไปลวกในน้ำเดือดเป็นเวลา 1 นาที จึงนำแผ่นกึ่งแข็งไปวิเคราะห์ปริมาณการดูดซับน้ำหลังแช่แข็ง จากนั้นนำแผ่นกึ่งแข็งทั้งที่แช่แข็งและไม่ได้แช่แข็งไปวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงตัด งานที่ใช้เลี่ยน และความต้านทานแรงดึง และทดสอบทางประสาทสัมผัส รวมทั้งนำแผ่นกึ่งแข็งทั้งแช่แข็งและยังไม่แช่แข็งไปวิเคราะห์โครงสร้างภายในด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด และศึกษาการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกึ่งแข็งโดยใช้เครื่องวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางความร้อน (differential scanning calorimetry)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.4.1 เข้าใจกระบวนการในการผลิตแผ่นกึ่งแข็ง

1.4.2 ทราบผลของไคสตาโรฟอสเฟต เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส และไคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในการผลิตแผ่นกึ่งแข็ง

1.4.3 ทราบปริมาณที่เหมาะสมของไคสตาโรฟอสเฟต เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส และไคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อใช้ในการผลิตแผ่นกึ่งแข็ง

บทที่ 2

ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 เกี้ยว

เกี้ยว จัดเป็นขนมชนิดหนึ่งซึ่งมีส่วนผสมและขั้นตอนในการทำเช่นเดียวกับการทำขนมที่ต่างกันตรงที่ไม่มีหรือนำมาตัดให้เป็นเส้น แต่จะนำมาตัดให้เป็นแผ่นสี่เหลี่ยม หรือตัดเป็นแผ่นวงกลมแทน การนำไปบริโภคนั้นทำโดยการนำไปห่อหมู หรือเนื้อสัตว์ชนิดอื่นก่อนนำไปลวกหรือต้มด้วยน้ำร้อน แล้วรับประทานกับเครื่องปรุง เช่นเดียวกับขนมี่น้ำ ถ้านำไปห่อหมูหรือกุ้งที่มีการปรุงรส แล้วนำไปนึ่งให้สุก เรียกว่าขนมจีบ รับประทานเป็นอาหารว่าง (กล้าณรงค์ ศรีรอด ; เกื้อกุล ปิยะจอมขวัญ, 2543)

2.2 ส่วนประกอบ

2.2.1 ข้าวสาลี

ข้าวสาลี (wheat) ชื่อพฤกษศาสตร์ *Triticum aestivum* L. มนุษย์เริ่มนำข้าวสาลีมาบริโภคเป็นอาหารมามากกว่า 15,000 ปีก่อนคริสตกาล โดยมีหลักฐานการค้นคว้าของนักโบราณคดีจากมหาวิทยาลัยชิคาโก ซึ่งค้นพบหมู่บ้าน โบราณในประเทศอิรัก เมื่อปี ค.ศ.1948 และบันทึกไว้ว่าหมู่บ้านนี้อาจจะมีอายุมากกว่า 6,700 ปี ก่อนคริสตกาล และในซากปรักหักพังของหมู่บ้าน ได้พบร่องรอยของข้าวสาลี 2 พันธุ์ที่มีลักษณะคล้ายข้าวสาลีที่ปลูกในปัจจุบัน ปัจจุบันนิยมนำข้าวสาลีไปใช้ทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ขนมปัง คุกกี้ ขนมเค้ก โรนีสปาเกตตี้ ขนมปังกรอบ ปาท่องโก๋ และอาหารเข้า เป็นต้น

ประเทศไทยเริ่มรู้จักและบริโภคข้าวสาลีมานานพอสมควร ตั้งแต่ พ.ศ.2230 (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540) โดยมีหลักฐานเป็นจดหมายเหตุของนักบวชชาวฝรั่งเศสว่ามีการซื้อแป้งสาลีมาทำขนมปังในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และเมื่อ พ.ศ. 2399 มีการนำแป้งสาลีจากฮ่องกงมาทำขนมปังในราชสำนักสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเริ่มมีการแปรรูปข้าวสาลีในประเทศไทยตั้งแต่พ.ศ. 2504

ชาวไทยรู้จักบริโภคผลิตภัณฑ์จากข้าวสาลีและแป้งสาลีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มคนในเมืองหลวงและตามแหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ โดยมีจุดประสงค์เพื่อขายให้ชาวต่างชาติ ส่งผลให้คนไทยที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นซื้อมารับประทานเป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่น ผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่นิยมได้แก่ ผลิตภัณฑ์แฮมเบอร์เกอร์ ฮอตดอก โดนัท พิซซ่า พาย เล็ก คุกกี้

เนื่องจากซื้อหาง่าย สะดวกในการบริโภค และให้คุณค่าทางอาหาร สำหรับตามต่างจังหวัดอาจจะรู้จักผลิตภัณฑ์จากข้าวสาลีประเภทะหมี่ ก๋วยเตี๋ยว ซาลาเปา ปาท่องโก๋ โรตีสี และขนมอบประเภทขนมปัง เค้ก คุกกี้ อยู่แล้วและมีขายมากขึ้นในปัจจุบัน (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540)

ข้าวสาลีเป็นธัญพืชเมืองหนาว ทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดี ปลูกได้ในสภาพไร้อากาศหรือน้ำฝนหรือในเขตชลประทานที่ดินมีการระบายน้ำได้ดี ประเทศไทยมีการปลูกบ้างแถบจังหวัดทางภาคเหนือ (ไพบุลย์ พงษ์สกุล และคณะ, 2547) ข้าวสาลีแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ข้าวสาลีชนิดหนักหรือแข็งและข้าวสาลีชนิดอ่อนหรือเบา ข้าวสาลีและผลิตภัณฑ์ เป็นแหล่งพลังงานและสารอาหารที่สำคัญของมนุษย์ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบทางเคมีของธัญพืชชนิดต่าง ๆ (ร้อยละของน้ำหนักแห้ง)

ธัญพืช	โปรตีน	ไขมัน	แป้ง	เยื่อใย	เถ้า
ข้าวสาลี	12.2	1.9	71.9	1.9	1.7
ข้าวไรย์	11.6	1.7	71.9	1.9	2.0
ข้าวบาร์เลย์	10.9	2.3	73.5	4.3	2.4
ข้าวโอ๊ต	11.3	5.8	55.5	10.9	3.2
ข้าวโพด	10.2	4.6	79.5	2.3	1.3
ข้าวมิลเลท	10.3	4.5	58.9	8.7	4.7
ข้างฟ้าง	11.0	3.5	65.0	4.9	2.6
ข้าว	8.1	1.2	75.8	0.5	1.4

ที่มา : Lasztity (1996)

2.2.1.1 ข้าวสาลีชนิดหนักหรือแข็ง (hard or strong wheat) เป็นข้าวสาลีที่มีโปรตีนสูง เมื่อนำไปไม่จะได้แป้งสาลีชนิดหนัก ซึ่งเหมาะสำหรับใช้ทำขนมอบ เช่น ขนมปัง มั๊กกะโรนี เป็นต้น แป้งสาลีชนิดนี้มีโปรตีนสูง ลักษณะค่อนข้างหยาบ ไม่เกาะกัน สีคล้ำ สามารถนวดผสมให้ได้ก้อนแป้งที่มีความยืดหยุ่นและแข็งแรง ทนต่อสภาพการผสม การหมัก อุณหภูมิของห้อง และเครื่องผสม มีสมบัติในการอู่มแก่ที่ดี เป็นผลให้ขนมอบมีปริมาตรดี มีความสามารถดูดซึมน้ำ ได้แก่ ข้าวสาลีที่ปลูกในฤดูใบไม้ผลิ เช่นข้าวสาลีสายพันธุ์ *Triticum aestivum* และ *Triticum durum* เป็นต้น

2.2.1.2 ข้าวสาลีชนิดอ่อนหรือเบา (soft wheat) เมื่อนำมาไม่จะได้แป้งสาลีชนิดเบาซึ่งมีโปรตีนต่ำ แป้งที่ได้จะมีความสามารถในการดูดซึมน้ำได้ต่ำกว่าแป้งชนิดแข็ง ได้แป้งละเอียด สีขาว มีความทนทานต่อการผสมและการหมักที่ต่ำ จึงเหมาะสำหรับนำมาทำเค้ก คุกกี้ ได้แก่ ข้าวสาลีสีแดงที่ปลูกในฤดูหนาว (red winner wheat) และข้าวสาลีสีขาว (soft white wheat) เช่น ข้าวสาลีสายพันธุ์ *Triticum compactum* (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540) ข้าวสาลีเป็นธัญพืชที่มีปริมาณโปรตีนสูงเมื่อ

เปรียบเทียบกับธัญพืชอื่น เช่น ข้าว ข้าวโพด เป็นต้น (ตารางที่ 2.1) ริววัลย์ ชาญฤทธิเสน (2543) พบว่าข้าวสาลี รำข้าวสาลี และผลิตภัณฑ์จากข้าวสาลีเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญ มักกะโรนี 100 กรัม ให้พลังงาน 369 กิโลแคลอรี และรำข้าวสาลีเป็นแหล่งใยอาหาร โดยรำข้าวสาลี 100 กรัม มีใยอาหารสูงถึง 36.8 กรัม

2.2.2 แป้งสาลี

แป้งสาลีเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากข้าวสาลี นำมาผ่านกระบวนการแปรรูปโดยการโม่ เมื่อนำข้าวสาลีมาโม่ให้เป็นแป้ง จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกายภาพและทางเคมีไปพร้อมกัน กระบวนการ โม่แป้งเป็นการสกัดส่วนของเนื้อในเมล็ดออกมาและบดให้เป็นแป้งละเอียด แป้งที่ได้นี้จะประกอบด้วยองค์ประกอบทางเคมีสำคัญคือ คาร์โบไฮเดรต (สตาร์ชเป็นส่วนใหญ่) ไขมัน โปรตีน เอนไซม์ แร่ธาตุ วิตามิน และลี โดยปริมาณองค์ประกอบจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปริมาณการสกัดแป้งออกจากเมล็ดข้าวสาลี หากสกัดให้ได้ปริมาณแป้งมาก องค์ประกอบทางเคมีทุกชนิดจะเพิ่มขึ้น ยกเว้นคาร์โบไฮเดรตในรูปสตาร์ชจะลดลง เช่น ปริมาณแป้งที่สกัดได้ร้อยละ 42-46 มีสตาร์ชร้อยละ 72 แต่ถ้าสกัดแป้งทั้งเมล็ด จะมีสตาร์ชร้อยละ 63.7

เมื่อนำแป้งสาลีมามองผ่านกล้องจุลทรรศน์ จะเห็นเม็ดสตาร์ชขนาดเล็กและขนาดใหญ่ต่างกันมาก โดยระหว่างเม็ดสตาร์ชจะมีเส้นใยโปรตีนเชื่อมระหว่างเม็ดสตาร์ช ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 องค์ประกอบในแป้งสาลีเมื่อส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบธรรมดา

ที่มา : Charley (1982)

2.2.2.1. ชนิดของแป้งสาลี

แป้งสาลีแบ่งตามสมบัติองค์ประกอบทางเคมีในด้านปริมาณโปรตีนเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. แป้งสาลีชนิดหนักหรือแป้งขนมปัง (bread flour) มีโปรตีนสูงประมาณร้อยละ 12-14 หนักประมาณหนึ่งถ้วยตวงถ้วย เหมาะสำหรับการทำขนมปังหรือผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นฟูด้วยยีสต์ แป้งสาลีชนิดนี้ไม่จากข้าวสาลีชนิดแข็ง ลักษณะของแป้งจะหยาบ

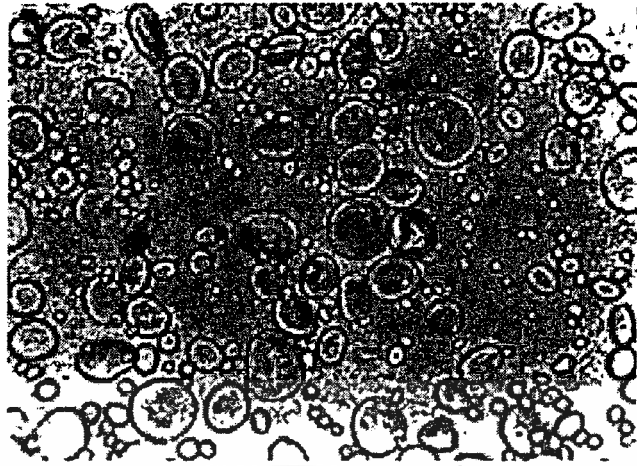
2. แป้งสาลีชนิดปานกลางหรือแป้งอเนกประสงค์ (all purpose flour) ซึ่งแป้งชนิดนี้มีโปรตีนปานกลางประมาณร้อยละ 10-12 หนักประมาณ 110 กรัมต่อถ้วย เหมาะสำหรับการทำคุกกี้ เพสตรี้ ปาท่องโก๋ บะหมี่ หรือผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นฟูด้วยยีสต์ และผงฟู แป้งสาลีชนิดนี้ไม่จากการผสมข้าวสาลีชนิดแข็งกับข้าวสาลีชนิดอ่อนเข้าด้วยกัน ในสัดส่วนที่เหมาะสม จึงมีลักษณะของแป้งขนมปังและแป้งเค้กรวมกัน

3. แป้งสาลีชนิดเบาหรือแป้งเค้ก (cake flour) มีโปรตีนต่ำประมาณร้อยละ 7-9 หนักประมาณ 96 กรัมต่อถ้วย เหมาะสำหรับการทำเค้ก แป้งสาลีชนิดนี้มีลักษณะเนื้อละเอียดสีขาว ทำให้ขึ้นฟูด้วยสารเคมี ได้แก่ ผงฟู และเบคกิ้งโซดา เท่านั้น

แป้งสาลีเป็นองค์ประกอบหลักของบะหมี่ โดยมีปริมาณถึงร้อยละ 90-95 ดังนั้นลักษณะของเส้นบะหมี่ทั้งทางกายภาพและทางเคมี จึงมีผลมาจากแป้งเป็นส่วนใหญ่ องค์ประกอบสำคัญในแป้งซึ่งมีผลต่อลักษณะเส้นของบะหมี่ ได้แก่ สตาร์ช โปรตีน เอนไซม์ และสี

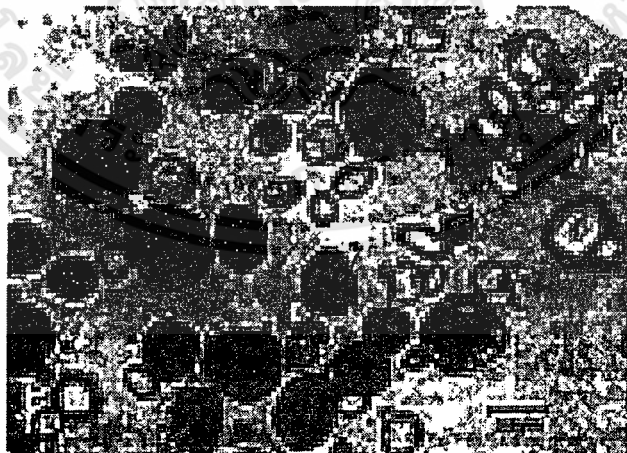
2.2.2.2 สตาร์ช

สตาร์ชเป็นองค์ประกอบหลักในแป้งสาลี เนื่องจากเป็นอาหารสะสมของเมล็ดข้าว สาลีมีสูตร โครงสร้างประกอบด้วยอะมิโลสและอะมิโลเพกติน ซึ่งมีผลกับคุณภาพของแป้ง โดยแป้งที่มีอะมิโลเพกตินสูงเมื่อผ่านความร้อนจะเหนียวและเกาะตัวมากกว่าแป้งที่มีอะมิโลเพกตินต่ำ (ชลลดา ปรีชา, 2539) และเนื่องจากทั้งอะมิโลสและอะมิโลเพกตินเป็นสารประกอบที่มีโมเลกุลใหญ่ ทำให้สตาร์ชมีโมเลกุลที่ใหญ่มากและตรวจสอบได้ไม่แน่นอน เมื่อใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องดูสตาร์ชในแป้งสาลี จะเห็นเม็ดสตาร์ช (starch granule) รูปร่างกลมและรี มีขนาดใหญ่และขนาดเล็กปนกัน (รูปที่ 2.2)

รูปที่ 2.2 ขนาดและรูปร่างของเม็ดสตาร์ชข้าวสาลีเมื่อมองผ่านกล้องจุลทรรศน์
ที่มา : Nolan และคณะ (1986)

การ โม่แป้งเป็นส่วนสำคัญ เพื่อให้ได้แป้งสาลีที่มีคุณภาพดี ตรงตามความต้องการ ในระหว่างการโม่ แรงบดของเครื่องมีผลทำให้เม็ดสตาร์ชเสียหาย (damaged starch) ไม่คงรูปร่าง ความเสียหายของเม็ดสตาร์ชนี้มีผลต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ การโม่แป้งที่เหมาะสมจะได้ สตาร์ชที่เสียหายน้อย อนุภาคแป้งสม่ำเสมอ ช่วยให้การดูดซึมน้ำดี โดมีความยืดหยุ่นที่พอเหมาะ แต่หากการโม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อเม็ดสตาร์ชมาก ขนาดอนุภาคของแป้งมีขนาดเล็กเกินไป จะมีผลให้แป้งมีการดูดซึมน้ำมาก (รูปที่ 2.3) เอนไซม์สามารถเข้าทำลายสตาร์ชได้ง่าย โครงร่างโค ไมแข็งแรง ยืดหยุ่นไม่ดี ไม่เหนียว (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540)

รูปที่ 2.3 การอ้วนน้ำของสตาร์ช เม็ดสตาร์ชที่เสียหายจะพองตัวมาก ดิดสีคล้ำในภาพ มีขนาดใหญ่
กว่าเม็ดสตาร์ชปกติ ที่ไม่ดิดสีและมีขนาดเล็ก.

ที่มา : อรอนงค์ นัยวิกุล (2540)

2.2.2.3 โพรตีน

โพรตีนในแป้งสาลีชนิดต่างๆมีปริมาณไม่เท่ากัน โดยจะอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 8-13 โดยทั่วไปแป้งสาลีชนิดทำขนมปังจะมีปริมาณ โพรตีนร้อยละ 12-13 สูงกว่าแป้งเอนกประสงค์ที่มีปริมาณ โพรตีนร้อยละ 10-11 และแป้งเค้กมีปริมาณ โพรตีนร้อยละ 8-9

โพรตีนมีความสำคัญต่อการยืดหยุ่นซึ่งมีผลมาจากปริมาณ โพรตีนและคุณภาพของกลูเต็นที่ดีจะทำให้ขนมปังและแผ่นเกี๊ยวมีความคงตัว มีลักษณะในการเคี้ยวที่ดี ปริมาณ โพรตีนที่เหมาะสมของขนมปังนั้นแตกต่างกัน คือ ขนมปังจีนต้องการ โพรตีนร้อยละ10-12 ขนมปังญี่ปุ่นหรืออูด้งต้องการ โพรตีนร้อยละ 9-10 โดยกลูเต็นจะส่งผลต่อการให้ความยืดหยุ่นในขนมปัง และลักษณะเนื้อสัมผัส โดยเฉพาะความแข็ง (hardness) (Toyokawa *et al.*, 1989)

กลูเต็นเกิดจากการรวมตัวกันของ ไกลอะดีน (gliadin) และกลูเตนิน (glutennin) เมื่อนวดแป้งกับน้ำ น้ำจะมีหน้าที่เป็นตัวเชื่อม โพรตีน ไกลอะดีนและกลูเตนิน กลายเป็นโครงสร้างร่างแหของกลูเต็น ทำให้เกิดแรงยึดเหนี่ยวของพันธะทางเคมีระหว่างกรดอะมิโนหลายรูปแบบ ได้แก่ พันธะโควาเลนต์ (covalent) พันธะไอออนิก (ionic) พันธะไฮโดรเจน (Hydrogen) และพันธะแวนเดอร์วาลส์ (Van Der Waals) ดังตารางที่ 2.2 ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแป้งสาลีที่แตกต่างจากแป้งชนิดอื่น

ตารางที่ 2.2 พันธะที่สำคัญในโพรตีนของโค

ชนิดของพันธะ	ลักษณะการเกิด	พลังงาน กิโลแคลอรี/โมล
โควาเลนต์	พันธะระหว่างอะตอมด้วยคู่อิเล็กตรอน	30-100
ไอออนิก	พันธะระหว่างประจุตรงกันข้าม	10-100
ไฮโดรเจน	พันธะในลักษณะอิเล็กโตรเนกาติฟของอะตอมระหว่างไฮโดรเจน (กับออกซิเจน)	2-5
แวนเดอร์วาลส์	พันธะที่เกิดระหว่างกลุ่มที่ไม่มีประจุ	มากถึง 0.5

ที่มา : Pylar (1973)

2.2.2.4 เอนไซม์

ในแป้งสาลีมีเอนไซม์หลายชนิด เอนไซม์ที่สำคัญคือ เอนไซม์อะมิเลส และโปรตีเอส นอกจากนี้ยังมีเอนไซม์อื่นๆอีก ได้แก่ ลิเพส ฟอสเฟส ลิพอลิเดส แคตาเลส กรดแอสคอร์บิกออกซิเดส และดีไฮโดรจีเนส เป็นต้น

เอนไซม์อะมิเลส มีคุณสมบัติในการย่อยสลายสตาร์ชโมเลกุล โดยจะทำการย่อยสตาร์ชที่เสียหายอย่างช้าๆ แต่ไม่สามารถย่อยเม็ดสตาร์ชปกติได้ และจะย่อยได้ดีเมื่อสตาร์ชอยู่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนผสมของน้ำ และกลายเป็นเจลเนื่องจากความร้อนจะทำให้การย่อยเกิดได้เร็วขึ้น โดยมีผลทำให้ความหนืดของสตาร์ชลดลง ถ้าในแป้งมีเอนไซม์แอลฟา-อะมิเลสมาก จะทำให้คุณสมบัติของสตาร์ชเสื่อมเสียไป มีความหนืดลดลง มีโครงสร้างและความยืดหยุ่นน้อย บะหมี่ที่ได้จึงไม่เหนียวและเปื่อยง่าย เส้นแฉะ ไม่คงตัวเป็นเส้นที่ดี

เอนไซม์โปรตีเอส ทำหน้าที่ย่อยสลายโปรตีน ถ้ามีในปริมาณมากจะทำให้สมบัติของกลูเตนเสียไป ถ้าในแป้งมีเอนไซม์โปรตีเอสมาก จะทำให้บะหมี่ขาดความคงตัว และยังสูญเสียลักษณะในการกัศเคี้ยวที่ดี

เอนไซม์ยังมีผลต่อสีของเส้นบะหมี่ โดยเอนไซม์พอลิฟีนอลออกซิเดส (polyphenol oxidase) ในแป้งจะทำปฏิกิริยาออกซิเดชันกับไทโรซีน (tyrosine) หรือสารฟีนอลอื่นในแป้ง กลายเป็นสารสีน้ำตาลซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540)

ดังนั้นแป้งที่เหมาะสมในการทำบะหมี่ต้องเป็นแป้งที่ไม่ได้จากข้าวสาลีที่ยังไม่ออก ไม่มีรำและคัพพะปน เพราะจะทำให้แป้งมีเอนไซม์เพิ่มขึ้น เนื่องจากเอนไซม์อยู่ในส่วนรำและคัพพะมาก

2.2.2.5 สี

สารให้สีในแป้งสาลีเกิดเนื่องจากสารแคโรทีนอยด์ (carotinoid) ได้แก่ แซนโทฟิลล์ (xanthophylls) แซนโทฟิลล์ เอสเทอร์ (xanthophylls ester) แครอทิน (carotene) และสารฟลาโวน (flavones) โดยปริมาณสารแคโรทีนอยด์ที่มีนั้น ปรากฏว่ามีแซนโทฟิลล์มากที่สุด และมีแครอทินน้อยที่สุด

เส้นบะหมี่ที่มีสีเหลืองเกิดจากสารให้สีประเภทฟลาโวน (flavones) ในแป้งทำปฏิกิริยากับเบสที่เติมในส่วนผสม สีของแผ่นเกี่ยวจากสารให้สีประเภทฟลาโวนนี้อาจเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีน้ำตาลหรือสีเขียว แป้งที่มีสารให้สีมากเกินไป จะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองเข้มง่าย

นอกจากปริมาณสารสีเหลืองที่มีในแป้งแล้ว สีของแป้งยังมีผลมาจากการผสมข้าวสาลีก่อนการ โม่ สิ่งเจือปนในข้าวสาลี เมล็ดข้าวสาลีที่เสียหาย การปนมาของรำ เอนไซม์ (โดยเฉพาะเอนไซม์พอลิฟีนอลออกซิเดส โดยจะทำปฏิกิริยาออกซิเดชันกับไทโรซีน (tyrosine) หรือสารฟีนอลอื่นในแป้ง กลายเป็นสารสีน้ำตาล ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค) ยังรวมถึงขนาดของเมล็ดแป้งที่บดได้ ซึ่งโดยทั่วไปแป้งสาลีชนิดพาเทนค์ชั้นหนึ่ง จะมีสีขาวนวล สดใส ถ้าแป้งนั้นเกิดจากข้าวสาลี HRS (Hard Red Spring) ผสมกับ HRW (Hard Red Winter) จะมีสีเหลืองนวลกว่าแป้งที่ไม่จากข้าวสาลี HRS ล้วน ดังตารางที่ 2.3 ถ้าข้าวสาลีคุณภาพต่ำซึ่งมีเมล็ดเล็ก ฝิบ มีรอยแมลงทำลาย จะให้แป้งสีคล้ำกว่าปกติ ถ้าสกัดแป้งจากเมล็ดในอัตราสูงทำให้มีรำปนในแป้งมาก แป้งก็จะมีสีคล้ำขึ้น และถ้าขนาดของเมล็ดแป้งเล็ก จะมีผลทำให้สีของแป้งสดใสน้อยกว่าเมล็ดแป้งขนาดใหญ่ (กมลรัตน์ รักกิจศิริ, 2549 ; ออรอนงค์ นัยวิกุล, 2540)

ตารางที่ 2.3 สารแคโรทีนอยด์ในข้าวสาลีและแป้งสาลี

ชนิดของตัวอย่าง	ปริมาณแคโรทีนอยด์ ส่วนในล้านส่วน (ppm.)
ข้าวสาลี HRS	5.65
แป้งสาลี HRS	2.95
ข้าวสาลี HRW	5.81
แป้งสาลี HRW	4.11
ข้าวสาลีพันธุ์คูรัม	7.27

ที่มา : Geddes (1944)

2.2.3 ไข่

ไข่มีหน้าที่ทำให้เกิดสีในบะหมี่ ช่วยให้โคแข็งแรง ยืดหยุ่นได้ดี และยังช่วยปรับปรุงคุณภาพด้านเนื้อสัมผัสของบะหมี่ โดยเฉพาะลักษณะที่เกิดขึ้นในการกัดครั้งแรก (first chew) เช่น ความแข็ง (hardness) การเกาะตัวรวมกัน (cohesiveness) และความแน่นแข็ง (denseness) (Janto *et al.*, 1998) เนื่องจากไข่ขาวช่วยทำให้เกิดโครงสร้างในโคเพราะมีโปรตีนสูง

2.2.4 น้ำ

น้ำทำหน้าที่ละลายส่วนผสมต่าง ๆ ทำให้ส่วนผสมกระจายตัวได้ดีในโค และยังทำให้แป้งจับตัวกันดีเป็นก้อน โคที่มีความยืดหยุ่น จึงจำเป็นต้องใช้น้ำเพื่อให้เกิดการผสมขึ้นเป็นโค ถ้าปริมาณน้ำน้อยไป โครงร่างของเส้นบะหมี่จะไม่แข็งแรง จะร่วนและโป่ง เส้นบะหมี่จะแข็งและขาดง่าย แต่ถ้าปริมาณน้ำมากเกินไป โคจะแฉะ เหนียวติดมือ ริดเป็นแผ่นไม่ได้ เมื่อตัดเป็นเส้นจะติดกัน ดังนั้นน้ำที่เติมลงไปควรเหมาะสมต่อชนิดของบะหมี่ ซึ่งโดยทั่วไปจะเติมประมาณร้อยละ 30-40 ของปริมาณส่วนผสมทั้งหมด นอกจากนั้น น้ำอ่อนซึ่งมีแร่ธาตุน้อยเหมาะสำหรับทำเส้นบะหมี่ เพราะน้ำที่มีแคลเซียม เหล็ก และแมกนีเซียมจะทำให้การดูดซึมน้ำของแป้งไม่สม่ำเสมอ โครงสร้างของโคไม่เรียบเนียน จึงได้เส้นบะหมี่ที่มีคุณภาพไม่ดี นอกจากนี้น้ำที่มีเกลือของเหล็กและทองแดง จะทำให้เส้นบะหมี่มีสีน้ำตาลหรือเขียว และมีกลิ่นเหม็นหืน เมื่อเก็บรักษาบะหมี่ไว้นาน แต่น้ำที่อ่อนไป ไม่มีแร่ธาตุเจือปนอยู่เลย ก็ไม่ดี เพราะทำให้โคแฉะ มีความยืดหยุ่นน้อยกว่าน้ำอ่อนที่มีแร่ธาตุในปริมาณที่เหมาะสม

2.2.5 เกลือ

การใส่เกลือในส่วนผสมของบะหมี่ ก็เพื่อปรับสภาพน้ำให้เหมาะสมกับชนิดของบะหมี่ที่ต้องการ การผลิตบะหมี่ใช้ปริมาณเกลือร้อยละ 0-2 (หรือไม่ใส่ก็ได้) เกลือมีผลโดยตรงต่อลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลูเตนในโค โดยช่วยเพิ่มความแข็งแรงและแรงต้านการยืดตัวของโค ช่วยให้โคไม่แฉะ เมื่อนำมาขึ้นรูปจะไม่ติดกัน นอกจากนี้เกลือจะช่วยยับยั้งเอนไซม์โปรติเอส ซึ่งเป็นเอนไซม์ประเภทย่อยโปรตีน จึงช่วยให้โคคงความเหนียวและยืดหยุ่นได้นาน และช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ ได้แก่ แบคทีเรีย รา และยีสต์ จึงทำให้สามารถเก็บรักษาเบะหมี่ได้นาน (จิตรนา แจ่มเมฆ ; อรอนงค์ นัยวิกุล, 2544)

2.2.6 สารละลายต่าง

ในการทำเบะหมี่แบบจีน นิยมเติมสารละลายต่าง อาจเป็นสารละลายที่มีส่วนผสมของต่างหลายชนิด ได้แก่ โซเดียมคาร์บอเนต โพแทสเซียมคาร์บอเนต ผสมกับไดโซเดียม ไฮโดรเจน ฟอสเฟต ในปริมาณที่เหมาะสมร้อยละ 0.3 ค่าที่เติมในเส้นเบะหมี่จะใช้ในปริมาณร้อยละ 0.5-2.0 (Shiau ; Yeh, 1999) สารละลายต่างทำให้โคเปลี่ยนแปลงลักษณะทั้งทางกายภาพและเคมี ในทางกายภาพ สารละลายต่างจะทำให้โคมีอัตราการอุ้มน้ำของโค และการดูดซึมน้ำของแป้งเพิ่มขึ้น ทำให้สตาร์ชในโคมีความหนืดเพิ่มขึ้น ช่วยให้โคมีความแข็งแรงทนต่อการผสมและยืดตัวได้มากกว่าเดิม ส่วนทางเคมี สารละลายต่างทำให้ความเป็นเบสของโคเพิ่มมากขึ้น (pH 9-10) ทำให้สีของเส้นเบะหมี่เปลี่ยนเป็นสีเหลืองจากปฏิกิริยาของต่างกับฟลาโวนในแป้ง นอกจากนี้สารละลายต่างยังมีผลต่อการต้มหรือลวกเบะหมี่ โดยช่วยให้มีเนื้อสัมผัสดี เส้นเหนียว ยืดหยุ่น และทนต่อการต้มนาน โดยไม่เปื่อยง่าย (อรอนงค์ นัยวิกุล, 2540)

2.3 สารที่ใช้ปรับปรุงเนื้อสัมผัสแผ่นเกี้ยว

2.3.1 สตาร์ชดัดแปร

สตาร์ชดัดแปร (modified starch) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำสตาร์ชจากแหล่งต่าง ๆ เช่น แป้งมันสำปะหลัง แป้งข้าวโพด แป้งมันฝรั่ง แป้งสาลี มาเปลี่ยนสมบัติทางเคมีและ/หรือทางฟิสิกส์จากเดิมด้วยความร้อน และ/หรือเอนไซม์ และ/หรือสารเคมีชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งลักษณะ เหนียวที่บ่งต่าง ๆ ของแป้งดัดแปรแต่ละประเภทจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนด ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 1073 (2535) (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2535)

โดยทั่วไปได้จากการนำแป้งดิบ (native starch) มาผ่านกรรมวิธีเพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง โดยที่สตาร์ชทั่วไปอาจมีสมบัติบางประการไม่เหมาะสมกับการผลิตในอุตสาหกรรม จึงมีการดัดแปรสมบัติบางประการเพื่อให้เหมาะสมต่อการใช้งาน เช่น ทำให้มีลักษณะเนื้อสัมผัสที่ดีขึ้นคงทนต่อสภาวะในการผลิตได้ดี ลดการเกิดการคืนตัว (retrogradation) ลดการสูญเสีย น้ำของเจล มีความคงตัวในการคืนรูปจากการแช่เยือกแข็ง (freeze-thaw stability) เพิ่มขึ้น ลักษณะของเจลดีขึ้น มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเป็นกาวเพิ่มขึ้น มีสมบัติไม่ชอบน้ำ (hydrophobic) หรือความสามารถในการผสมกับตัวทำละลายอื่นเพิ่มขึ้น (BeMiller, 1997)

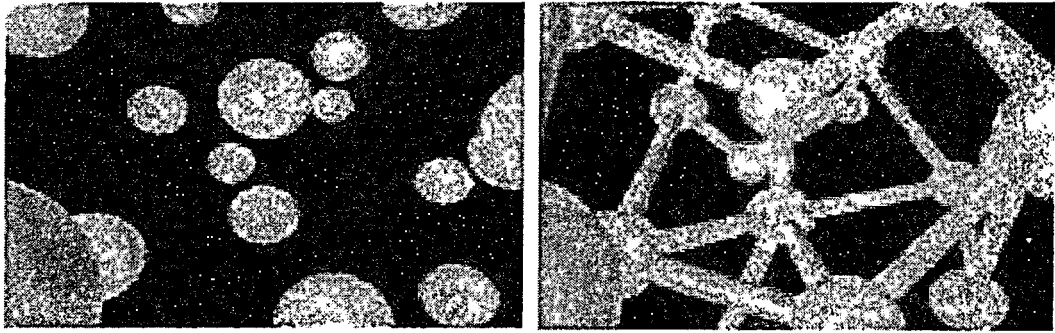
การตัดแปรรูปโดยวิธีครอสลิงก์ (cross-linking) เป็นการตัดแปรรูปโดยใช้สารที่เป็น ไค- หรือ โพลีฟังก์ชัน (di- or polyfunction) สามารถทำปฏิกิริยากับกลุ่มไฮดรอกซิลของสตาร์ชได้มากกว่า 1 กลุ่มและสร้างพันธะเชื่อมต่อกัน (cross-bonding) ระหว่างสตาร์ช 2 โมเลกุล (อภิญา มาระโพธิ์, 2536) เกณฑ์กำหนดและลักษณะบ่งชี้ของสตาร์ชตัดแปรรูปประเภทไคสตาร์ชฟอสเฟต ได้แก่ ปริมาณฟอสเฟต (คำนวณเป็นฟอสฟอรัส) ไม่เกินร้อยละ 0.14 ไคสตาร์ชฟอสเฟตใช้ในอาหารที่มีความเป็นกรดสูง หรือในอาหารที่ต้องใช้ความร้อนเป็นเวลานาน รวมทั้งในอาหารแช่เย็นหรือแช่แข็ง (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2535)

การตัดแปรรูปสตาร์ชจะทำให้โมเลกุลของสตาร์ชมาเกาะเกี่ยวกันด้วยพันธะที่แข็งแรงขึ้น เช่น เดิมสตาร์ชเชื่อมกันด้วยพันธะไฮโดรเจน แต่จะมีการใช้สารเคมีชนิดต่าง ๆ ทำให้โมเลกุลของสตาร์ชเชื่อมกันด้วยพันธะโควาเลนต์แทน สตาร์ชตัดแปรรูปที่เกิดจากปฏิกิริยาครอสลิงก์มีหลายชนิด เช่น ไคสตาร์ชอะดิเพต ได้จากการใช้กรดอะดิเพต ไคสตาร์ชฟอสเฟต ได้จากการใช้ฟอสฟอรัสออกซิคลอไรด์หรือโซเดียมไครเมตาฟอสเฟต และไคสตาร์ชกลีเซอรอล ได้จากการใช้อีพิคลอโรไฮคริน การที่โมเลกุลของสตาร์ชเชื่อมกันด้วยพันธะที่แข็งแรงขึ้นทำให้เม็ดสตาร์ชมีความแข็งแรงมากขึ้น จึงมีอุณหภูมิในการเกิดเจลลาติไนเซชันสูงขึ้น แป้งสุกมีความต้านทานต่อกรดและแรงเฉือนเพิ่มขึ้น จึงเหมาะกับการใช้ในอาหารที่มีสภาพเป็นกรดและใช้อุณหภูมิสูงเป็นเวลานาน

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (2547) เรื่องข้อกำหนดการใช้วัตถุเจือปนในอาหาร ได้กำหนดหน้าที่ของแป้งตัดแปรรูปประเภทไคสตาร์ชฟอสเฟต คือ ช่วยทำให้ข้น ช่วยทำให้คงตัว และช่วยประสานเนื้อ การใช้ไคสตาร์ชฟอสเฟตในอาหารจะทำให้เนื้อสัมผัสเนียนเรียบและนุ่มขึ้นเมื่อมีการปรุงประกอบอาหารนั้น มักใช้แป้งชนิดนี้กับอาหารที่มีค่าความเป็นกรดต่ำ เช่น ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ และไส้ขนมต่าง ๆ โดยจะทำให้เนื้อสัมผัสเนียนละเอียดเป็นครีมตามที่ต้องการ

2.3.2 เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส

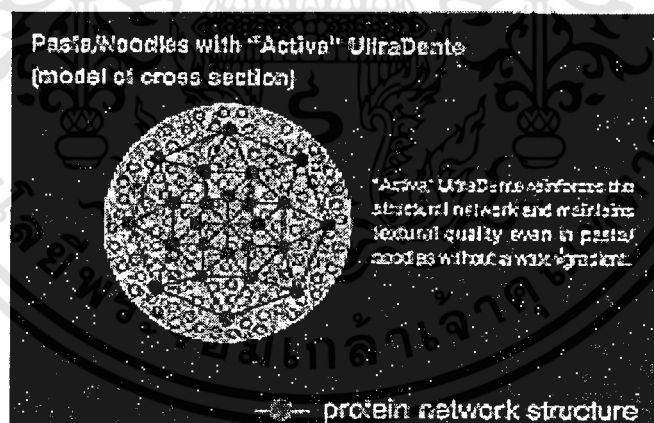
ได้จากจุลินทรีย์ซึ่งมีสมบัติในการเชื่อมประสาน โครงสร้างโปรตีนให้รวมกันเป็นโพลีเมอร์ คล้ายสารอิมัลซิฟายเออร์ (emulsifier) (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2555) เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเป็นเอนไซม์ในกลุ่มทรานส์เฟอเรส ซึ่งมีลักษณะปฏิกิริยาเป็นการสร้างพอลิเมอร์ของสารตัวรับกลุ่มสาร (acyl acceptor) จากกลูตามีน (acyl donor) (รูปที่ 2.4) เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสทำให้เกิดการเชื่อมต่อกันเป็น โครงสร้างที่แข็งแรงด้วยพันธะแอลกลูตามิล-ไลซีน (Kovacs *et al.*, 2004)

รูปที่ 2.4 ปฏิกริยาของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสทำให้เกิดครอสลิงค์ระหว่างกลูตามีนและเอมีนของไลซีน)

ที่มา : บริษัท อายิโนะโมะโดะ (ประเทศไทย) จำกัด (2544)

การใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพื่อเสริมโครงสร้างของบะหมี่ให้แข็งแรงจะส่งผลต่อการยอมรับของผู้บริโภคทั้งในด้านความคงตัวและความยืดหยุ่น หากโครงสร้างของเส้นบะหมี่ไม่แข็งแรงจะทำให้การดูดซึมน้ำที่มากเกินไป โครงสร้างจะไม่เกาะตัวกัน ส่งผลให้เนื้อสัมผัสที่ได้นิ่ม

รูปที่ 2.5 ภาพตัดขวางจำลองของเส้นบะหมี่เมื่อเติมเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส
ที่มา : บริษัท อายิโนะโมะโดะ (ประเทศไทย) จำกัด (2554)

ในผลิตภัณฑ์โจจากแป้งสาลีแข็งเยือกแข็ง เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสจะช่วยลดการเสียหายของโครงสร้างกลูเต็น โดยจะช่วยป้องกันและซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดจากผลึกน้ำแข็งในช่วงการเก็บอาหารแข็งเยือกแข็ง (Huang *et al.*, 2008)

2.4 การผลิตแผ่นกึ่งว

การผลิตกะหล่ำเริ่มจากการผสมแป้งกับน้ำและส่วนผสมอื่นๆ ได้แก่ สารละลายเบส ไข่ เกลือ และอาจผสมสีเหลือง เพื่อให้มีสีที่สวยงามขึ้น จากนั้นผสมจน โดเรียบเนียน มีความข้นประมาณร้อยละ 35 แล้วพักโด 10-20 นาที นำมารีดให้มีความหนาประมาณ 1.5-2.0 มิลลิเมตร แล้วตัดให้เป็นเส้นหรืออาจทำเป็นแผ่นบาง ๆ เรียกว่า แผ่นกึ่งว นิยมทำเพื่อบริโภคทันที หรือภายใน 1-2 วัน โดยก่อนบริโภคต้องนำมาลวกหรือต้มให้สุกและปรุงรสตามความนิยมของคนในท้องถิ่นนั้น

2.5 การแช่แข็ง

การแช่แข็งเป็นกระบวนการช่วยยืดอายุการเก็บรักษาและป้องกันการเสื่อมเสียได้ เนื่องจากทำให้อุณหภูมิของอาหารหรือผลิตภัณฑ์ลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็งของอาหารและเปลี่ยนสถานะของน้ำไปเป็นผลึกน้ำแข็ง ผลจากการเพิ่มความเข้มข้นของตัวทำละลายในน้ำที่ยังไม่แข็งตัวจะทำให้ค่าวอเตอร์แอกทิวิตีของอาหารลดลง อุณหภูมิที่แช่เก็บรักษาขึ้นอยู่กับชนิดของผลิตภัณฑ์ การแช่เยือกแข็งมีผลช่วยชะลอการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ได้ดี นอกจากนี้ยังช่วยลดกระบวนการเมตาบอลิซึม ปฏิกิริยาของเอนไซม์ และปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่ต้องการ หลักการสำคัญคือการเปลี่ยนสถานะของน้ำในอาหารให้เป็นผลึกน้ำแข็งจะป้องกันมิให้น้ำสามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ในปฏิกิริยาเคมีและไม่เป็นสับสเตรตให้กับจุลินทรีย์ที่ปะปนมากับอาหารได้

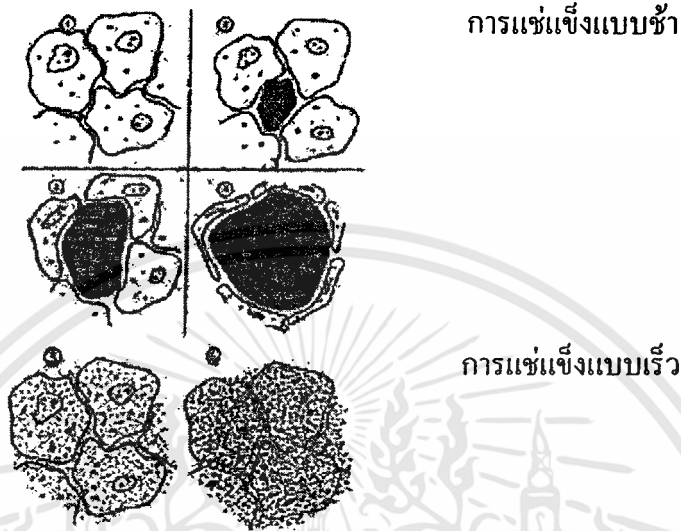
การแช่แข็งมีหลายปัจจัยที่มีความสำคัญต่อคุณภาพสุดท้ายของอาหารแช่แข็ง ได้แก่ ความสดของอาหาร อัตราการแช่แข็ง อุณหภูมิ ความคงที่ของอุณหภูมิ ระยะเวลาเก็บรักษา และสภาวะการทำละลาย (Le Bail *et al.*, 1999)

2.5.1. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอาหารระหว่างแช่แข็ง

การเก็บรักษาในสภาวะแช่แข็งมีผลต่อ สี กลิ่น รส หรือคุณค่าทางโภชนาการน้อยมาก แต่สิ่งเหล่านี้ อาจเกิดการสูญเสียในขั้นตอนการเตรียมหรือในระหว่างการแช่แข็ง การเติบโตของผลึกน้ำแข็งมีผลให้เกิดความเสียหายของเซลล์ ผลึกน้ำแข็งจะเกิดที่ส่วนใดของโคจีนอยู่กับอัตราเร็วในการแช่แข็ง โดยปกติการแช่แข็งอย่างช้าจะทำลายโครงสร้างของโคมากกว่าการแช่แข็งอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความแตกต่างของการเกิดผลึกน้ำแข็ง (Inoue ; Bushuk, 1991) การแช่แข็งอย่างช้าจะทำให้เกิดผลึกน้ำแข็งขนาดใหญ่ และเกิดบริเวณภายนอกเซลล์ (extracellular) น้ำภายในเซลล์จะถูกดึงมาเพิ่มขนาดของผลึกภายนอกเซลล์ (Hsu *et al.*, 1979)

เนื่องจากผลึกน้ำแข็งจะมีความดันไอน้ำต่ำกว่าบริเวณภายในเซลล์ น้ำจากเซลล์จึงเคลื่อนที่ไปยังผลึกที่เติบโตเป็นผลให้เซลล์หดตัว ลดขนาดลง และได้รับความเสียหายต่อไป เนื่องจากความเข้มข้นของตัวถูกละลายสูงขึ้น การทำละลายน้ำแข็งในอาหาร เซลล์ของอาหารจะไม่กลับมามีรูปร่างและความแข็งแรงเหมือนเดิม อาหารจะนุ่มมากขึ้นและสารต่าง ๆ ภายในเซลล์จะไหลออกสู่

นอกเซลล์ ส่วนการแช่แข็งแบบเร็ว ผลึกน้ำแข็งจะเกิดขึ้นทั้งภายในและนอกเซลล์ได้พร้อมกันผลึกน้ำแข็งจึงมีขนาดเล็กและกระจายไปทั่วทั้งเซลล์ (รูปที่ 2.7) ทำให้เกิดการเสียหายน้อยกว่าการแช่แข็งแบบช้า

รูปที่ 2.7 การเกิดผลึกน้ำแข็งภายในเซลล์โดยการแช่แข็งแบบช้า และการแช่แข็งแบบเร็ว
ที่มา : สายสนม ประดิษฐ์ดวง (2546)

2.5.2 การเปลี่ยนแปลงของโปรตีน อะมิโลสและอะมิโลเพกตินในอาหารแช่แข็ง

2.5.2.1 โปรตีน

การแช่แข็งมีผลให้โปรตีนเสียสภาพและการละลายลดลง (Zayas, 1997) การเสียสภาพของโปรตีนเกิดเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความชื้นและผลของเมตาบอลิซึมจากเซลล์ การสูญเสียความชื้นเนื่องจากผลิตภัณฑ์ไม่ได้ห่อหุ้มด้วยบรรจุภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ไม่มีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดลักษณะไหม้เกรียม (freeze-burn) และมีผลให้ความเข้มข้นของตัวถูกละลายเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม โปรตีนที่ละลายได้และคุณค่าทางอาหารอื่น ๆ ยังคงอยู่ (Paine ; Paine, 1992) ในขณะที่การสลายตัวของไขมันรวมทั้งมาลonaldไฮด์ (malonaldehyde) ก่อให้เกิดพันธะเชื่อมระหว่างโพลีเปปไทด์ จึงทำให้โปรตีนมีความสามารถในการละลายลดลง Berglund และคณะ (1991) ศึกษาโครงสร้างระดับจุลภาคของโคแชน้ำแข็ง พบว่า หลังการเก็บรักษาโคในสภาวะแช่แข็งเป็นเวลา 24 สัปดาห์ โครงข่ายกลูเตนมีความอ่อนแอและแยกออกจากเม็ดสตาร์ช เนื่องจากถูกผลึกน้ำแข็งทำลาย ขณะที่โคสดโครงข่ายของกลูเตนจะสามารถตรึงเม็ดสตาร์ชไว้

2.5.2.2 อะมิโลสและอะมิโลเพกติน

การแช่แข็งมีผลต่อผลิตภัณฑ์ที่มีสตาร์ชเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน โดยสตาร์ชจะประกอบไปด้วยโมเลกุลของอะมิโลสและอะมิโลเพกติน เมื่อนำไปทำให้เย็น โมเลกุลของอะมิโลสจะรวมตัวกันแน่นและก่อตัวเป็นผลึก ในขณะที่อะมิโลเพกตินมีความคงตัวสูงกว่าเพราะโครงสร้างเป็นกึ่งก้าน จึงเคลื่อนตัวอย่างช้า ๆ ขัดขวางการมารวมตัวกันของโมเลกุลอะมิโลส ทำให้เกิดผลึกขึ้นอย่างช้า ๆ เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า ริโทรเกรเดชัน ซึ่งจะเกิดหลังจากที่สตาร์ชเกิดเจลแล้ว การเกิดริโทรเกรเดชันทำให้เจลมีความหนาแน่นขึ้น ผลิตภัณฑ์จะมีลักษณะแห้ง และกระด้าง (Mua ; Jackson, 1998)

2.5.3. การละลาย (thawing)

อาหารแช่แข็งส่วนใหญ่เมื่อนำมาบริโภคจะต้องนำมาละลายเสียก่อน หากละลายไม่ดี อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้ การละลายเป็นการให้ความร้อนแก่ผลิตภัณฑ์ เมื่อผลิตภัณฑ์ละลายแล้วควรวางไว้ในที่อุณหภูมิห้องหากยังไม่มีการนำไปใช้ การวางผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิสูงเป็นเวลานาน ผลิตภัณฑ์อาจเสื่อมเสีย วิธีการละลายมีหลายวิธี เช่น อาศัยโลหะ อากาศ หรือน้ำ เป็นตัวกลางในการถ่ายเทความร้อน ในการละลายจะใช้ตัวกลางที่มีอุณหภูมิประมาณ 20 องศาเซลเซียส วิธีการที่กล่าวมาเป็นการถ่ายเทความร้อนจากภายนอกเข้าไปสู่ภายในผลิตภัณฑ์ และยังมีการใช้ไฟฟ้าหรือใช้คลื่นแม่เหล็กในการละลายซึ่งวิธีการเหล่านี้ผลิตภัณฑ์จะละลายทั่วทั้งชิ้น (สมโภชน์ โกมลณี, 2542)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Sungtong และคณะ (2006) ศึกษาผลของเกลือฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในการป้องกันการแตกร้าวของอกไก่กระทุงรูปลูกเต๋าแช่เยือกแข็ง พบว่าการกลิ้ง (tumbling) เนื้ออกไก่ดิบกับสารละลายโซเดียม ไตรฟอสเฟตร้อยละ 1 เมื่อทำให้สุกและนำไปแช่แข็งที่ -70 องศาเซลเซียส จะช่วยลดจำนวนชิ้นเนื้อที่แตกร้าวจากร้อยละ 47.50 เหลือร้อยละ 24.17 และเมื่อกลิ้งเนื้ออกไก่ดิบกับสารละลายทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 สามารถลดจำนวนชิ้นเนื้อที่แตกร้าวเหลือร้อยละ 25.84 การเพิ่มความเข้มข้นของเอนไซม์จะช่วยเพิ่มความชื้นและลดจำนวนชิ้นที่แตกร้าวลง พบว่าการใช้สารละลายทรานส์กลูตามิเนสสามารถลดขนาดของรอยแตกร้าวลงมากกว่าในตัวอย่างที่ใส่เกลือฟอสเฟตอีกด้วย

กมลวรรณ อิศราคาร (2548) ศึกษาการเติมสตาร์ชตัดแปรด้วยวิธีไฮดรอกซีโพรพิลเลชันและการเติมไฮโดรคอลลอยด์ 2 ชนิด คือ แชนแทนกัมและคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลสต่อคุณภาพของก๋วยเตี๋ยวเส้นจันท์ก่อนและหลังการแช่แข็ง พบว่าการเติมสตาร์ชตัดแปรและไฮโดรคอลลอยด์ช่วยปรับปรุงคุณภาพของก๋วยเตี๋ยวเส้นจันท์แช่แข็งได้เล็กน้อยโดยการบอกลิมิตเซลลูโลสช่วยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลดการตกผลึกใหม่ของน้ำแข็ง ทำให้เนื้อสัมผัสดีขึ้น ขณะที่แทนแทนกับช่วยลดการคืนตัวของอะไมโลส ทำให้มีความชุ่มชื้นน้อยลง ส่วนสตาร์ชดัดแปรนั้น หมูไฮดรอกซีโพรพิลจะช่วยขัดขวางการรวมกลุ่มของสายโซ่สตาร์ช ทำให้สตาร์ชมีคุณภาพดีขึ้น และคงทนต่อการคืนสภาพจากการแช่แข็งมากขึ้น

กัลยา ลิ้มรุ่งเรืองรัตน์ และคณะ (2554) ศึกษาการใช้ทรานส์กลูตามิเนสจากจุลินทรีย์ (MTGase) เพื่อปรับปรุงสมบัติของเจลซูริมิจากปลาเป็น พบว่าค่าความแข็งแรงของเจลเพิ่มขึ้น เมื่อปริมาณเอนไซม์เพิ่มขึ้น โดยมีค่าสูงสุดที่ร้อยละ 0.06 โดยน้ำหนักของเนื้อปลาสด และเมื่อตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน พบว่าซูริมิที่เติมเอนไซม์จะมีโครงสร้างละเอียดคล้ายร่างแหและมีระเบียบมากกว่าตัวอย่างควบคุม ผลการศึกษาประสิทธิภาพของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในซูริมิแช่แข็งที่ระยะเวลา 0 30 60 และ 90 วัน พบว่าค่าความแข็งแรงของเจลมีค่าไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

Huang และคณะ (2008) ศึกษาผลของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสต่อวิทยากระแสนโครงสร้างระดับจุลภาค และสมบัติของโคแช่แข็ง โดยใช้ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 1 และ 1.5 และแช่แข็ง 3 ช่วงเวลา คือ 1 3 และ 5 สัปดาห์ ที่อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส พบว่า เมื่อดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM) ทรานส์กลูตามิเนสช่วยให้โครงสร้างกลูเตนของโคที่ไม่ได้แช่แข็งมีความสอดคล้องเหมือนโคที่ผสมเสร็จใหม่ สำหรับโคที่แช่แข็ง 5 สัปดาห์ พบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 ช่วยลดความเสียหายของโครงสร้างกลูเตนได้

โสภิตา สืบวงษ์ และ อนุกุล วัฒนสุข (2550) ศึกษาผลของสตาร์ชมันสำปะหลังดัดแปรทางเคมีโดยวิธีการอสติงค์ต่อคุณภาพก้วยเต็วอบแห้งและก้วยเต็วบรรจุกระป๋อง โดยใช้แป้งข้าวเจ้าผสมสตาร์ชมันสำปะหลังดัดแปรทางเคมีโดยวิธีการอสติงค์ร้อยละ 3 และ 6 พบว่าหลังจากนำไปสเตอร์ไรส์ เส้นก้วยเต็วที่ใช้แป้งข้าวเจ้าผสมสตาร์ชมันสำปะหลังดัดแปรทางเคมีโดยวิธีการอสติงค์ร้อยละ 3 มีความแน่นเนื้อเพิ่มขึ้นกว่าเส้นก้วยเต็วที่ใช้แป้งข้าวเจ้าเพียงอย่างเดียว

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 วัสดุดิบ

- 3.1.1.1 แป้งสาลีเอนกประสงค์ ตราวาว จากบริษัท ยูเอฟเอ็ม จำกัด
- 3.1.1.2 ไคสตาร์ชฟอสเฟต จากบริษัท เนชั่นเนลสตาร์ช จำกัด
- 3.1.1.3 เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส จากบริษัท อาซิโนะ โมะ โดะ (ประเทศไทย) จำกัด
- 3.1.1.4 เกลือ ตรารุงทิพย์ จากบริษัท อุตสาหกรรมเกลือบริสุทธิ จำกัด
- 3.1.1.5 โซเดียมคาร์บอเนต ตรามาร์กเรด จากบริษัท เจอาร์ เอฟ แอนด์ บี จำกัด
- 3.1.1.6 ไข่ไก่เบอร์ 0 คราซีพี จากบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

3.1.2 อุปกรณ์ในการผลิตแผ่นกึ่งว

- 3.1.2.1 อุปกรณ์เครื่องครัว
- 3.1.2.2 เครื่องทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง Labconco 7755501, เยอรมนี
- 3.1.2.3 ตู้แช่แข็งอุณหภูมิต่ำ -60 องศาเซลเซียส Fenwal CTL821, ไทย
- 3.1.2.4 เครื่องชั่งไฟฟ้าระบบดิจิทัล Ohaus ARC 120, อเมริกา
- 3.1.2.5 เครื่องผสมอาหาร Kitchen Aid 5SS, อเมริกา
- 3.1.2.6 เครื่องไมโครเวฟ Sharp R-311, ไทย
- 3.1.2.7 เครื่องรีดพาสต้า Marcato Ampia 150, อิตาลี

3.1.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพ

- 3.1.3.1 เครื่องวิเคราะห์เนื้อสัมผัส TA-XT2i, อังกฤษ
- 3.1.3.2 เครื่องมือวัดความหนา (Vernier Caliper) MAUF, โปรแลนด์
- 3.1.3.3 เครื่อง (Differential Scanning Calorimetry) Mettler 8230/700, เยอรมนี
- 3.1.3.4 เครื่อง (Scanning Electron Microscope) Hitachi 3400N, ญี่ปุ่น

3.2 สถานที่ดำเนินการทดลอง

ห้องปฏิบัติการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3 วิธีการทดลอง

3.3.1 กระบวนการผลิตแผ่นกึ่งว

ปริมาณส่วนผสมที่ใช้ทำแผ่นกึ่งวแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ส่วนผสมที่ใช้ในการผลิตแผ่นกึ่งวในการทดลอง

ส่วนผสม	ปริมาณ (กรัม)
แป้งสาลี	100
น้ำ	35
ไข่ไก่	10
เกลือ	0.22
โซเดียมไบคาร์บอเนต	0.67

การผลิตแผ่นกึ่งวเริ่มจากนำเกลือและโซเดียมไบคาร์บอเนตละลายในน้ำสะอาด เดิมไข่ไก่ที่ตีจนไข่ขาวและไข่แดงเข้ากันดีแล้ว จากนั้นพักไว้ นำแป้งสาลีใส่ในเครื่องผสม เปิดเครื่องผสมความเร็วระดับ 2 เป็นเวลา 1 นาที เดิมส่วนผสมของเหลวที่ผสมไว้แล้วลงไปจนหมด ตีต่อไปอีก 3 นาที ปิดเครื่อง คนส่วนผสม แล้วเปิดเครื่องผสมต่ออีก 4 นาที นำโดที่ได้ออกมาพักที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 60 นาที โดยหุ้มด้วยแผ่นฟิล์มถนอมอาหารไม่ให้สัมผัสอากาศ เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว นำโดที่ได้คลึงด้วยไม้คลึงแป้งให้เป็นแผ่นหนาประมาณ 0.5-1 เซนติเมตร แล้วนำไปรีดด้วยเครื่องรีดแป้งอีกครั้งให้มีความหนา 0.5 มิลลิเมตร ตัดแป้งให้มีขนาด 3×3 นิ้ว ได้แผ่นกึ่งวดิบ

ต้มแผ่นกึ่งวดิบในน้ำเดือดเป็นเวลา 1 นาที ตักขึ้นจากน้ำร้อนให้สะเด็ดเป็นเวลา 5 วินาที นำแผ่นกึ่งวที่ต้มแล้วใส่ในอ่างน้ำเย็นอุณหภูมิประมาณ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 วินาที ตักแผ่นกึ่งวที่แช่น้ำเย็นแล้วให้สะเด็ดน้ำเป็นเวลา 5 วินาที ได้แผ่นกึ่งวสุก

นำแผ่นกึ่งวสุกวางลงบนแผ่นพลาสติกแล้วนำไปแช่แข็งที่อุณหภูมิ -50 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำออกมาทำให้ละลายที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 30 นาที นำไปลวกในน้ำเดือดเป็นเวลา 1 นาที ได้แผ่นกึ่งวที่ผ่านการแช่แข็ง

3.3.2 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นกึ่งวแช่แข็งด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟต

ผลิตแผ่นกึ่งวตามกระบวนการในข้อ 3.3.1 โดยทดแทนแป้งสาลีด้วยแป้งตัดแปรชนิดไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี จากนั้นนำตัวอย่างมาวิเคราะห์ดังนี้

3.3.2.1 การดูดซับน้ำของแผ่นกึ่งวหลังแช่แข็ง (กมลรัตน์ รักกิจศิริ, 2549)

3.3.2.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งด้วยเครื่องวิเคราะห์เนื้อสัมผัส (Texture Analyzer รุ่น TA-XT2i) ใช้หัว A/LKB-F สภาวะที่ใช้ทดสอบคือ ความเร็วก่อนทดสอบ (pre-test speed): 0.5 มิลลิเมตร/วินาที ความเร็วขณะทดสอบ(test speed): 0.2 มิลลิเมตร/วินาที ความเร็วหลังทดสอบ (post-test speed): 10 มิลลิเมตร/วินาที ระยะทาง(distance): 4.8 มิลลิเมตร ประเภทของการทดสอบ (trigger type): Button เพื่อวัดค่าแรงตัดและงานที่ใช้เฉือน และใช้หัว A/SPR โดยใช้สภาวะคือ ความเร็วก่อนทดสอบ: 3.0 มิลลิเมตร/วินาที ความเร็วขณะทดสอบ: 3.0 มิลลิเมตร/วินาที ความเร็วหลังทดสอบ: 5.0 มิลลิเมตร/วินาที ระยะทาง: 80 มิลลิเมตร ประเภทของการทดสอบ: อัด โนมิตี-5 กรัม (auto-5g) เพื่อวัดค่าความต้านทานแรงดึง

3.3.2.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังการแช่แข็งด้านความแข็ง ความเหนียว การกัดขาด และการยอมรับโดยรวม ใช้แบบทดสอบแบบ 5-point Hedonic scale และการทดสอบเชิงพรรณนาโดยใช้สเกล 15 ซม. ใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังการแช่แข็งโดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope) รุ่น 3400N (Maache-Rezzoug and Allaf, 2005)

3.3.2.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยวโดยใช้เครื่อง differential scanning calorimetry

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของผลการทดลองที่ได้ในข้อ 3.3.2.1 และ 3.3.2.2 ตามแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) ส่วนผลการทดลองในข้อ 3.3.2.3 ตามแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

3.3.3 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยเอนไซม์ทรานสกลูตามิเนส

ผลิตแผ่นเกี่ยวตามข้อ 3.3.1 โดยทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานสกลูตามิเนสร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี นำตัวอย่างแผ่นเกี่ยวที่ได้มาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติของข้อมูลเช่นเดียวกับข้อ 3.3.2

3.3.4 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยโคสตาซฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานสกลูตามิเนส

ผลิตแผ่นเกี่ยวตามข้อ 3.3.1 ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานสกลูตามิเนส ออกแบบการทดลองแบบผสม (mixture design) โดยใช้ปริมาณแป้งสาลีร้อยละ

90-100 ปริมาณ ไคสตา์รซ์ฟอสเฟตร้อยละ 0-7 ปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0-2 ได้ อัตราส่วนของแป้งสาลี:ไคสตา์รซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 อัตราส่วนของแป้งสาลี ไคสตา์รซ์ฟอสเฟต และเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ได้จากการออกแบบการทดลองแบบผสม (mixture design)

สูตรที่	แป้งสาลี	ไคสตา์รซ์ฟอสเฟต	เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส
1	100	0	0
2	98	0	2
3	93	7	0
4	95.5	3.5	1
5	91	7	2

ใช้ปริมาณส่วนผสมในตารางที่ 3.2. เพื่อผลิตแผ่นกึ่งว โดยใช้กระบวนการตามข้อ 3.3.1 นำตัวอย่างแผ่นกึ่งวที่ได้มาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติของข้อมูลเช่นเดียวกับข้อ 3.3.2

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟต

4.1.1 การดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง

ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวสุกที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวสุกหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี

ปริมาณการทดแทน (ร้อยละ)	ปริมาณการดูดซับน้ำ (ร้อยละ)
0	43.34±2.61 ^a
3	43.62±3.70 ^a
5	42.06±0.86 ^b
7	41.82±1.89 ^b

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าปริมาณไคสตาร์ชฟอสเฟตที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้การดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวสุกหลังแช่แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) โดยปริมาณไคสตาร์ชฟอสเฟตที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ค่าการดูดซับน้ำลดลง การใช้ไคสตาร์ชฟอสเฟตในปริมาณร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลี ไม่ทำให้การดูดซับน้ำต่างจากตัวอย่างควบคุมที่ไม่ได้ใช้ แต่เมื่อเพิ่มปริมาณเป็นร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี ค่าการดูดซับน้ำจะลดลง ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Srijesdark (1989) ซึ่งพบว่า เมื่อตัดแปรรสตาร์ชด้วยโซเดียมไตรเมตาฟอสเฟต การพองตัวของสตาร์ชจะลดลง สตาร์ชจะมีอุณหภูมิที่เกิดเจลสูงขึ้นและดูดซับน้ำได้ลดลง ดังนั้นเมื่อใช้ปริมาณไคสตาร์ชฟอสเฟตมากขึ้นจึงทำให้แผ่นเกี่ยวมีค่าการดูดซับน้ำลดลง

4.1.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งในด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือนและความต้านทานแรงดึงแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึงของแผ่นกล้วยสุกก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนด้วยโคสตาซฟอสเฟตร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี

	0	3	5	7	
ก่อนแช่แข็ง	แรงตัด (กรัม)	112.12±8.56 ^c	117.93±9.74 ^b	125.53±4.16 ^a	122.01±5.21 ^a
	งานที่ใช้เนื้อ (กรัม/เซนติเมตร)	1828.14±227.80 ^b	1875.42±358.87 ^b	2057.45±179.68 ^a	1972.65±293.57 ^{ab}
	ความต้านทานแรงดึง (กรัม)	15.79±1.61 ^b	16.41±1.65 ^b	17.19±0.95 ^a	17.26±1.65 ^a
	แรงตัด (กรัม)	51.77±3.73 ^c	53.31±7.13 ^{bc}	56.69±4.32 ^a	54.72±5.99 ^{ab}
หลังแช่แข็ง	งานที่ใช้เนื้อ (กรัม/เซนติเมตร)	936.05±86.13 ^b	978.72±137.95 ^b	1043.21±99.57 ^a	967.41±96.11 ^b
	ความต้านทานแรงดึง (กรัม)	11.01±1.04 ^c	11.43±1.34 ^{bc}	12.10±1.24 ^a	12.04±1.26 ^{ab}

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.2 เมื่อนำแผ่นกล้วยสุกก่อนแช่แข็งไปวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึง พบว่าแผ่นกล้วยที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซฟอสเฟตเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้ค่าทั้ง 3 ด้านข้างต้นมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากโคสตาซฟอสเฟตเป็นสตาซซัค แปรโดยวิธีโครอลิงค์ พันธะเชื่อมข้ามที่เกิดจากการคัดแปรเป็นพันธะ โควาเลนซ์ซึ่งมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอะตอมในโมเลกุลสูง (วรรณฯ ตูลยธัญ, 2549) จึงทำให้โมเลกุลของสตาซซัคแข็งแรงมากขึ้น ทำให้แผ่นกล้วยที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซฟอสเฟตมีค่าแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านทานแรงดึงสูงขึ้น โดยด้านแรงตัด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ด้านงานที่ใช้เฉือน พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี มีค่างานที่ใช้เฉือนสูงสุด และแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) ด้านแรงดึง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$)

เมื่อวิเคราะห์เนื้อสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกหลังแช่แข็ง ด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และแรงดึง พบว่าค่าที่ได้จะลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าจากแผ่นเกี่ยวสุกก่อนแช่แข็ง เนื่องจากผลึกน้ำแข็งที่เกิดขึ้นทำให้โครงสร้างภายในถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลของการเติมโคสตาρχฟอสเฟตหลังแช่แข็ง ด้านแรงตัด พบว่า แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 และ 7 ต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$)

ด้านงานที่ใช้เฉือน พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$)

ด้านความต้านทานแรงดึง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟต ร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) Thamjedsada (2010) พบว่าสตาร์ชคัดแปร โดยวิธีโครอสติงค์สามารถขัดขวางการเกิดผลึกน้ำแข็งขนาดใหญ่ในอาหาร ดังนั้น โครงสร้างของแผ่นเกี่ยวที่เติมโคสตาρχฟอสเฟตในปริมาณเพิ่มขึ้นจึงถูกทำลายจากผลึกน้ำแข็งน้อยลง ทำให้ค่าที่วัดได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

4.1.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้าน การกัดขาด และความชอบโดยรวมแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมก่อนและหลังแช่เมื่อทดแทนด้วยไคสตา์รฟอสเฟต ร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี

	0	3	5	7	
ก่อนแช่แข็ง	ความแข็ง	2.49±0.85 ^b	2.63±0.89 ^b	3.05±1.01 ^a	3.08±0.92 ^a
	ความชอบด้านความแข็ง	3.16±0.52 ^b	3.37±0.68 ^a	3.33±0.53 ^a	3.35±0.56 ^a
	ความยืดหยุ่น	2.60±0.88 ^b	2.70±1.13 ^b	2.85±1.09 ^b	3.15±0.74 ^a
	ความชอบด้านความยืดหยุ่น	3.23±0.59 ^b	3.45±0.84 ^a	3.52±0.75 ^a	3.43±0.68 ^a
	การกัดขาด	1.63±0.82 ^c	1.82±1.21 ^{bc}	1.94±0.87 ^b	2.33±0.90 ^a
	ความชอบด้านการกัดขาด	3.11±0.65 ^b	3.20±0.80 ^b	3.19±0.68 ^b	3.44±0.79 ^a
	ความชอบโดยรวม	3.24±0.79 ^b	3.40±0.92 ^b	3.44±0.67 ^{ab}	3.62±0.72 ^a
	หลังแช่แข็ง	ความแข็ง	1.85±0.90 ^c	2.27±0.92 ^b	2.65±1.14 ^a
ความชอบด้านความแข็ง		3.00±0.70 ^b	3.26±0.60 ^a	3.16±0.93 ^{ab}	3.00±0.57 ^b
ความยืดหยุ่น		2.41±1.08 ^c	2.55±0.94 ^{bc}	2.84±0.94 ^a	2.70±0.80 ^{ab}
ความชอบด้านความยืดหยุ่น		2.96±0.92 ^b	3.12±0.65 ^{ab}	3.22±0.49 ^a	3.31±0.75 ^a
การกัดขาด		1.46±0.95 ^b	1.57±1.13 ^b	1.76±1.24 ^{ab}	1.92±1.03 ^a
ความชอบด้านการกัดขาด		3.08±0.61 ^c	3.16±0.67 ^{bc}	3.46±0.75 ^a	3.33±0.67 ^{ab}
ความชอบโดยรวม		3.19±0.51 ^b	3.40±0.64 ^{ab}	3.49±0.87 ^a	3.29±0.85 ^{ab}

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.3 พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีบางส่วนด้วยไคสตา์รฟอสเฟตมีผลทำให้คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสในด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมของแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าปริมาณไคสตา์รฟอสเฟตที่มากขึ้นทำให้คะแนนการทดสอบทุกด้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแผ่นเนื้อเยื่อรกก่อนและหลังแช่แข็ง ด้านความแข็งซึ่งหมายถึงความสามารถในการทนแรงตัดหรือการทำให้อาหารแตกแยกออกจากกัน พบว่าการใช้ไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ทำให้ตัวอย่างก่อนแช่แข็งมีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัส ซึ่งพบว่าแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตก่อนแช่แข็งที่ร้อยละ 5 และ 7 มีค่าแรงตัดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม ด้านคะแนนความชอบด้านความแข็งก่อนแช่แข็งของแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 7 พบว่ามีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.04$) โดยตัวอย่างควบคุมมีคะแนนความชอบน้อยที่สุด

ด้านความยืดหยุ่นซึ่งหมายถึงความสามารถในการยืดและหดตัวกลับของอาหาร พบว่าแผ่นเนื้อเยื่อก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 7 ได้คะแนนต่างจากตัวอย่างอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) และเป็นคะแนนสูงสุด ซึ่งเมื่อปริมาณไคสตาโรซฟอสเฟตเพิ่มขึ้นมีผลให้ค่าความยืดหยุ่นเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงดึงซึ่งพบว่าเมื่อปริมาณไคสตาโรซฟอสเฟตเพิ่มขึ้น ค่าแรงดึงจะเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน เมื่อพิจารณาคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นเนื้อเยื่อก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาธิต มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) จะเห็นได้ว่าเมื่อไคสตาโรซฟอสเฟตมากขึ้นจะทำให้ความยืดหยุ่นมากขึ้น และความชอบด้านความยืดหยุ่นเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

ด้านการกัดขาดซึ่งหมายถึงความสามารถในการใช้ฟันกัดอาหารจนแยกออกจากกัน พบว่าแผ่นเนื้อเยื่อก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 7 ของปริมาณแป้งสาธิตแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) และเป็นคะแนนสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านงานที่ใช้เคี้ยว ซึ่งพบว่าแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาธิต มีค่างานที่ใช้เคี้ยวสูงกว่าตัวอย่างควบคุม แสดงว่าความสามารถที่จะกัดแผ่นเนื้อเยื่อให้ขาดจากกัน ทำได้ยากกว่าแผ่นเนื้อเยื่อที่ไม่ได้ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟต รองลงมาคือแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 5 3 ของปริมาณแป้งสาธิต และตัวอย่างควบคุมตามลำดับ สำหรับคะแนนความชอบด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเนื้อเยื่อก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 7 ของปริมาณแป้งสาธิต มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) โดยตัวอย่างควบคุมมีคะแนนน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตจะทำให้แผ่นเนื้อเยื่อที่ได้มีลักษณะที่คงตัวกว่าแผ่นเนื้อเยื่อปกติ

ด้านความชอบโดยรวมของแผ่นเนื้อเยื่อที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาโรซฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาธิตมีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.04$) ซึ่ง

เป็นผลมาจากไคสตา์รฟอสเฟตทำให้โมเลกุลของสตา์รฟอสเฟตแข็งแรงมากขึ้น แผ่นเกี่ยวที่มีปริมาณการทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตที่มากขึ้น จึงมีความแข็งแรงขึ้นและไม่ละลายง่าย เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม จึงทำให้คะแนนความชอบโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น

เมื่อทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตหลังแช่แข็งในด้านความแข็งแรง ความชอบด้านความแข็งแรง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวม พบว่าคะแนนในแต่ละด้านที่กล่าวมามีคะแนนน้อยกว่าก่อนแช่แข็ง โดยในด้านความแข็งแรง แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 ของปริมาณแป้งสาลีมีคะแนนสูงที่สุด ทั้งนี้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ปริมาณการดูดซับน้ำ ซึ่งพบว่าเมื่อไคสตา์รฟอสเฟตมากขึ้น จะทำให้ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวลดลง ทั้งนี้ในกระบวนการแช่แข็ง น้ำจะเปลี่ยนสถานะเป็นผลึกน้ำแข็งระหว่างการแช่แข็ง หากในผลิตภัณฑ์มีปริมาณน้ำมากก็จะทำให้โครงสร้างได้รับความเสียหายจากผลึกน้ำแข็งได้ ดังนั้นแผ่นเกี่ยวแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 ของปริมาณแป้งสาลี จึงมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทำให้ค่าแรงตัดที่ได้สูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.02$) โดยตัวอย่างควบคุมมีคะแนนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาคะแนนด้านความชอบด้านความแข็งแรงของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตในทุกระดับไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p=0.08$)

ด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงสุด และแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.02$) โดยที่ตัวอย่างควบคุมมีคะแนนความยืดหยุ่นน้อยที่สุด สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านความต้านทานแรงดึงหลังแช่แข็ง ซึ่งพบว่าปริมาณไคสตา์รฟอสเฟตที่มากขึ้น ส่งผลให้ค่าความต้านทานแรงดึงเพิ่มสูงขึ้น ส่วนคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) เนื่องจากหลังแช่แข็งตัวอย่างควบคุม ซึ่งมีปริมาณการดูดน้ำสูงสุด โครงสร้างจะได้รับความเสียหายจากผลึกน้ำแข็งสูงกว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟต จึงทำให้ค่าความต้านทานแรงดึงจากการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสหลังแช่แข็งลดลง แผ่นเกี่ยวจึงไม่ยืดหยุ่นดั้งเดิม ทำให้คะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นลดลง

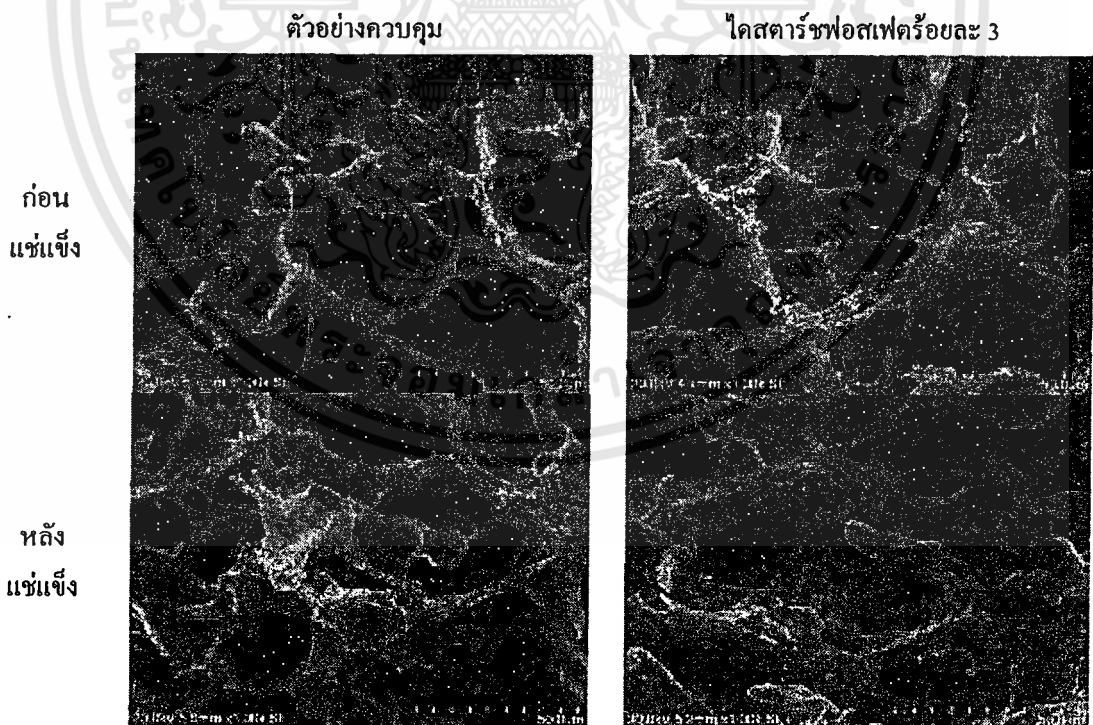
ด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.03$) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านงานที่ใช้เฉือน ซึ่งพบว่า หลังแช่เยือกแข็งแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 ของปริมาณแป้งสาลี มีค่างานที่ใช้เฉือนสูงที่สุด เมื่อพิจารณาคะแนนความชอบด้านการกัดขาด พบว่า แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) เนื่องจากแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตา์รฟอสเฟตร้อยละ 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี มีความคง

ตัวมากกว่าตัวอย่างควบคุม ซึ่งได้รับความเสียหายจากการแช่แข็งมากกว่า ทำให้โครงสร้างแผ่นเกี่ยวไม่แข็งแรง แผ่นเกี่ยวที่ได้จะกัดขาดได้ง่าย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสทั้งในด้านการที่ใช้น้ำ ซึ่งพบว่า การใช้โคสตาฟอสเฟตที่มากขึ้นจะทำให้ค่างานที่ใช้น้ำสูงขึ้นด้วย

ด้านความชอบโดยรวมของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาฟอสเฟตร้อยละ 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี พบว่าแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.03$) โดยที่ตัวอย่างควบคุมมีคะแนนต่ำที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากในกระบวนการแช่แข็งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างของแผ่นเกี่ยว ดังนั้นแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาฟอสเฟต ซึ่งมีพันธะที่ยึดเหนี่ยวกันอย่างแข็งแรง จึงทำให้ผลิตภัณฑ์น้ำแข็งขนาดใหญ่เกิดได้ยากขึ้น (Thamjedsada, 2010) ดังนั้นจึงทำให้โครงสร้างของแผ่นเกี่ยวยังคงแข็งแรง และยังคงผลต่อความชอบในด้านความยืดหยุ่น และการกัดขาดหลังแช่แข็งสูงอีกด้วย

4.1.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาฟอสเฟตร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลี เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุมแสดงในรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (X1000) เปรียบเทียบระหว่างการทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาฟอสเฟตร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลีกับตัวอย่างควบคุม

จากรูปที่ 4.1 เมื่อพิจารณาภาพถ่ายของโครงสร้างแผ่นกึ่งว พบว่าโครงสร้างภายในของตัวอย่างควบคุมเปรียบเทียบกับแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 3 ของปริมาณแป้งสาลี มีความหนาแน่นขึ้นเมื่อมองด้วยตาเปล่า ซึ่งในที่นี้พิจารณาจากขนาดโดยประมาณของรูเปิดภายใน โครงสร้าง และความหนาของผนังเซลล์ในแต่ละเซลล์

4.1.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกึ่งวโดยใช้เครื่อง differential scanning calorimetry

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะของแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะของผลึกน้ำแข็งและอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 0 3 5 และ 7 ของปริมาณแป้งสาลี ก่อนและหลังแช่แข็ง

	ปริมาณการ ทดแทน (ร้อยละ)	ΔH_{fw} (J/g)	T_{onset} (°C)
ก่อนแช่แข็ง	0	-212.83	-1.24
	3	-217.95	-1.37
	5	-218.02	-1.34
	7	-219.20	-1.44
หลังแช่แข็ง	0	-216.33	-1.30
	3	-231.61	-1.39
	5	-222.60	-1.44
	7	-221.23	-1.51

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็ง (ΔH_{fw}) ของตัวอย่างควบคุมเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณไคสตาร์ชฟอสเฟตเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างควบคุมโมเลกุลของเม็ดสตาร์ชของตัวอย่างควบคุมยึดจับกันด้วยพันธะไฮโดรเจน ซึ่งมีการยึดจับกันอย่างหลวมๆ ในโครงสร้างของอะมิโลเพกตินที่บริเวณโครงสร้างผลึก ทำให้แป้งดูดซับน้ำได้ดี เกิดการพองตัวและละลายได้ง่าย ส่งผลให้มีการใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนสถานะของผลึกน้ำแข็งน้อย และแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟต มีการยึดเหนี่ยวกันของพันธะอย่างแข็งแรง ส่งผลให้ต้องใช้พลังงานสูงขึ้น เพื่อเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งภายในแผ่นกึ่งว ดังนั้นพลังงานที่ใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งของตัวอย่างควบคุมจึงน้อยกว่าแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยโคสตาร์ชฟอสเฟตในทุกตัวอย่าง

4.2 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นแก้วแช่แข็งด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส

4.2.1 การดูดซับน้ำของแผ่นแก้วหลังแช่แข็ง

ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นแก้วสุกหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาธิต แสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นแก้วสุกหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาธิต

ปริมาณการทดแทน (ร้อยละ)	ปริมาณการดูดซับน้ำ (ร้อยละ)
0	43.78± 3.43 ^a
0.5	40.62± 1.69 ^b
1	39.01±2.13 ^c
1.5	37.48±1.35 ^d
2	37.42±2.94 ^d

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.5 พบว่าเมื่อทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่เพิ่มขึ้นจะทำให้แผ่นแก้วมีปริมาณการดูดซับน้ำลดลงตามลำดับ และเริ่มคงที่เมื่อทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาธิต โดยแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.05$) โดยผลการทดลองที่ได้แตกต่างจากการทดลองของ กัลยา ลิมรุ่งเรืองรัตน์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาผลของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสต่อคุณภาพของบะหมี่เสริมใบมะรุผง พบว่ามีน้ำหนักหลังต้มเพิ่มขึ้นเมื่อใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0-0.3 ของปริมาณแป้งสาธิต และลดลงเมื่อปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมากกว่าร้อยละ 0.3 ของปริมาณแป้งสาธิต เนื่องมาจากการเติมเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่มากกว่าปริมาณที่เหมาะสมในการเชื่อมสายโปรตีน โดยจะส่งผลให้มีค่าความต้านทานต่อการดึงและความแน่นเนื้อลดลงด้วย

4.2.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นแก้วก่อนและหลังแช่แข็ง

ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสแผ่นแก้วสุกก่อนและหลังแช่แข็งด้านแรงตัด งานที่ใช้เงื่อนไขและความต้านทานแรงดึงแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึงของแผ่นเนื้อวัวก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ปริมาณแป้งสาลี

	0	0.5	1	1.5	2	
ก่อนแช่แข็ง	แรงตัด (กรัม)	113.39 ±10.48 ^d	326.39 ±14.49 ^c	343.33 ±19.61 ^b	370.04 ±24.81 ^a	361.43 ±14.82 ^a
	งานที่ใช้เนื้อ (กรัม/เซนติเมตร)	1899.36 ±261.85 ^d	2787.11 ±218.66 ^c	3416.45 ±353.43 ^b	3691.44 ±477.30 ^a	3663.75 ±341.09 ^a
	ความต้านทาน แรงดึง (กรัม)	15.87 ±1.81 ^d	25.02 ±2.56 ^c	25.22 ±2.17 ^c	34.74 ±4.00 ^b	39.44 ±2.77 ^a
	แรงตัด (กรัม)	52.33 ±3.29 ^d	162.45 ±14.58 ^c	189.23 ±22.12 ^b	217.45 ±14.87 ^a	223.45 ±16.10 ^a
	งานที่ใช้เนื้อ (กรัม/เซนติเมตร)	951.57 ±89.48 ^d	2269.50 ±240.01 ^c	2571.33 ±285.00 ^{ab}	2474.87 ±311.37 ^b	2682.40 ±319.72 ^a
หลังแช่แข็ง	ความต้านทาน แรงดึง (กรัม)	11.09 ±0.97 ^c	22.99 ±2.55 ^d	29.25 ±2.95 ^c	32.70 ±3.22 ^b	40.10 ±2.34 ^a

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ผลการทดลองจากตารางที่ 4.6 พบว่าปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้นมีผลให้ค่าแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึงสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสช่วยเชื่อมประสานโปรตีนโดยพันธะ ϵ -(γ -glutamyl) lysine ทั้งในและนอกโมเลกุล ทำให้เกิดเป็นโครงสร้างที่แข็งแรงขึ้น (เปรมวดี เทพวงศ์และคณะ, 2547) โดยผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงตัด พบว่าแผ่นเนื้อที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี มีค่าสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) รองลงมาคือแผ่นเนื้อที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 และ 1 ของปริมาณแป้งสาลี และตัวอย่างควบคุมตามลำดับ โดยตัวอย่างควบคุมมีค่าต่ำที่สุด

ด้านงานที่ใช้เนื้อ พบว่าแผ่นเนื้อที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) รองลงมาคือ แผ่นเนื้อที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 0.5 และ 1 ของปริมาณแป้งสาลี และตัวอย่างควบคุมตามลำดับ โดยตัวอย่างควบคุมมีค่างานที่ใช้เนื้อต่ำที่สุด

ด้านความต้านทานแรงดึง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 มีค่าความต้านทานแรงดึงสูงที่สุด และยังสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสทำให้เกิด โปรตีนสายใหม่ที่มิลักษณะยืดหยุ่นมากขึ้น (ปราณี อ่านเปรื่อง, 2533) โดยตัวอย่างควบคุมมีคะแนนต่ำที่สุด

หลังแช่แข็ง แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีค่าด้านแรงตัดงานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม โดยด้านแรงตัดพบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณเป็งสาธิต มีค่าแรงตัดสูงสุด และแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเปรมวดี เทพวงศ์และคณะ (2547) ซึ่งตรวจสอบประสิทธิภาพของเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในเจลซูริมิแล้วนำไปแช่แข็ง พบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีความสามารถในการปรับปรุงคุณภาพของเจลซูริมิได้ดี

ด้านงานที่ใช้เฉือน พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1 และ 2 ของปริมาณเป็งสาธิต แตกต่างจากตัวอย่างควบคุม ซึ่งมีค่างานที่ใช้เฉือนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) โดยตัวอย่างควบคุมมีค่างานที่ใช้เฉือนต่ำที่สุด

ด้านความต้านทานแรงดึง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 มีค่าสูงที่สุด และแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) แผ่นเกี่ยวที่มีปริมาณการทดแทนรองลงมาคือ แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 1 0.5 ของปริมาณเป็งสาธิต และตัวอย่างควบคุมตามลำดับ และจากการทดลองพบว่าค่าในด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงหลังแช่แข็ง มีค่าน้อยกว่าก่อนแช่แข็ง ทั้งนี้เนื่องมาจากการได้รับความเสียหายของโครงสร้างในกระบวนการแช่แข็ง แต่เนื่องจากเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสช่วยลดความเสียหายของโครงสร้างกดูเด็น โดยจะช่วยป้องกันและซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดจากผลึกน้ำแข็งในช่วงการเก็บอาหารแช่แข็ง (Huang *et al.*, 2008) จึงทำให้แผ่นเกี่ยวแช่แข็งที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีค่าแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึงสูงขึ้น

4.2.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งที่ทดแทนเป็งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านความแข็ง ความชอบด้านความยืดหยุ่น ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวม แสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี

	0	0.5	1	1.5	2	
ก่อนแช่แข็ง	ความแข็ง	2.46±0.77 ^{cd}	2.22±0.69 ^d	2.67±0.91 ^{bc}	2.83±1.29 ^{ab}	3.00±1.13 ^a
	ความชอบด้านความแข็ง	3.00±0.34 ^b	2.98±0.64 ^b	3.05±0.74 ^{ab}	3.23±0.96 ^a	3.08±0.48 ^{ab}
	ความยืดหยุ่น	2.53±0.92 ^d	2.67±0.79 ^{cd}	2.86±0.63 ^{bc}	3.03±0.94 ^b	3.28±0.69 ^a
	ความชอบด้านความยืดหยุ่น	3.17±0.37 ^d	3.27±0.54 ^{cd}	3.35±0.29 ^{bc}	3.47±0.68 ^{ab}	3.55±0.40 ^a
	การกัดขาด	1.84±0.96 ^c	1.97±0.88 ^c	2.43±1.24 ^b	2.57±1.45 ^{ab}	2.83±0.83 ^a
	ความชอบด้านการกัดขาด	2.92±0.51 ^c	3.01±0.69 ^{bc}	3.16±0.61 ^{ab}	3.25±1.03 ^a	3.04±0.57 ^{bc}
	ความชอบโดยรวม	2.96±0.66 ^b	3.18±0.70 ^{ab}	3.17±0.61 ^{ab}	3.27±0.98 ^a	3.00±0.53 ^b
	ความแข็ง ^{ns}	1.84±0.91	1.85±1.07	1.98±0.97	2.08±1.31	2.18±0.97
	ความชอบด้านความแข็ง ^{ns}	2.71±0.55	2.80±0.90	2.82±0.67	2.82±0.58	2.98±0.85
	ความยืดหยุ่น	2.41±1.08 ^c	2.59±0.80 ^{bc}	2.68±0.79 ^b	2.75±0.82 ^{ab}	3.01±0.87 ^a
หลังแช่แข็ง	ความชอบด้านความยืดหยุ่น	3.13±0.27 ^c	3.20±0.56 ^{bc}	3.29±0.47 ^b	3.48±0.41 ^a	3.48±0.44 ^a
	การกัดขาด	2.25±1.02 ^c	2.36±0.77 ^{bc}	2.34±0.77 ^{bc}	2.61±1.09 ^{ab}	2.65±0.96 ^a
	ความชอบด้านการกัดขาด ^{ns}	2.66±0.54	2.67±0.71	2.73±0.70	2.89±0.64	2.82±0.61
	ความชอบโดยรวม ^{ns}	2.78±0.35	2.83±1.07	2.83±0.75	3.06±0.69	2.88±0.66

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$)

ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัส (ตารางที่ 4.7) พบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส มีผลทำให้คะแนนทางประสาทสัมผัสของแผ่นกึ่งวสุกก่อนแช่แข็งแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้น ทำให้คะแนนทั้งในด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบ โดยรวมสูงกว่าตัวอย่างควบคุม โดยในด้านความแข็ง พบว่าแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งตัวอย่างควบคุมมีคะแนนต่ำที่สุด ซึ่งเป็นผลจากการที่เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสช่วยในการเชื่อมประสานโปรตีนในส่วนผสม และส่งผลให้โครงสร้างมีความแข็งแรงมากขึ้น (เปรมวดี เทพวงศ์และคณะ, 2547) โดยคะแนนความชอบในด้านความแข็ง พบว่าแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในทุกระดับการทดแทนไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.09$)

ด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความยืดหยุ่นต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นกึ่งวในด้านความต้านทานแรงดึง ซึ่งพบว่าปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้น ทำให้ค่าความต้านทานแรงดึงสูงขึ้นด้วย ด้านคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นของแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 มีคะแนนสูงตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$)

ด้านการกัดขาด พบว่าปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อความสามารถในการกัดขาดของแผ่นกึ่งว โดยแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) ซึ่งสอดคล้องกับค่างานที่ใช้เดือนมีค่าสูงขึ้น เมื่อเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพิ่มมากขึ้น ด้านความชอบด้านการกัดขาดของแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1 และ 1.5 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.02$) ซึ่งแผ่นกึ่งวที่ทดแทนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 กัดขาดยากเกินไป

ด้านความชอบโดยรวมของแผ่นกึ่งวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 1 และ 1.5 ของปริมาณแป้งสาลี มีคะแนนความชอบโดยรวมสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.02$) ทั้งนี้จากการที่เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสช่วยเชื่อมประสานโครงสร้างโปรตีนในแผ่นกึ่งวให้มีความแข็งแรง และยืดหยุ่นขึ้น แผ่นกึ่งวที่ได้จึงมีความแข็งแรง ยืดหยุ่น ไม่เละ หรือขาดง่าย เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม ส่งผลให้คะแนนความชอบโดยรวมสูงกว่าตัวอย่างควบคุม

ส่วนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสหลังแช่แข็ง พบว่าคะแนนในด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมมีแนวโน้มลดลงจากก่อนแช่แข็ง โดยในด้านความแข็ง และความชอบด้านความแข็ง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในทุกระดับการทดแทนมีคะแนนความแข็ง และความชอบด้านความแข็ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

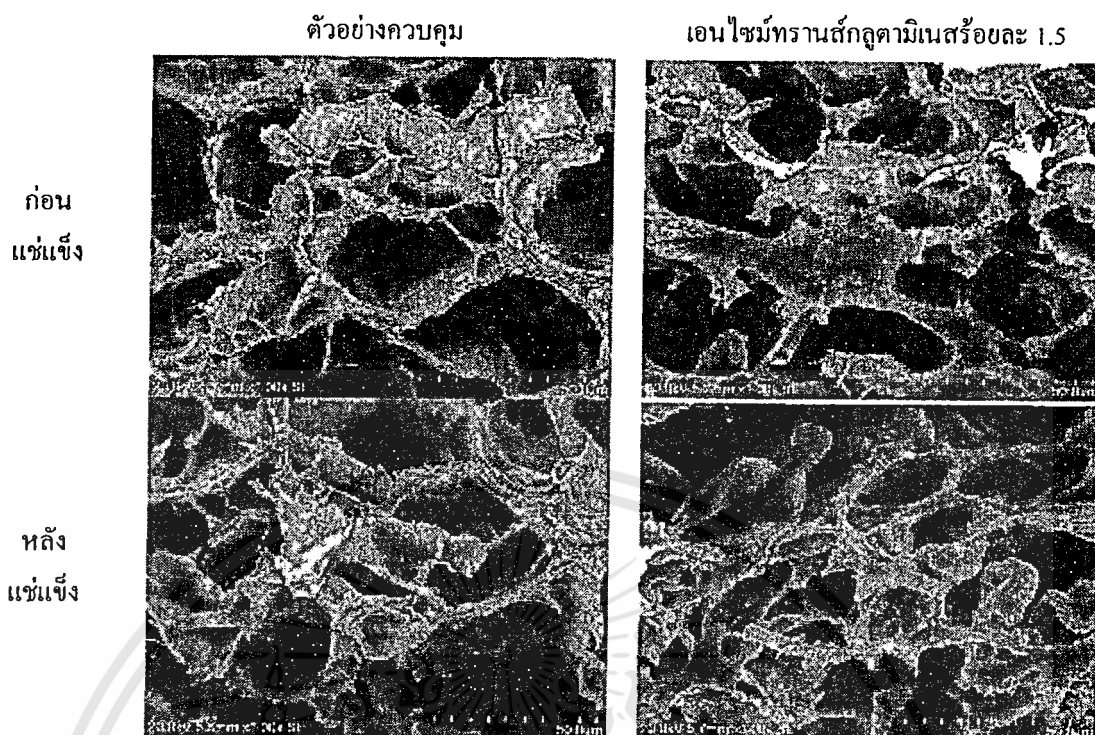
ด้านความยืดหยุ่น พบว่าปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้แผ่นเกี่ยวมีคะแนนความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแปรงสาธิต มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) โดยที่ตัวอย่างควบคุมมีคะแนนต่ำที่สุด สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านความต้านทานแรงดึง ซึ่งพบว่า ค่าความต้านทานแรงดึงจะเพิ่มสูงขึ้น เมื่อปริมาณเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแปรงสาธิต มีคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างควบคุมมีปริมาณการดูดซับน้ำที่มากที่สุด (ตาราง 4.5) จึงส่งผลให้โครงสร้างได้รับความเสียหายระหว่างแช่แข็ง จึงทำให้มีความยืดหยุ่นลดลงด้วย

ด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 และ 2 ของปริมาณแปรงสาธิต มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านงานที่ใช้เคี้ยว ซึ่งพบว่าเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่เพิ่มขึ้นทำให้ค่างานที่ใช้เคี้ยวสูงขึ้น ส่วนความชอบด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในทุกตัวอย่างมีคะแนนความชอบด้านการกัดขาด ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p=0.06$)

ด้านความชอบโดยรวม พบว่าผู้ทดสอบให้คะแนนความชอบโดยรวมแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในทุกระดับ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p=0.10$) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความชอบด้านความแข็ง และความชอบด้านการกัดขาดที่ไม่แตกต่างกัน

4.2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของปริมาณแปรงสาธิต เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม แสดงในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 โครงสร้างภายในของแผ่นกึ่งวุ้นก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (X1000) เปรียบเทียบระหว่างการทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสรีออละ 1.5 ของปริมาณแป้งสาธิต กับตัวอย่างควบคุม

จากรูปที่ 4.2 ภาพถ่ายของโครงสร้างภายในแผ่นกึ่งวุ้นจากกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราดเมื่อทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสรีออละ 1.5 ของปริมาณแป้งสาธิต เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุมไม่แสดงความแตกต่างที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งพิจารณาจากขนาดของรูเปิด ความหนาของผนังเซลล์ในแต่ละเซลล์ และการฉีกขาดของเซลล์

4.2.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นกึ่งวุ้นโดยใช้เครื่อง differential scanning calorimetry

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะของแผ่นกึ่งวุ้นที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสรีออละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาธิต ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะของผลึกน้ำแข็งและอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 0.5 1 1.5 และ 2 ของปริมาณแป้งสาธิต ก่อนและหลังแช่แข็ง

	ปริมาณการ		
	ทดแทน (ร้อยละ)	ΔH_{fw} (J/g)	T_{onset} (°C)
ก่อนแช่แข็ง	0	-213.88	-1.37
	0.5	-215.08	-1.36
	1	-213.82	-1.40
	1.5	-216.40	-1.43
	2	-216.00	-1.48
	หลังแช่แข็ง	0	-220.29
0.5		-224.71	-1.33
1		-224.58	-1.32
1.5		-220.50	-1.40
2		-225.45	-1.50

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม ซึ่งทั้งนี้เป็นผลมาจากโครงสร้างร่างแหที่แข็งแรงของกลูเตน ซึ่งเกิดจากการทดแทนแป้งสาธิตด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในแผ่นแก้ว ส่งผลให้ต้องใช้พลังงานในการหลอมเหลวผลึกน้ำแข็งในแผ่นแก้วมากกว่าตัวอย่างควบคุม ส่วนอุณหภูมิที่เริ่มเปลี่ยนแปลงสถานะ พบว่ามีอุณหภูมิลดลง

4.3 ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นแก้วแช่แข็งด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับ

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส

4.3.1 การดูดซับน้ำของแผ่นแก้วหลังแช่แข็ง

ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นแก้วหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาธิต:ไคสตาร์ชฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2 แสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχ

ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาρχฟอสเฟต:

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1, 91:7:2

อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาρχฟอสเฟต: เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส	ปริมาณการดูดซับน้ำ (ร้อยละ)
100:0:0	43.75±3.93 ^a
98:0:2	38.62±2.54 ^c
93:7:0	41.74±2.49 ^b
95.5:3.5:1	39.55±1.94 ^c
91:7:2	38.62±2.31 ^c

ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวดิ่งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.9 พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีปริมาณการดูดซับน้ำหลังแช่แข็งน้อยกว่าตัวอย่างควบคุม โดยพบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาρχฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสทุกตัวอย่างแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) และที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาρχฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีปริมาณการดูดซับน้ำน้อยกว่าตัวอย่างควบคุม จะเห็นได้ว่าตัวอย่างควบคุมมีปริมาณการดูดซับน้ำสูงที่สุด ซึ่งผลการทดลองที่ได้สอดคล้องกับการทดลองที่ 4.1 และ 4.2 โดยแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาρχฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสต่างมีผลการดูดซับน้ำน้อยกว่าตัวอย่างควบคุมเช่นเดียวกัน

4.3.2 การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งด้านแรงคัต งานที่ใช้เงื่อนไขและความต้านทานแรงดึงแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด งานที่ใช้เล็อน และความต้านทานแรงดึงของแผ่นก๊วยตูก่อนและหลังแช่แข็งที่อัตราส่วนแป้งสาลี: คุตตารัฐ
 ฟอร์ดเฟต:เอม ไชมีทรานส์กิลูตามีนส 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95:5:3:5:1, 91:7:2 แสดงในตารางที่ 4.10

	100:0:0	98:0:2	93:7:0	95:5:3:5:1	91:7:2
แรงตัด (กรัม)	112.84±8.64 ^a	355.56±18.13 ^a	123.08±12.46 ^d	133.38±11.94 ^c	143.90±13.53 ^b
งานที่ใช้เล็อน (กรัม/เซนติเมตร)	1829±240.72 ^c	3613±382.97 ^a	1947±226.89 ^c	1910±230.78 ^c	2265±316.16 ^b
ความต้านทานแรงดึง (กรัม)	15.47±2.06 ^c	39.44±2.77 ^a	17.19±1.65 ^d	29.01±3.12 ^c	32.95±4.22 ^b
แรงตัด (กรัม) งานที่ใช้เล็อน (กรัม/เซนติเมตร)	51.39±8.33 ^d	226.23±14.54 ^a	56.68±5.77 ^d	102.50±10.60 ^c	125.91±14.62 ^b
ความต้านทานแรงดึง (กรัม)	933.85±105.04 ^d	2724.29±341.65 ^a	1105.56±128.07 ^c	1179.39±167.61 ^c	1499.17±209.69 ^b
	10.84±0.88 ^d	39.36±2.65 ^a	12.31±1.21 ^d	23.50±3.57 ^c	26.80±8.01 ^b

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ผลการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึง (ตารางที่ 4.10) พบว่าด้านแรงตัด แผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีค่าแรงตัดแตกต่างจากตัวอย่างควบคุม ซึ่งมีค่าแรงตัดต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ทั้งนี้สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงตัดของแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซฟอสเฟต และเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส (ข้อ 4.1 และ 4.2) ซึ่งพบว่าการใช้โคสตาซฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่มากขึ้น จะทำให้ค่าแรงตัดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม และเมื่อใช้โคสตาซฟอสเฟตร่วมกับการใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส พบว่าค่าแรงตัดที่ได้สูงกว่าตัวอย่างควบคุมเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากทั้งโคสตาซฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสต่างมีส่วนช่วยในเรื่องของความแข็งแรงของโครงสร้างของแผ่นเกี่ยว จึงทำให้แผ่นเกี่ยวที่ทดแทนด้วยโคสตาซฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส มีโครงสร้างที่แข็งแรงขึ้น และยังส่งผลให้ค่าแรงตัดสูงขึ้น

ด้านงานที่ใช้เฉือน พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 และ 91:7:2 แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีค่าต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) จะเห็นได้ว่าการใช้โคสตาซฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ทำให้งานที่ใช้เฉือนสูงขึ้นเช่นกัน

ด้านความต้านทานแรงดึง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 98:0:2 มีค่าความต้านทานแรงดึงสูงสุด โดยอัตราส่วนดังกล่าวและที่อัตราส่วน 91:7:2, 95.5:3.5:1 และ 93:7:0 แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีค่าความต้านทานแรงดึงต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งสอดคล้องกับค่าแรงตัด และงานที่ใช้เฉือน โดยพบว่าการใช้โคสตาซฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสทำให้แผ่นเกี่ยวมีโครงสร้างที่แข็งแรงขึ้น จึงทำให้ค่าแรงตัด งานที่ใช้เฉือน รวมทั้งความต้านทานแรงดึงเพิ่มสูงขึ้น

ส่วนหลังแช่แข็ง พบว่าในด้านแรงตัด แผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 91:7:2 และ 95.5:3.5:1 มีค่าแรงตัดแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีค่าแรงตัดต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งเมื่อพิจารณาปริมาณการดูดซับน้ำพบว่าที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 91:7:2 และ 95.5:3.5:1 มีปริมาณการดูดซับน้ำต่ำที่สุด จึงส่งผลให้โครงสร้างของแผ่นเกี่ยวได้รับความเสียหายน้อยลงในระหว่างการแช่แข็ง ทำให้ค่าแรงตัดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม

ด้านงานที่ใช้เฉือน พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 มีค่างานที่ใช้เฉือนสูงสุด และที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีค่างานที่ใช้เฉือนแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีค่างานที่ใช้เฉือนต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับปริมาณการดูดซับน้ำ ซึ่งตัวอย่างควบคุมมีปริมาณการดูดซับน้ำสูงที่สุด จึงทำให้ผลิตภัณฑ์แข็งเข้าทำลาย

โครงสร้าง ได้มากกว่าแผ่นเกี่ยวที่ปริมาณการทดแทนอื่นๆ ซึ่งมีค่าการดูดซับน้ำน้อยกว่า จึงทำให้ค่างานที่ใช้เงินต่ำที่สุด

ด้านความต้านทานแรงดึง พบว่าที่อัตราส่วนแป้งสาธิต:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีค่าความต้านทานแรงดึงแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีค่าความต้านทานแรงดึงต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยว ซึ่งพบว่าอัตราส่วนแป้งสาธิต:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีปริมาณการดูดซับน้ำต่ำกว่าตัวอย่างควบคุม จึงทำให้โครงสร้างของแผ่นเกี่ยวถูกทำลายจากผลึกน้ำแข็งระหว่างการแช่แข็งน้อยกว่าตัวอย่างควบคุม ทำให้ค่าความต้านทานแรงดึงสูงกว่าตัวอย่างควบคุม

4.3.3 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกก่อนและหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาธิตด้วยโคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแผ่นเกี่ยวสุกด้านความแข็ง ความชอบด้านความแข็ง ความยืดหยุ่น ความชอบด้านความยืดหยุ่น การกัดขาด ความชอบด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมก่อนและหลังแช่แข็งเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตราฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วน 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2

	100:0:0	98:0:2	93:7:0	95.5:3.5:1	91:7:2		
ก่อนแช่แข็ง	ความแข็ง	2.57±0.91 ^c	3.01±1.13 ^{ab}	2.93±0.86 ^{ab}	2.71±0.68 ^{bc}	3.19±1.35 ^a	
	ความชอบด้านความแข็ง	2.91±0.44 ^c	3.31±0.42 ^a	3.31±0.59 ^a	3.23±0.77 ^{ab}	3.05±1.07 ^{bc}	
	ความยืดหยุ่น	2.52±0.93 ^c	3.15±0.70 ^a	3.07±0.79 ^b	2.82±0.87 ^b	2.90±1.35 ^{ab}	
	ความชอบด้านความยืดหยุ่น	3.18±0.57 ^b	3.32±0.46 ^{ab}	3.44±0.65 ^a	3.54±0.75 ^a	2.94±1.04 ^c	
	การกัดขาด	1.74±0.90 ^c	2.71±1.12 ^a	2.20±0.90 ^b	2.25±1.15 ^b	2.83±1.49 ^a	
	ความชอบด้านการกัดขาด	2.96±0.63 ^b	2.92±0.99 ^b	3.44±0.79 ^a	3.42±0.87 ^a	3.25±1.10 ^a	
	ความชอบโดยรวม	2.76±0.59 ^c	2.88±0.85 ^c	3.62±0.72 ^a	3.38±0.87 ^b	2.98±1.04 ^c	
	หลังแช่แข็ง	ความแข็ง	1.82±0.53 ^c	2.07±1.31 ^{bc}	2.36±0.71 ^a	2.17±0.84 ^{ab}	2.24±0.85 ^{ab}
		ความชอบด้านความแข็ง	2.81±0.63 ^c	2.93±0.90 ^{bc}	3.00±0.57 ^{bc}	3.39±0.77 ^a	3.12±0.76 ^b
		ความยืดหยุ่น	2.44±0.72 ^c	2.92±1.0 ^a	2.87±0.72 ^{ab}	2.65±0.96 ^{bc}	2.81±0.70 ^{ab}
ความชอบด้านความยืดหยุ่น		2.90±0.52 ^c	3.00±0.64 ^{bc}	3.39±0.70 ^a	3.18±1.09 ^{ab}	3.02±0.89 ^{bc}	
การกัดขาด		1.42±0.98 ^d	2.62±0.91 ^a	2.03±1.15 ^c	2.26±0.85 ^{bc}	2.46±0.71 ^{ab}	
ความชอบด้านการกัดขาด		2.83±0.49 ^{bc}	2.67±0.92 ^c	3.01±0.85 ^{ab}	3.14±0.84 ^a	2.97±0.71 ^{ab}	
ความชอบโดยรวม		2.80±0.40 ^b	2.87±0.60 ^b	3.27±0.89 ^a	3.29±0.97 ^a	3.23±0.82 ^b	

ตัวอักษรที่ต่างกันในแนวนอนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสจากตารางที่ 4.11 พบว่าการใช้ไคสตราฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสมีผลทำให้คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวสุกนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนแช่แข็งแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในด้านความแข็ง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0 และ 91:7:2 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความแข็งต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสในด้านแรงตัด พบว่าการใช้โคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ทำให้ค่าแรงตัดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม ด้านความชอบด้านความแข็ง พบว่าอัตราส่วนที่มีคะแนนความชอบด้านความแข็งสูง คืออัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 ซึ่งแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบด้านความแข็งต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านแรงตัด พบว่าการใช้โคสตาซ์ฟอสเฟตหรือเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสเพียงอย่างเดียว รวมทั้งการใช้โคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ทำให้มีค่าแรงตัดสูงขึ้น แผ่นเกี่ยวที่ได้จึงมีความแข็งแรงกว่าตัวอย่างควบคุม ทำให้คะแนนความชอบในด้านความแข็งสูงกว่าตัวอย่างควบคุม

ด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 และ 91:7:2 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านความต้านทานแรงดึง ซึ่งพบว่าตัวอย่างควบคุมมีค่าความต้านทานแรงดึงต่ำที่สุด และที่อัตราส่วน 98:0:2 และ 91:7:0 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมและรองลงมาตามลำดับ ส่วนคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นสูงสุดที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) และยังพบว่าอัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่มีคะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่นต่ำที่สุดคืออัตราส่วน 91:7:2 ซึ่งการที่มีความชอบด้านความยืดหยุ่นต่ำ อาจเป็นเพราะแผ่นเกี่ยวมีความยืดหยุ่นสูงกว่าแผ่นเกี่ยวทั่วไปมาก ผู้ทดสอบจึงให้คะแนนความชอบน้อยที่สุด

ด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 และ 91:7:2 มีคะแนนด้านการกัดขาดสูงสุด รองลงมาคือแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วน 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 ซึ่งแผ่นเกี่ยวในทุกอัตราส่วนแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัส ซึ่งพบว่าตัวอย่างควบคุมมีค่างานที่ใช้เฉือนต่ำที่สุด และที่อัตราส่วน 98:0:2 และ 91:7:2 มีค่าแรงเฉือนสูงที่สุด ส่วนคะแนนความชอบด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบด้านการกัดขาดต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) อาจเนื่องมาจากที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีคะแนนการกัดขาดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม ซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุด และมีการกัดขาดง่ายที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชอบโดยรวม พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยโคสตาเรซฟอสเฟตร่วมกับ เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0 มีคะแนนสูงสุดและแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบโดยรวมต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งอาจเป็นผลจากการที่โคสตาเรซฟอสเฟตมีพันธะเชื่อมข้ามที่มีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอะตอมไนโตรเจนสูง แผ่นเกี่ยวที่ได้จึงแข็งแรงกว่าตัวอย่างควบคุม ส่งผลให้คะแนนความชอบสูงขึ้นด้วย

ส่วนคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสหลังแช่แข็ง พบว่ามีคะแนนน้อยกว่าตัวอย่างก่อนแช่แข็ง โดยในด้านความแข็ง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแปรงสาธิตด้วยโคสตาเรซฟอสเฟตร่วมกับ เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) ผลการดูดซับน้ำของตัวอย่างควบคุมมีปริมาณสูงที่สุด ทำให้เมื่อนำไปแช่แข็ง โครงสร้างจึงเสียหายและไม่แข็งแรงเหมือนแผ่นเกี่ยวก่อนแช่แข็ง โดยแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 95.5:3.5:1 ได้คะแนนความชอบด้านความแข็งสูงสุด และแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบด้านความแข็งต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากค่าความแข็งที่สูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีลักษณะค่อนข้างและ เนื่องจากการถูกทำลายโครงสร้างหลังแช่แข็ง จึงทำให้แผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนความชอบสูงสุด

ด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นเกี่ยวที่มีอัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0 และ 91:7:2 มีคะแนนความยืดหยุ่นสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความยืดหยุ่นต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.01$) เนื่องจากที่อัตราส่วน 98:0:2, 93:7:0 และ 91:7:2 มีปริมาณการดูดซับน้ำต่ำ ทำให้โครงสร้างหลังแช่แข็งได้รับความเสียหายน้อยกว่าตัวอย่างควบคุม ส่งผลให้ค่าความยืดหยุ่นสูงกว่าตัวอย่างควบคุม ในด้านความชอบด้านความยืดหยุ่น พบว่าแผ่นเกี่ยวที่มีอัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 พบว่ามีค่าความต้านทานแรงดึงต่ำ แผ่นเกี่ยวที่ได้จึงมีลักษณะไม่ยืดหยุ่นมาก หรือละเกิน ไป

ด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่มีอัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 และ 91:7:2 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนการกัดขาดต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัส พบว่า ที่อัตราส่วนแปรงสาธิต:โคสตาเรซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วน 98:0:2 และ 91:7:2 มีค่างานที่ใช้เฉือนสูงกว่าตัวอย่างควบคุม และรองลงมาตามลำดับ จึงมีผลให้คะแนนด้านการกัดขาดสูงกว่าอัตราส่วนอื่นและตัวอย่างควบคุม ด้านความชอบด้านการกัดขาด พบว่าแผ่นเกี่ยวที่มีอัตราส่วนแปรง

สาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต: เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 มีคะแนนแตกต่างจากตัวอย่างควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) สอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อสัมผัส ด้านค่างานที่ใช้เนื้อ ซึ่งพบว่าที่อัตราส่วนเหล่านี้มีค่าแรงเฉือนปานกลาง (ไม่ใช่อัตราส่วนที่ต่ำที่สุด และ สูงที่สุด) จึงมีคะแนนความชอบด้านการกัดขาดสูงกว่าอัตราส่วนอื่นและตัวอย่างควบคุม ซึ่งอาจเป็นเพราะสามารถกัดขาดได้ปานกลาง โดยพบว่าอัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 ไม่แตกต่างจากตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 มีค่างานที่ใช้เนื้อสูง จึงทำให้กัดขาดยาก และตัวอย่างควบคุมมีลักษณะที่กัดขาดได้ง่ายเกินไปจากค่าแรงเฉือนที่ต่ำ จึงทำให้คะแนนในทั้งสองอัตราส่วนนี้ไม่แตกต่างกัน

ความชอบโดยรวม พบว่าแผ่นกึ่งวหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาทิด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมซึ่งมีคะแนนความชอบโดยรวมต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.00$) เนื่องจากทั้งโคสตาซ์ฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสต่างมีส่วนช่วยให้โครงสร้างของแผ่นกึ่งวแข็งแรงขึ้น แต่แผ่นกึ่งวที่ทดแทนด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 มีความแข็งและการกัดขาดสูงเกินไป ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบ การใช้โคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่เหมาะสม จึงจะทำให้ได้แผ่นกึ่งวที่มีเนื้อสัมผัสที่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบ

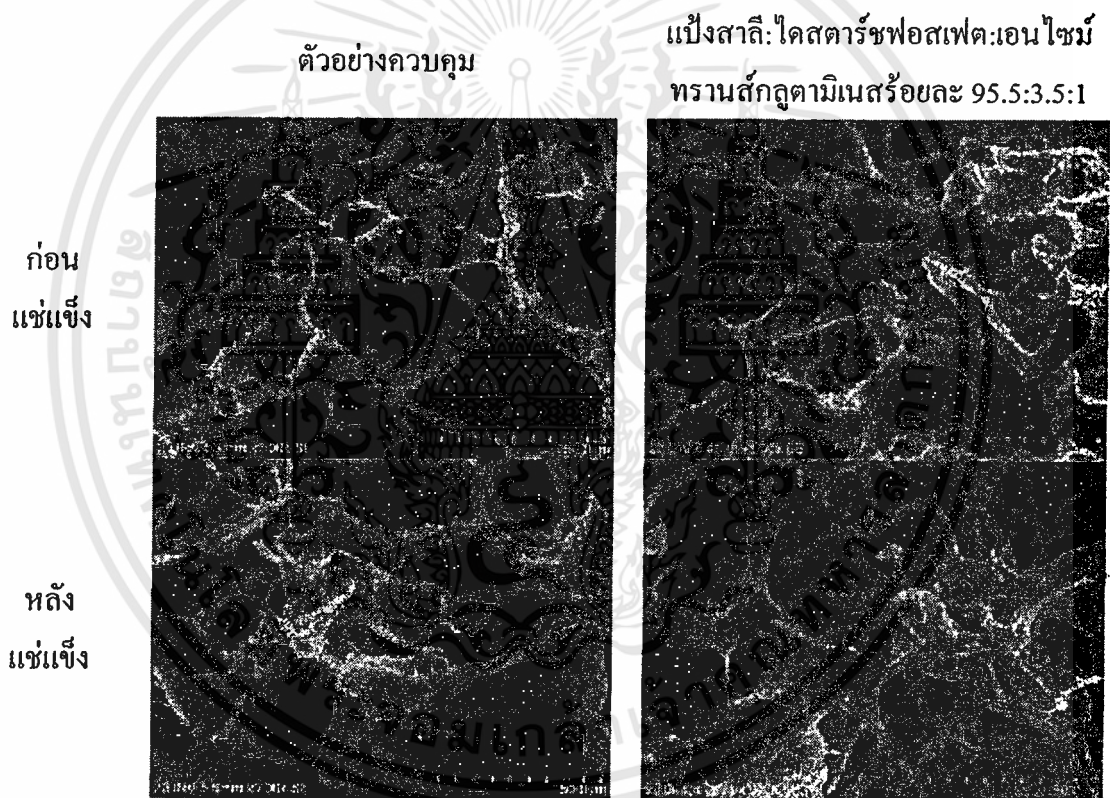
เมื่อพิจารณาผลการทดลองการปรับปรุงคุณภาพแผ่นกึ่งวแช่แข็งด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ในด้านการดูดซับน้ำ พบว่าแผ่นกึ่งวที่ใช้โคสตาซ์ฟอสเฟต ร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส มีปริมาณการดูดซับน้ำน้อยกว่าตัวอย่างควบคุม (ตารางที่ 4.9) การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสหลังแช่แข็งด้านแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึง พบว่าที่อัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 91:7:2 และ 95.5:3.5:1 มีคะแนนสูงกว่าตัวอย่างควบคุมทั้งในด้านแรงตัด งานที่ใช้เนื้อ และความต้านทานแรงดึง (ตารางที่ 4.10) การทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความแข็ง พบว่าอัตราส่วน 93:7:0 มีคะแนนความแข็งมากที่สุด ซึ่งไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 ด้านความชอบด้านความแข็ง พบว่าอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนความชอบด้านความแข็งสูงสุด ด้านความยืดหยุ่น พบว่าอัตราส่วน 98:0:2 ไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 93:7:0 คะแนนความชอบด้านความยืดหยุ่น พบว่าอัตราส่วน 93:7:0 มีคะแนนสูงสุดไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 95.5:3.5:1 ด้านการกัดขาด พบว่าอัตราส่วนแป้งสาทิ:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2 และ 91:7:2 มีคะแนนไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านความชอบด้านการกัดขาด พบว่าอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนสูงสุด ไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 93:7:0 และ 91:7:2 ในด้านความชอบโดยรวม พบว่าอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนสูงสุดไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 93:7:0 ดังนั้นจึงเลือกอัตราส่วน 95.5:3.5:1 เป็นปริมาณที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนำไปวิเคราะห์โครงสร้างภายในต่อไป เนื่องจากอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีปริมาณการดูดซับน้ำต่ำ การวิเคราะห์เนื้อสัมผัสหลังแช่แข็งด้านแรงตัด งานที่ใช้เนียน และความต้านทานแรงดึงสูงกว่า ตัวอย่างควบคุม มีคะแนนความชอบหลังแช่แข็งด้านความแข็ง ด้านการกัดขาด และความชอบโดยรวมสูงที่สุด

4.3.4 การวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็ง

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างภายในแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:ไคสตาร์ชฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ 95.5:3.5:1 เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม แสดงในรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งจากการส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (X1000) เปรียบเทียบระหว่างการทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่อัตราส่วนแป้งสาลี:ไคสตาร์ชฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 95.5:3.5:1 กับตัวอย่างควบคุม

จากรูปที่ 4.3 ภาพถ่ายของโครงสร้างภายในแผ่นแก้วจากกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด เมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ที่อัตราส่วน 95.5:3.5:1 เปรียบเทียบกับแผ่นแป้งปกติ โดยพิจารณาจาก ช่องรูเปิด ขนาด โพรง และความหนาของผนังเซลล์ ทั้งนี้พบว่าที่อัตราส่วน 95.5:3.5:1 และตัวอย่างควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

4.3.5 การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วโดยใช้เครื่อง differential scanning calorimetry

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะของแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสก่อนและหลังแช่แข็งที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสที่ 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าพลังงานที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสถานะของผลึกน้ำแข็งและอุณหภูมิที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาซ์ฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสก่อนและหลังแช่แข็งที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาซ์ฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 100:0:0, 98:0:2, 93:7:0, 95.5:3.5:1 และ 91:7:2 ก่อนและหลังแช่แข็ง

	อัตราส่วน (ร้อยละ)	ΔH_{fv}	T_{onset} (°C)
ก่อนแช่แข็ง	100:0:0	-208.80	-1.21
	98:0:2	-210.44	-1.40
	93:7:0	-217.34	-1.45
	95.5:3.5:1	-214.37	-1.24
	91:7:2	-207.28	-1.37
หลังแช่แข็ง	100:0:0	-221.42	-1.23
	98:0:2	-216.82	-1.41
	93:7:0	-220.96	-1.48
	95.5:3.5:1	-220.97	-1.38
	91:7:2	-215.15	-1.46

จากตารางที่ 4.12 พบว่าแผ่นเกี่ยวที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาρχฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 98:0:2, 93:7:0 และ 95.5:3.5:1 ใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยวสูงกว่าตัวอย่างควบคุม ทั้งนี้สอดคล้องกับตารางที่ 4.4 และ 4.8 ซึ่งพบว่าการใช้โคสตาρχฟอสเฟตและเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในแผ่นเกี่ยวแช่แข็ง ส่งผลให้โครงสร้างของแผ่นเกี่ยวมีการเกาะตัวกันอย่างแข็งแรงกว่าตัวอย่างควบคุม ทำให้ต้องใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานะของผลึกน้ำแข็งสูงขึ้น และอุณหภูมิเริ่มต้น (T_{onset}) ลดลง

สรุปผลการทดลอง

ผลการศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟต จากการวิเคราะห์การดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง พบว่าเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตในปริมาณที่มากขึ้น ทำให้ปริมาณการดูดซับน้ำมีแนวโน้มลดลง เมื่อวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านค่าแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึง ซึ่งวัดได้จากเครื่องวัดเนื้อสัมผัสจะเพิ่มขึ้นทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เมื่อนำไปทดสอบทางประสาทสัมผัสทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง พบว่าแผ่นเกี่ยวสุกก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 7 ได้คะแนนด้านความชอบโดยรวมสูงที่สุด ไม่แตกต่างจากการทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 5 หลังแช่เยือกแข็ง พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 3 5 และ 7 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p=0.03$) เนื่องจากแผ่นเกี่ยวมีคะแนนความแข็ง ความยืดหยุ่น และความชอบด้านการกัดขาดสูงกว่าตัวอย่างควบคุม จึงเลือกแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 3 ไปทำการวิเคราะห์โครงสร้างภายใน และจากการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่าไม่สามารถบอกความแตกต่างได้อย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม เมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยวด้วยเครื่อง Differential Scanning Calorimeter พบว่าแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยไคสตาร์ชฟอสเฟตในปริมาณที่มากขึ้น ใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นเกี่ยวสูงขึ้น

ผลการศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่แข็งด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส จากการวิเคราะห์การดูดซับน้ำของแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็ง พบว่าเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่มากขึ้น ทำให้ปริมาณการดูดซับน้ำลดลง เมื่อวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านค่าแรงตัด งานที่ใช้เฉือน และความต้านทานแรงดึง ซึ่งวัดได้จากเครื่องวัดเนื้อสัมผัสจะเพิ่มขึ้นทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เมื่อนำไปทดสอบทางประสาทสัมผัสทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง พบว่า แผ่นเกี่ยวก่อนแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ได้คะแนนความชอบโดยรวมสูงที่สุด เนื่องจากแผ่นเกี่ยวมีคะแนนความชอบด้านความแข็ง และความชอบด้านการกัดขาดสูงที่สุด และแผ่นเกี่ยวหลังแช่แข็งที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 1.5 ได้คะแนนความชอบโดยรวมสูงที่สุด เนื่องจากแผ่นเกี่ยวมีคะแนนความยืดหยุ่น และความชอบด้านความยืดหยุ่นไม่แตกต่างจากแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 ส่วนคะแนนความชอบในด้านอื่นๆ มีคะแนนความชอบที่ไม่แตกต่างกันในทุกปริมาณการทดแทน จึงเลือกแผ่นเกี่ยวที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 เพื่อทำการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวต่อไป และจากการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่แข็งด้วยกล้อง

จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่าไม่สามารถบอกความแตกต่างของโครงสร้างได้อย่างชัดเจน เมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วด้วยเครื่อง Differential Scanning Calorimeter พบว่าแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่มากขึ้น ต้องใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วสูงขึ้น

ผลการศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นแก้วด้วยโคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส จากการวิเคราะห์การดูดซับน้ำของแผ่นแก้วหลังแช่แข็ง พบว่าเมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ทำให้ปริมาณการดูดซับน้ำลดลง เมื่อวิเคราะห์เนื้อสัมผัสด้านค่าแรงตัด งานที่ใช้เหนียว และความต้านทานแรงดึง ซึ่งวัดได้จากเครื่องวัดเนื้อสัมผัสมีค่าสูงขึ้นทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง เมื่อทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสในปริมาณที่เพิ่มขึ้น เมื่อนำไปทดสอบทางประสาทสัมผัสทั้งก่อนและหลังแช่แข็ง พบว่า แผ่นแก้วก่อนแช่แข็งที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 93:7:0 มีคะแนนความชอบโดยรวมสูงที่สุด และหลังแช่เยือกแข็ง พบว่าอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนความชอบโดยรวมสูงที่สุดไม่แตกต่างจากอัตราส่วน 93:7:0 แต่เนื่องจากอัตราส่วน 95.5:3.5:1 มีคะแนนความชอบด้านความแข็งและการกัดขาดสูงกว่าอัตราส่วนอื่น จึงเลือกแผ่นแก้วที่อัตราส่วนแป้งสาลี:โคสตาโรฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส 95.5:3.5:1 เพื่อทำการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นแก้วต่อไป และผลการวิเคราะห์โครงสร้างภายในของแผ่นแก้วก่อนและหลังแช่แข็งด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่าโครงสร้างของแผ่นแก้วที่อัตราส่วน 95.5:3.5:1 ไม่แตกต่างกันจากตัวอย่างควบคุมอย่างชัดเจน เมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วด้วยเครื่อง Differential Scanning Calorimeter พบว่าแผ่นแก้วที่ทดแทนแป้งสาลีด้วยโคสตาโรฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ต้องใช้พลังงานเพื่อเปลี่ยนสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วสูงกว่าตัวอย่างควบคุม

ข้อเสนอแนะ

ในการเลือกตัวอย่างเพื่อนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในทางการค้า ควรพิจารณาถึงต้นทุนของวัตถุดิบเพิ่มเติม ซึ่งในการทดลอง ยึดถือผลทางวิชาการเป็นหลัก ดังนั้นตัวอย่างที่เลือกมาทำการวิเคราะห์จึงอาจจะมีต้นทุนในการผลิตสูงกว่าตัวอย่างอื่น

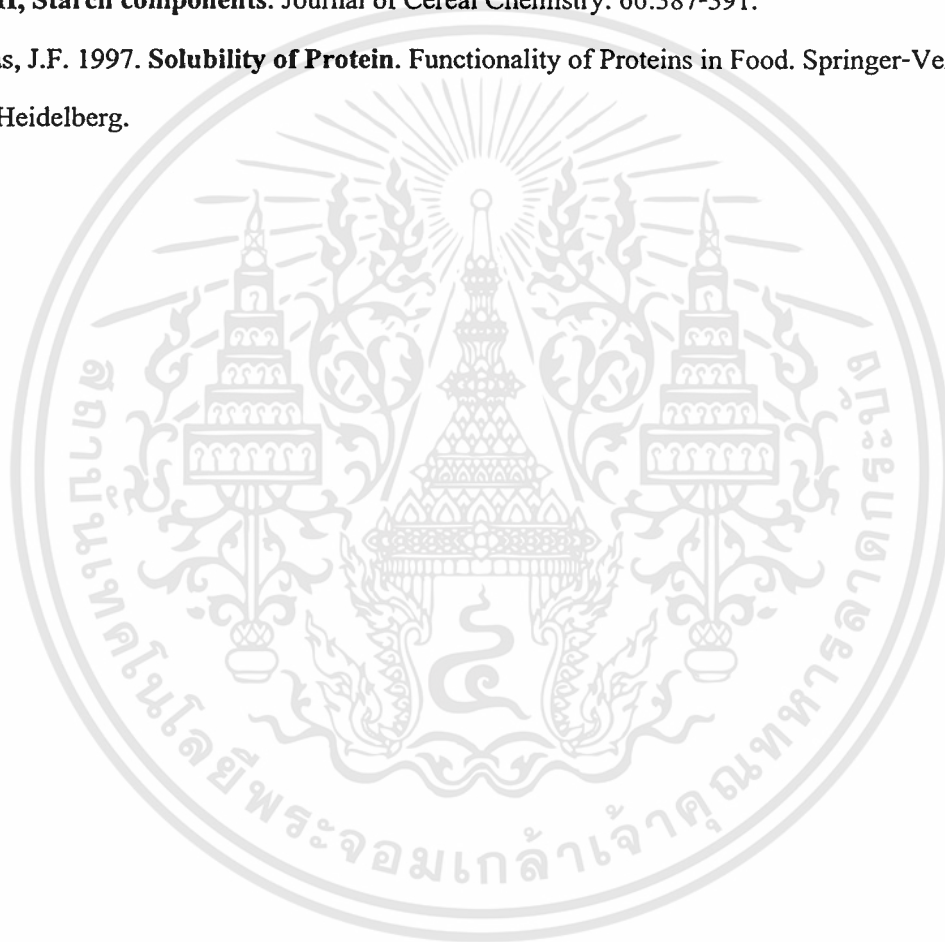
บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ รักกิจศิริ. 2549. การศึกษาคุณภาพและการยืดอายุการเก็บรักษาบะหมี่สดไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กมลวรรณ อิศราคาร. 2548. ผลของการเติมสตาร์ชตัดแปรและไฮโดรคอลลอยด์ต่อคุณภาพของก๋วยเตี๋ยวแช่เยือกแข็ง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. 2535. มาตรฐานผลิตภัณฑ์แปงัดแปรสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร เอกสารมอก.ที่ 1073, 2535.
- กล้าณรงค์ ศรีรอด และเกื้อกุล ปิยะจอมขวัญ. 2543. เทคโนโลยีของแป้ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กุลยา ลิมรุ่งเรืองรัตน์, นภลัย ประสิทธิ์เขตร์กิจ และอโนชา สุขสมบูรณ์. 2554. ผลของเอนไซม์กลูตามิเนสของคุณภาพของบะหมี่เสริมไบโอมะรุรงผง. วิทยาศาสตร์เกษตร 42(2)(พิเศษ) : 497-500.
- จิตรณา แจ่มเมฆ และอรอนงค์ นัยวิกุล. 2544. เบเกอรี่เทคโนโลยีเบื้องต้น. พิมพ์, กรุงเทพฯ.
- ชลลดา ปรีชา. 2539. ชีวเคมีของอาหารจากพืช. เอกสารการสอนชุดวิชาเคมีและจุลชีววิทยาของอาหาร. สาขาวิชาคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธีรวัลย์ ชาญฤทธิเสน. 2543. การใช้ประโยชน์จากข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์. รายงานการสัมมนาวิชาการธัญพืชเมืองหนาวแห่งชาติ ครั้งที่ 20, เชียงราย
- บริษัท อะซิโนะโมะโตะ (ประเทศไทย) จำกัด. 2553. เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส. เอกสารประกอบผลิตภัณฑ์แอคทิวา ทีจี. กรุงเทพฯ.
- ปราณี อ่านเปรื่อง. 2533. เอนไซม์ทางอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เปรมวดี เทพวงศ์, วันชัย วรวัฒนเมธิกุล และนงนุช รักสกุลไทย. 2548. การปรับปรุงคุณสมบัติของเจลซูริมีที่ผลิตจากปลาแป้น(*Leiognathus spp.*)โดยใช้เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสจากจุลินทรีย์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาผลิตภัณฑ์ประมง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ไพบูลย์ พงษ์สกุล, ทรรศนะ ลากรวย และนคร แสงปลั่ง. 2535. ธัญพืชเมืองหนาวพืชอาหารที่สำคัญของโลก. วารสารส่งเสริมการเกษตร 22(54) : 13-17.

- วรรณ ตูลย์ธัญ. 2549. เคมมีอาหารของคาร์โบไฮเดรต. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2549. เอนไซม์ กับการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร, วารสารเอเชียแปซิฟิกฟู้ดอินดัสตรีไทยแลนด์. หน้า 27-30. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ฝ่ายเทคโนโลยีอาหาร, ปทุมธานี. เข้าถึงได้จาก www.tistr-foodprocess.net/download/article/Enzyme_food_th.htm. (17 มิถุนายน 2554)
- สายสนม ประดิษฐ์ดวง. 2540. กระบวนการแช่เยือกแข็งอาหาร: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. 2547. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง ข้อกำหนดการใช้วัตถุเจือปนอาหาร.
- โสภิตา สืบวงษ์ และ อนุกุล วัฒนสุข. 2550. ผลของสตาร์ชดัดแปรแบบพันธะเชื่อมขวางต่อคุณภาพก๋วยเตี๋ยวอบแห้งและก๋วยเตี๋ยวนบรรจุกระป๋อง. การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 45, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ. 30 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2550.
- สมโภชน์ โกลมณี. 2542. การแช่เย็นและการแช่เยือกแข็งผลผลิตทางการเกษตร, เอกสารประกอบการสอน. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อภิญา มาระโพธิ์. 2536. การใช้แป้งดัดแปรเป็นสารให้ความคงตัวในซอสมะเขือเทศ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อรอนงค์ นัยวิกุล. 2540. ข้าวสาลี: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- BeMiller, J. N. 1997. Starch modification : challenges and prospects. Starch/Stärke. 49(4)
- Berglund, P.T., Shelton, D.R., and Freeman, T.P. 1999. Frozen bread dough ultrastructure as affected by duration of frozen storage and freeze-thaw cycles. Journal of Cereal Chemistry. 68:105.
- Charley, H. 1982. Food Science. John Wiley and Sons, New York.
- Geddes, W.E. 1994. Report in constituents of wheat and wheat products. Reinhold, New York.
- Huang, W. N., Yuan, Y. L., Kim, Y. S., & Chung, O. K. 2008. Effects of transglutaminase on rheology, microstructure, and baking properties of frozen dough. Journal of Cereal Chemistry. 85(3):301-306.

- Hsu, K.H., Hosney, R.C. and Seib, P.A. 1979. **Frozen dough. II. Effect of freezing and storing condition on the stability of yeas doughs.** *Journal of Cereal Chemistry.* 56:424-426.
- Inoue, Y. and Bushuk, W. 1991. **Studies on frozen doughs. Effects of frozen storage and freeze-thaw cycles on baking and rheological properties.** *Journal of Cereal Chem.* 56:424-426.
- Janto, M., S. Pipatsattayanuwong, M.W. Kruk, G.Hou, and M.R. McDaniel. 1998. **Developing noodles from US wheat varieties for the far east market : sensory perspective.** *Journal of Food Qualities and Preference.* 9(6):403-412.
- Kovacs, M. I. P., Fu, B. X., Woods, S. M. and Khan, K. 2004. **Thermal stability of wheat gluten protein: its effect on dough properties and noodle texture.** *Journal of Cereal Science.* 39:9-19.
- Lasztity, R. 1996. **The Chemistry of Cereal Proteins, 2nd Edition,** CRC Press:Boca Raton, Florida.
- Le Bail, A., Grinand, C., Cleach, S.L., Martinez, S. and Quilin, E. 1999. **Influence of storage condition on frozen French bread dough.** *Journal of Food Eng.* 39:289-291.
- Maache-Rezzoug, Z. and Allaf, K. 2005. **Study of the effect of hydrothermal process conditions on pasta quality.** *Journal of Cereal Science.* 41(3):267-275.
- Mua, J.P., and Jackson. D.S. 1998. **Retrogradation and gel textural attributes of corn starch amylase and amylopectin fractions.** *Journal of Cereal Science.* 27:157-166.
- Thamjedsada Nuttawee. 2010. **New Stabilizer for Water Ice.** *Journal of Asia Food Beverage Thailand.* July-August: 38-39.
- Nolan, N.L., R.C. Hosney and J.M. Faubion. 1986. **The effect of fatty acid spin labels upon starch.** *Cereal Chem.* 63(4):291-294.
- Pain, F.A. and Pain, H.Y. 1992. **Frozen Food.** *Handbook of Food Packaging.* Blakie Academic and Professional, New York.
- Pylar, E.J. 1973. **Baking science and technology.** Vol 1. Siebel publishing Company, Chicago. Illinois.
- Shiau, S.Y. and A.T. Yeh. 1999. **Effect of alkali and acid on dough rheological properties and characteristics of extruded noodles.** *Journal of Cereal Chemistry.* 33:27-37.

- Srijesdark, V., Tulyathan, V and Thunpithayakul, C. 1989. **Modification of Potato (*Solanum Tuberosum* Var Spunta) Starch for partian substitution of Mung Bean Starch in vermicelli.** *Journal of Science Soc.* 15:39-47.
- Sungdong, P., Chaiwanichsiri, S., Ruangtrakool, B., Suzuki, T., Takai, R. and Tantratian, S. 2006. **Effect of phosphate salts and transglutaminase in prevention of freeze cracking in frozen diced broiler breast.** *Journal of Food Process Engineering.* 29:174-187.
- Toyogawa, H., Rubenthaler, G.L., Powers, J.R., Schanus, E.G. 1989. **Japanese noodle qualities II, Starch components.** *Journal of Cereal Chemistry.* 66:387-391.
- Zayas, J.F. 1997. **Solubility of Protein.** *Functionality of Proteins in Food.* Springer-Verlag, Heidelberg.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวัดปริมาณการดูดซับน้ำของแผ่นกึ่งว

สูตรที่ใช้คำนวณหาปริมาณการดูดซับน้ำ

$$\text{ปริมาณการดูดซับน้ำ (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักหลังต้ม (กรัม)} - \text{น้ำหนักก่อนต้ม (กรัม)}}{\text{น้ำหนักก่อนต้ม (กรัม)}}$$

2. การวิเคราะห์ลักษณะเนื้อสัมผัส

เครื่องมือ

เครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Texture analyzer, รุ่น TA-XT2i)

วิธีการทดลอง

การวัดค่าแรงตัด และงานที่ใช้เฉือน

1. ทำการ Calibrate Force ก่อนการวัดทุกครั้ง
2. ประกอบชุดเครื่องมือกด ใช้หัว A/LKB-F
3. ทำการ Calibrate Probe ก่อนการวัด
4. เลือกรูปแบบการวัดดังนี้

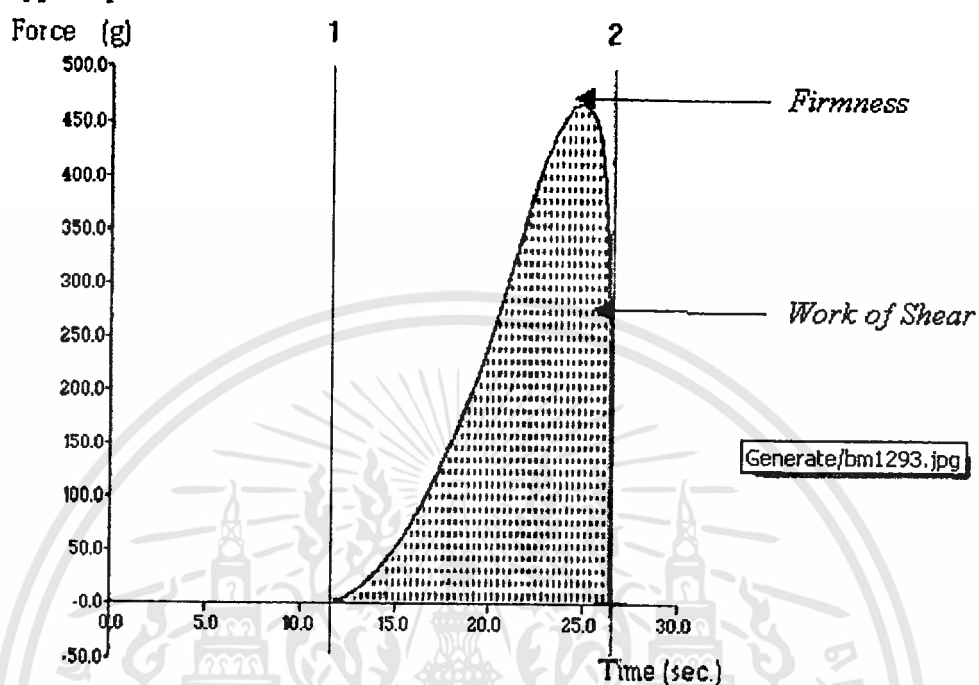
Test Mode and Option	:	compression
Pre Test Speed	:	0.5 mm/s
Test Speed	:	0.2 mm/s
Post Test Speed	:	10 mm/s
Distance	:	4.8 mm
Type	:	Button
Detect	:	Off

5. นำชิ้นตัวอย่างวางบริเวณฐานของชุดหัววัด เมื่อเริ่มการวัดเครื่องคอมพิวเตอร์

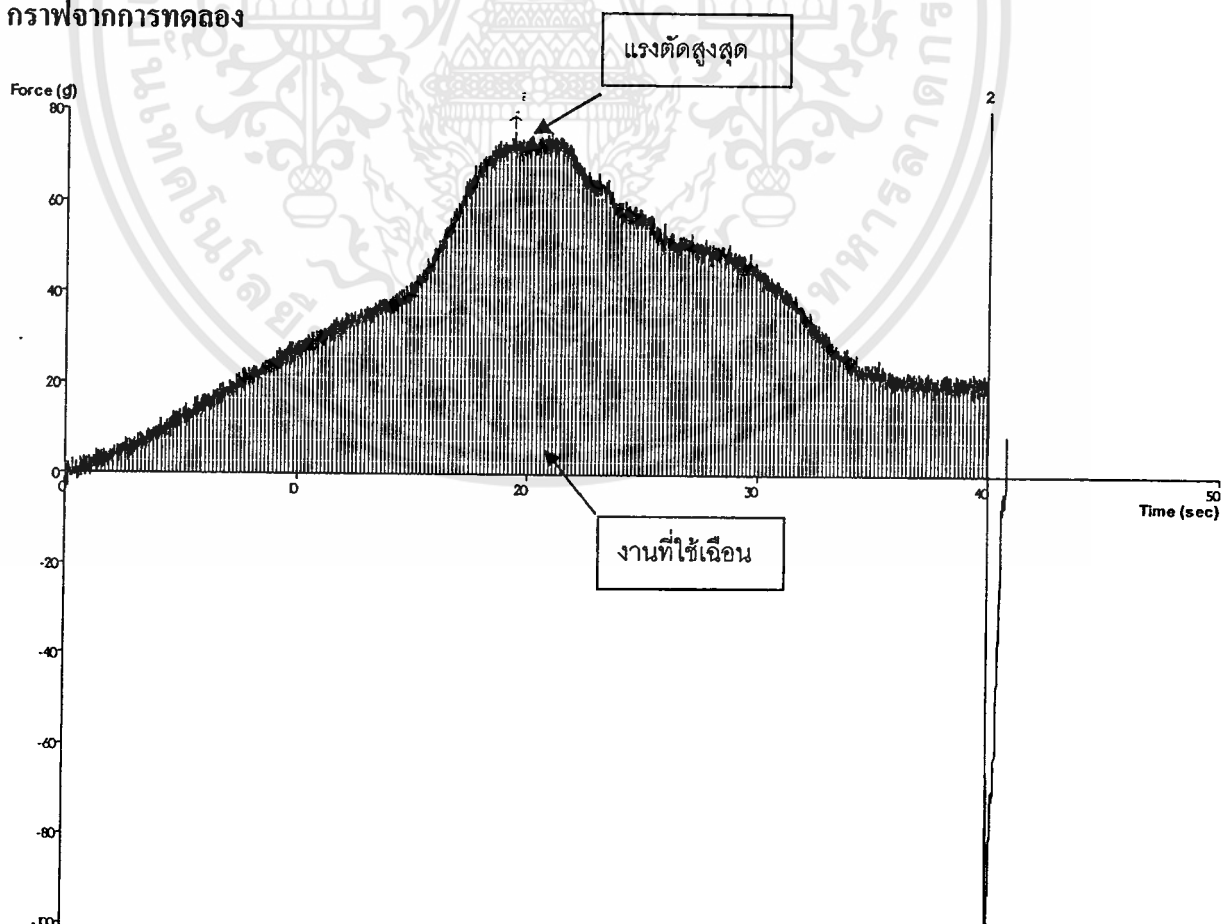
จะแสดงกราฟที่วัด จากนั้นตั้งคำสั่งให้โปรแกรมคำนวณหาค่า Max Force and Distance (แรงดึงสูงสุดและงานที่ใช้เฉือน)

กราฟพื้นฐาน

Typical plot:

กราฟจากการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดค่าความต้านทานแรงดึง

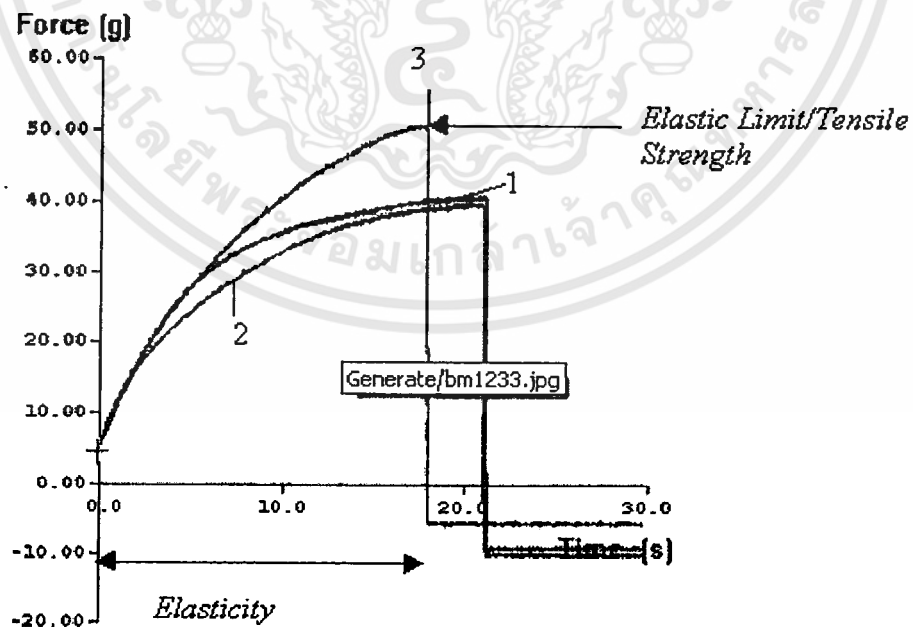
1. ทำการ Calibrate Force ก่อนการวัดทุกครั้ง
2. ประกอบชุดเครื่องมือกด ใช้หัว A/SPR
3. ทำการ Calibrate Probe ก่อนการวัด
4. เลือกรูปแบบการวัดดังนี้

Test Mode and Option	:	tension
Pre Test Speed	:	3.0 mm/s
Test Speed	:	3.0 mm/s
Post Test Speed	:	5.0 mm/s
Distance	:	80 mm
Type	:	Auto
Force	:	5 g
Detect	:	Off

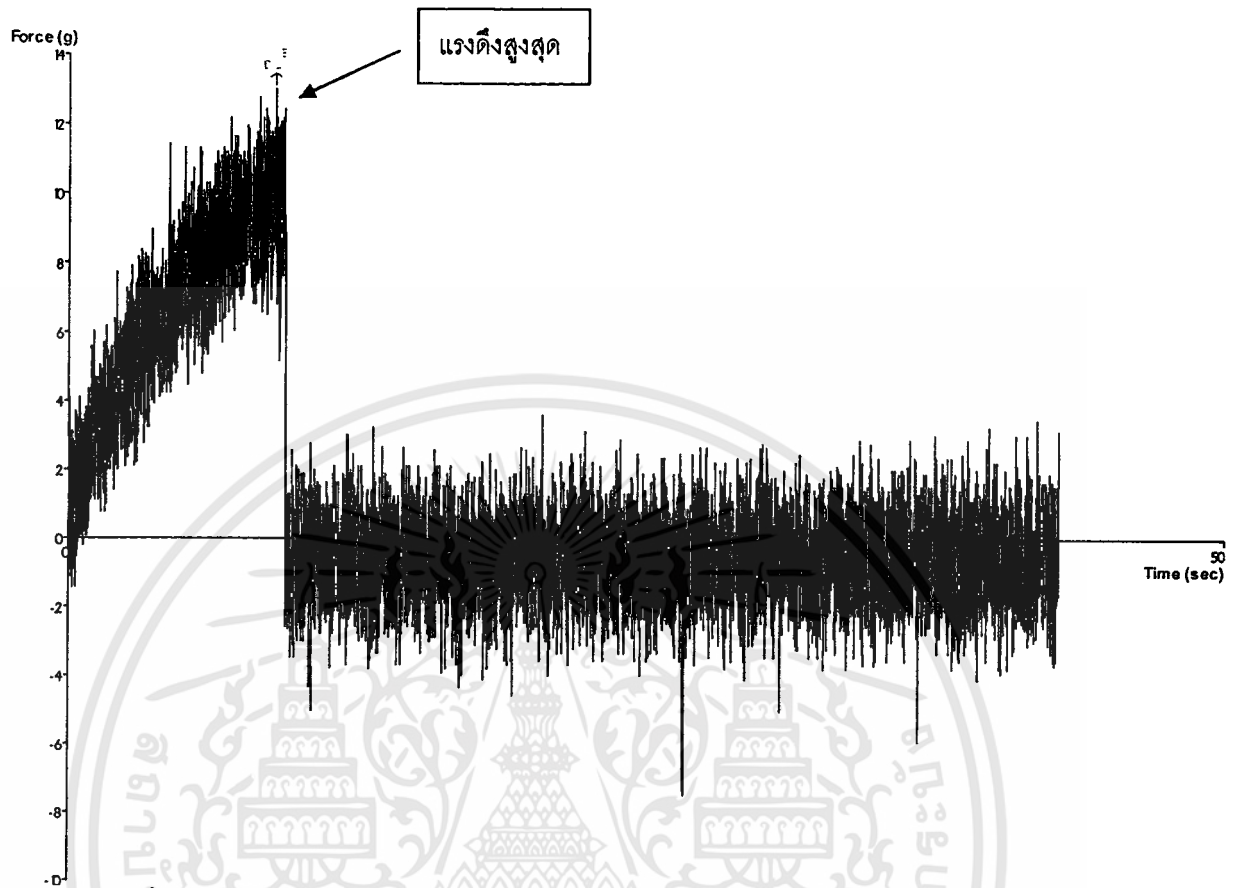
5. นำชิ้นตัวอย่างพันบริเวณหัววัด เมื่อเริ่มการวัดเครื่องคอมพิวเตอร์จะแสดงกราฟที่วัด จากนั้นตั้งคำสั่งให้โปรแกรมคำนวณหาค่า Max Force (แรงดึงสูงสุด)

กราฟพื้นฐาน

Typical plots:

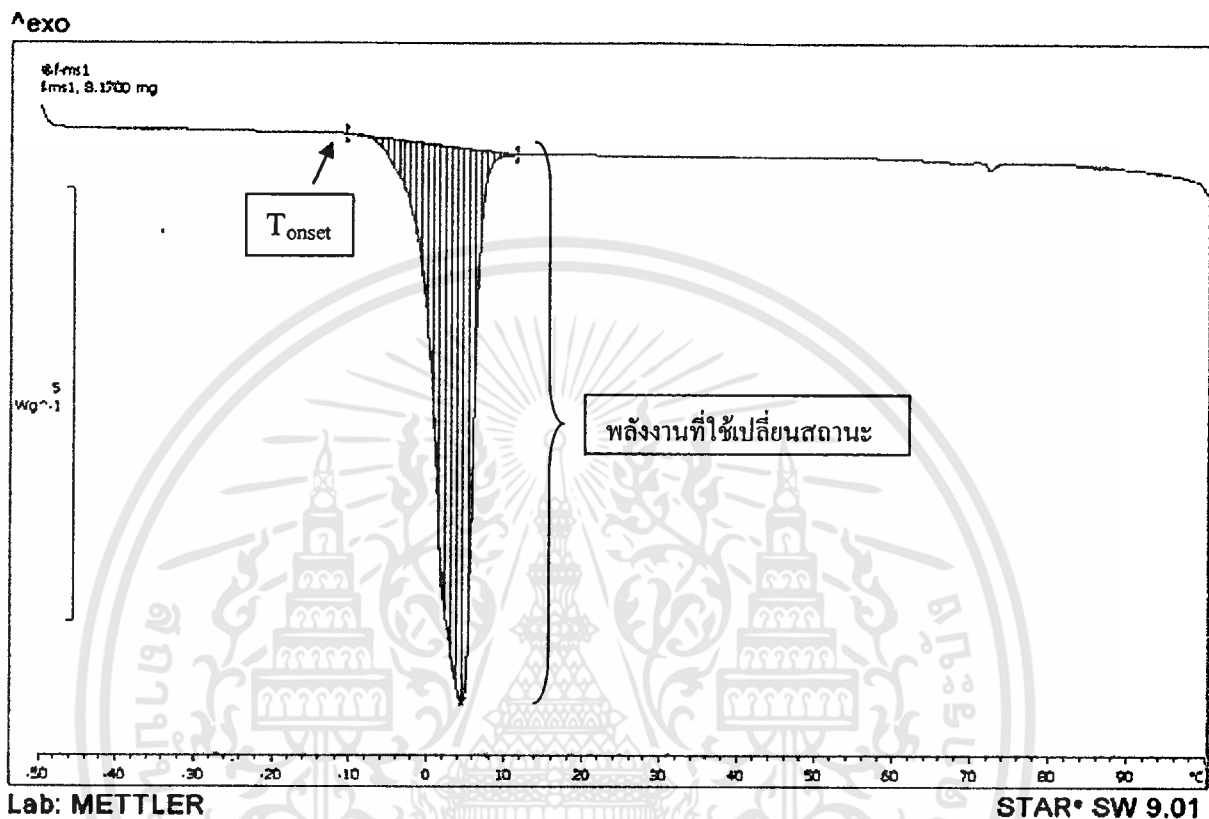

กราฟจากการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กราฟการเปลี่ยนแปลงสถานะผลึกน้ำแข็งของแผ่นแก้วโดยใช้เครื่อง Differential Scanning Calorimeter

ช่วงอุณหภูมิ -50-100 องศาเซลเซียส
 อัตราการเพิ่มอุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส/นาที
 การลดอุณหภูมิ ใช้ N₂ จำนวน 20 มิลลิลิตร/นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมตัวอย่างสำหรับการทดสอบทางประสาทสัมผัส

1. เตรียมกล่องพลาสติกที่มีฝาปิด
2. นำแผ่นกึ่งวุ้นคัมในน้ำเดือด เป็นเวลา 1 นาที
3. ตักแผ่นกึ่งวุ้นสุก ขึ้นจากน้ำเดือด เพื่อให้สะเด็ดน้ำเป็นเวลา 5 วินาที
4. นำแผ่นกึ่งวุ้นที่สะเด็ดน้ำแล้วแช่ในอ่างน้ำเย็น อุณหภูมิประมาณ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 วินาที
5. ตักแผ่นกึ่งวุ้นที่เย็นแล้ว ให้สะเด็ดน้ำ เป็นเวลา 5 วินาที
6. ไล่แผ่นกึ่งวุ้นสุก
7. นำแผ่นกึ่งวุ้นสุกที่ได้จัดในกล่องพลาสติก โดยแยกเป็นช่องๆ
8. ปิดฝากล่องพลาสติกไว้เพื่อไม่ให้อากาศเข้า เพื่อป้องกันแผ่นกึ่งวุ้นแห้ง
9. เมื่อคัมแผ่นกึ่งวุ้นจนครบทุกตัวอย่าง จึงนำไปทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสต่อไป

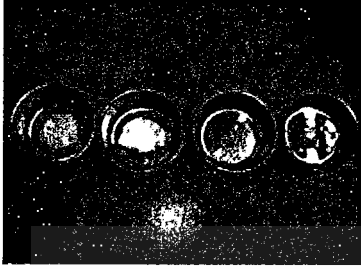

ภาพกล่องสี่เหลี่ยม 6 ช่อง

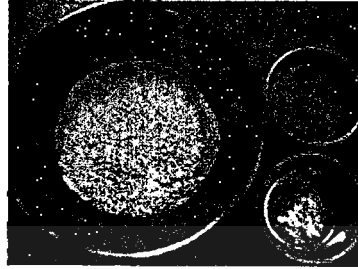
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กรรมวิธีการผลิตแผ่นเกี่ยว

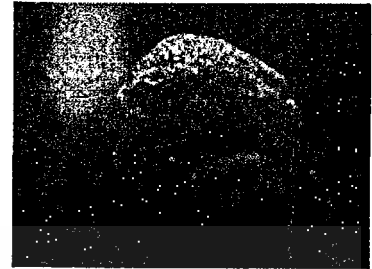
ผสมเกลือ, โซเดียมไบคาร์บอเนตและน้ำเข้าด้วยกัน แล้วจึงเติมไข่ไก่ที่ตีแล้วลงไป

1

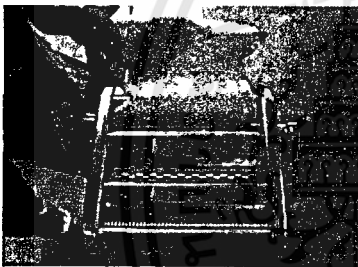
นำส่วนผสมของเหลวที่ได้ไปตีผสมกับแป้ง

2

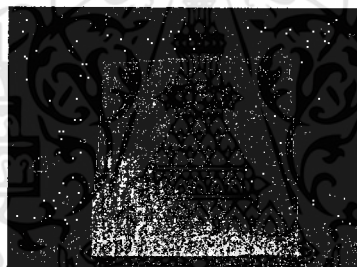
โดที่ได้จากการผสมแป้งและส่วนผสมของเหลว

3

รีดโดให้มีความหนา 0.5 มิลลิเมตร

4

ตัดให้เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมกว้าง 3×3 นิ้ว ได้แผ่นเกี่ยวดิบ

5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแช่เยือกแข็งด้วยไดสตาร์ฟอสเฟต

1.1 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแช่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Cutting	Between Groups	2987.927	3	995.976	18.738	.000
	Within Groups	6165.720	116	53.153		
	Total	9153.647	119			
Workof shear	Between Groups	941093.034	3	313697.678	4.195	.007
	Within Groups	8675295.681	116	74787.032		
	Total	9616388.715	119			
Tensile	Between Groups	43.811	3	14.604	6.527	.000
	Within Groups	259.540	116	2.237		
	Total	303.351	119			

1.2 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแช่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Cutting	Between Groups	393.889	3	131.296	4.405	.006
	Within Groups	3457.325	116	29.805		
	Total	3851.215	119			
Workof shear	Between Groups	182397.983	3	60799.328	5.331	.002
	Within Groups	1322865.796	116	11404.015		
	Total	1505263.779	119			
Tensile	Between Groups	24.371	3	8.124	5.409	.002
	Within Groups	174.224	116	1.502		
	Total	198.595	119			

1.3 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของค่าเนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวกับก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (ไคสตาρχฟอสเฟตร้อยละ 0 ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	39.628	.000	62.030	178	.000	60.34653	.97287	58.42669	62.26637
	Equal variances not assumed			62.030	121.545	.000	60.34653	.97287	58.42057	62.27249

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	43.099	.000	35.143	178	.000	892.08847	25.38427	841.99563	942.18131
	Equal variances not assumed			35.143	113.984	.000	892.08847	25.38427	841.80234	942.37459

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	16.350	.000	23.898	178	.000	4.77493	.19981	4.38064	5.16923
	Equal variances not assumed			23.898	151.775	.000	4.77493	.19981	4.38017	5.16970

ไคสตาρχฟอสเฟตร้อยละ 3 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	15.990	.000	51.350	178	.000	64.61287	1.25827	62.12981	67.09592
	Equal variances not assumed			51.350	163.055	.000	64.61287	1.25827	62.12825	67.09748

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	30.487	.000	22.379	178	.000	896.69710	40.06870	817.62630	975.76790
	Equal variances not assumed			22.379	114.742	.000	896.69710	40.06870	817.32682	976.06738

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	6.320	.013	22.437	178	.000	4.97577	.22177	4.53814	5.41340
	Equal variances not assumed			22.437	171.036	.000	4.97577	.22177	4.53801	5.41352

ไคสคาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	1.735	.189	110.190	178	.000	68.84253	.62476	67.60964	70.07542
	Equal variances not assumed			110.190	177.754	.000	68.84253	.62476	67.60963	70.07544

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	15.215	.000	47.374	178	.000	1014.2359	21.40895	971.98789	1056.484
	Equal variances not assumed			47.374	138.949	.000	1014.2359	21.40895	971.90646	1056.565

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	10.149	.002	31.613	178	.000	5.15680	.16312	4.83490	5.47870
	Equal variances not assumed			31.613	166.477	.000	5.15680	.16312	4.83474	5.47886

ไคสคาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 7 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	.168	.683	81.353	178	.000	67.28670	.82709	65.65453	68.91887
	Equal variances not assumed			81.353	174.599	.000	67.28670	.82709	65.65431	68.91909

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	38.356	.000	31.225	178	.000	1005.2370	32.19355	941.70690	1068.767
	Equal variances not assumed			31.225	107.862	.000	1005.2370	32.19355	941.42291	1069.051

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
tensile	2.662	.105	23.790	178	.000	5.14363	.21621	4.71697	5.57029
			23.790	166.238	.000	5.14363	.21621	4.71677	5.57050

1.4 ตารางการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	97.028 ^a	32	3.032	4.743	.000
	elasticity	61.845 ^b	32	1.933	2.170	.000
	biting	87.989 ^c	32	2.750	3.417	.000
Intercept	hardness	2848.838	1	2848.838	4455.995	.000
	elasticity	2870.201	1	2870.201	3222.795	.000
	biting	1342.508	1	1342.508	1668.424	.000
trt	hardness	23.787	3	7.929	12.402	.000
	elasticity	15.433	3	5.144	5.776	.001
	biting	23.421	3	7.807	9.702	.000
block	hardness	73.240	29	2.526	3.950	.000
	elasticity	46.412	29	1.600	1.797	.008
	biting	64.568	29	2.226	2.767	.000
Error	hardness	209.060	327	.639		
	elasticity	291.224	327	.891		
	biting	263.123	327	.805		
Total	hardness	3154.925	360			
	elasticity	3223.270	360			
	biting	1693.620	360			
Corrected Total	hardness	306.087	359			
	elasticity	353.069	359			
	biting	351.112	359			

a. R Squared = .317 (Adjusted R Squared = .250)

b. R Squared = .175 (Adjusted R Squared = .094)

c. R Squared = .251 (Adjusted R Squared = .177)

1.5 ตารางการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	70.624 ^a	32	2.207	2.728	.000
	elasticity	66.497 ^b	32	2.078	2.612	.000
	biting	100.234 ^c	32	3.132	3.070	.000
Intercept	hardness	1900.262	1	1900.262	2349.073	.000
	elasticity	2478.001	1	2478.001	3114.493	.000
	biting	1011.701	1	1011.701	991.699	.000
trt	hardness	30.587	3	10.196	12.604	.000
	elasticity	9.465	3	3.155	3.965	.008
	biting	11.279	3	3.760	3.685	.012
block	hardness	40.037	29	1.381	1.707	.015
	elasticity	57.032	29	1.967	2.472	.000
	biting	88.955	29	3.067	3.007	.000
Error	hardness	264.524	327	.809		
	elasticity	260.173	327	.796		
	biting	333.595	327	1.020		
Total	hardness	2235.410	360			
	elasticity	2804.670	360			
	biting	1445.530	360			
Corrected Total	hardness	335.148	359			
	elasticity	326.669	359			
	biting	433.829	359			

a. R Squared = .211 (Adjusted R Squared = .133)

b. R Squared = .204 (Adjusted R Squared = .126)

c. R Squared = .231 (Adjusted R Squared = .156)

1.6 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (ไคสตาร์ฟพอสเฟตรี้อยละ 0 ของน้ำหนักเบ่งสาลี)

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
								Lower	Upper	
hardness	Equal variances assumed	.005	.945	4.921	178	.000	.63900	.12986	.38273	.89527
	Equal variances not assumed			4.921	177.431	.000	.63900	.12986	.38273	.89527
elasticity	Equal variances assumed	9.106	.003	1.279	178	.202	.18778	.14676	-.10184	.47739
	Equal variances not assumed			1.279	171.328	.202	.18778	.14676	-.10191	.47747
biting	Equal variances assumed	2.388	.124	1.315	178	.190	.17333	.13185	-.08686	.43353
	Equal variances not assumed			1.315	174.467	.190	.17333	.13185	-.08690	.43357

ไคสคาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 3 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	.326	.569	2.680	178	.008	.36111	.13475	.09520	.62702
	Equal variances not assumed			2.680	177.764	.008	.36111	.13475	.09520	.62703
elasticity	Equal variances assumed	3.406	.067	.993	178	.322	.15444	.15549	-.15239	.46128
	Equal variances not assumed			.993	172.167	.322	.15444	.15549	-.15246	.46135
biting	Equal variances assumed	4.288	.040	1.450	178	.149	.25222	.17393	-.09101	.59546
	Equal variances not assumed			1.450	177.196	.149	.25222	.17393	-.09102	.59547

ไคสคาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	3.149	.078	2.450	178	.015	-.39222	.16012	.07624	.70820
	Equal variances not assumed			2.450	175.393	.015	-.39222	.16012	.07621	.70823
elasticity	Equal variances assumed	3.986	.047	.081	178	.936	.01222	.15134	-2.8643	.31087
	Equal variances not assumed			.081	173.997	.936	.01222	.15134	-2.8648	.31092
biting	Equal variances assumed	21.231	.000	1.166	178	.245	.18556	.15920	-1.2861	.49973
	Equal variances not assumed			1.166	159.249	.246	.18556	.15920	-1.2887	.49998

ไคสคาร์ชฟอสเฟตร้อยละ 7 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	2.805	.096	5.968	178	.000	.67000	.11227	.44844	.89156
	Equal variances not assumed			5.968	173.787	.000	.67000	.11227	.44840	.89160
elasticity	Equal variances assumed	.171	.680	3.888	178	.000	.44556	.11460	.21940	.67171
	Equal variances not assumed			3.888	176.708	.000	.44556	.11460	.21939	.67172
biting	Equal variances assumed	5.043	.026	2.836	178	.005	.40778	.14380	.12400	.69156
	Equal variances not assumed			2.836	174.995	.005	.40778	.14380	.12396	.69159

1.7 ตารางวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวกับเนื้อเยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	30.729 ^a	32	.960	3.503	.000
	elasticity.like	41.560 ^b	32	1.299	2.921	.000
	biting.like	26.759 ^c	32	.836	1.610	.022
	overall	60.694 ^d	32	1.897	3.765	.000
Intercept	hardness.like	3923.040	1	3923.040	14309.255	.000
	elasticity.like	4182.025	1	4182.025	9404.300	.000
	biting.like	3770.717	1	3770.717	7260.142	.000
	overall	4220.970	1	4220.970	8379.106	.000
trt	hardness.like	2.573	3	.858	3.128	.026
	elasticity.like	4.252	3	1.417	3.187	.024
	biting.like	5.393	3	1.798	3.461	.017
	overall	6.705	3	2.235	4.437	.004
block	hardness.like	28.156	29	.971	3.541	.000
	elasticity.like	37.308	29	1.286	2.893	.000
	biting.like	21.366	29	.737	1.419	.079
	overall	53.989	29	1.862	3.696	.000
Error	hardness.like	89.651	327	.274		
	elasticity.like	145.415	327	.445		
	biting.like	169.835	327	.519		
	overall	164.726	327	.504		
Total	hardness.like	4043.420	360			
	elasticity.like	4369.000	360			
	biting.like	3967.310	360			
	overall	4446.390	360			
Corrected Total	hardness.like	120.380	359			
	elasticity.like	186.975	359			
	biting.like	196.593	359			
	overall	225.420	359			

a. R Squared = .255 (Adjusted R Squared = .182)

b. R Squared = .222 (Adjusted R Squared = .146)

c. R Squared = .136 (Adjusted R Squared = .052)

d. R Squared = .269 (Adjusted R Squared = .198)

1.8 ตารางวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นก๊วยหลังแข็ง
เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	16.489 ^a	32	.515	.997	.475
	elasticity.like	16.530 ^b	32	.517	.980	.502
	biting.like	20.572 ^c	32	.643	1.390	.083
	overall	17.039 ^a	32	.532	1.001	.470
Intercept	hardness.like	3467.044	1	3467.044	6710.514	.000
	elasticity.like	3581.556	1	3581.556	6795.527	.000
	biting.like	3822.677	1	3822.677	8263.970	.000
	overall	4022.030	1	4022.030	7559.494	.000
trt	hardness.like	4.296	3	1.432	2.772	.042
	elasticity.like	5.887	3	1.962	3.723	.012
	biting.like	8.102	3	2.701	5.838	.001
	overall	4.659	3	1.553	2.919	.034
block	hardness.like	12.193	29	.420	.814	.743
	elasticity.like	10.643	29	.367	.696	.880
	biting.like	12.471	29	.430	.930	.574
	overall	12.381	29	.427	.802	.758
Error	hardness.like	168.947	327	.517		
	elasticity.like	172.344	327	.527		
	biting.like	151.261	327	.463		
	overall	173.980	327	.532		
Total	hardness.like	3652.480	360			
	elasticity.like	3770.430	360			
	biting.like	3994.510	360			
	overall	4213.050	360			
Corrected Total	hardness.like	185.436	359			
	elasticity.like	188.874	359			
	biting.like	171.833	359			
	overall	191.020	359			

a. R Squared = .089 (Adjusted R Squared = .000)

b. R Squared = .088 (Adjusted R Squared = -.002)

c. R Squared = .120 (Adjusted R Squared = .034)

1.9 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเคี้ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (โคสตาρχฟอสเฟตร้อยละ 0 ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	3.114	.079	1.745	178	.083	.16000	.09171	-.02098	.34098
	Equal variances not assumed			1.745	163.731	.083	.16000	.09171	-.02109	.34109
elasticity.like	Equal variances assumed	1.150	.285	1.141	178	.255	.10556	.09248	-.07694	.28805
	Equal variances not assumed			1.141	176.812	.255	.10556	.09248	-.07695	.28806
biting.like	Equal variances assumed	2.108	.148	.391	178	.696	.03667	.09381	-.14845	.22178
	Equal variances not assumed			.391	177.494	.696	.03667	.09381	-.14845	.22179
overall	Equal variances assumed	20.221	.000	.538	178	.592	.05333	.09922	-.14247	.24914
	Equal variances not assumed			.538	151.075	.592	.05333	.09922	-.14271	.24938

โคสตาρχฟอสเฟตร้อยละ 3 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	1.458	.229	1.185	178	.238	.11333	.09567	-.07546	.30212
	Equal variances not assumed			1.185	175.341	.238	.11333	.09567	-.07548	.30214
elasticity.like	Equal variances assumed	16.658	.000	2.207	178	.029	.22556	.10219	.02390	.42721
	Equal variances not assumed			2.207	142.426	.029	.22556	.10219	.02355	.42756
biting.like	Equal variances assumed	3.646	.058	.362	178	.718	.04000	.11055	-.17816	.25816
	Equal variances not assumed			.362	172.891	.718	.04000	.11055	-.17820	.25820
overall	Equal variances assumed	11.074	.001	-.028	178	.978	-.00333	.11818	-.23654	.22988
	Equal variances not assumed			-.028	158.367	.978	-.00333	.11818	-.23674	.23008

ไคสตา์รฟ์พอสเฟตรี้อยละ 5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	16.541	.000	1.550	178	.123	.17444	.11253	-.04762	.39651
	Equal variances not assumed			1.550	142.298	.123	.17444	.11253	-.04801	.39689
elasticity.like	Equal variances assumed	.006	.937	1.918	178	.057	.21444	.11183	-.00623	.43512
	Equal variances not assumed			1.918	178.000	.057	.21444	.11183	-.00623	.43512
biting.like	Equal variances assumed	.941	.333	-2.569	178	.011	-.27444	.10683	-.48525	-.06364
	Equal variances not assumed			-2.569	176.493	.011	-.27444	.10683	-.48526	-.06363
overall	Equal variances assumed	3.847	.051	-.471	178	.638	-.05333	.11330	-.27692	.17026
	Equal variances not assumed			-.471	170.282	.638	-.05333	.11330	-.27699	.17033

ไคสตา์รฟ์พอสเฟตรี้อยละ 7 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	3.576	.060	4.076	178	.000	.34333	.08423	.17711	.50956
	Equal variances not assumed			4.076	177.847	.000	.34333	.08423	.17711	.50956
elasticity.like	Equal variances assumed	7.428	.007	3.960	178	.000	.47111	.11898	.23632	.70590
	Equal variances not assumed			3.960	161.350	.000	.47111	.11898	.23615	.70607
biting.like	Equal variances assumed	3.921	.049	.999	178	.319	.10889	.10899	-.10619	.32397
	Equal variances not assumed			.999	173.500	.319	.10889	.10899	-.10623	.32401
overall	Equal variances assumed	1.215	.272	2.797	178	.006	.33000	.11799	.09716	.56284
	Equal variances not assumed			2.797	173.265	.006	.33000	.11799	.09711	.56289

2. ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแซ่เยือกแข็งด้วยเอนไซม์ทรานส์กลูตามินเอส

2.1 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแซ่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Cutting	Between Groups	1381015.561	4	345253.890	1121.384	.000
	Within Groups	44642.873	145	307.882		
	Total	1425658.434	149			
Workof shear	Between Groups	69205087.771	4	17301271.943	147.762	.000
	Within Groups	16977923.772	145	117089.129		
	Total	86183011.544	149			
Tensile	Between Groups	10196.176	4	2549.044	333.608	.000
	Within Groups	1107.923	145	7.641		
	Total	11304.099	149			

2.2 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแซ่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
force	Between Groups	581273.435	4	145318.359	609.023	.000
	Within Groups	34598.295	145	238.609		
	Total	615871.730	149			
area	Between Groups	6.027E7	4	1.507E7	217.739	.000
	Within Groups	1.003E7	145	69200.946		
	Total	7.031E7	149			
tensile	Between Groups	14341.918	4	3585.479	560.081	.000
	Within Groups	928.249	145	6.402		
	Total	15270.166	149			

3.3 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (t-test) ของค่าเนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	54.383	.000	53.341	178	.000	61.06120	1.14473	58.80222	63.32018
	Equal variances not assumed			53.341	106.360	.000	61.06120	1.14473	58.79176	63.33064

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	57.574	.000	32.864	178	.000	947.78943	28.83937	890.87837	1004.700
	Equal variances not assumed			32.864	109.505	.000	947.78943	28.83937	890.63370	1004.945

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	42.712	.000	22.357	178	.000	4.78450	.21400	4.36220	5.20680
	Equal variances not assumed			22.357	136.026	.000	4.78450	.21400	4.36130	5.20770

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	.346	.557	76.523	178	.000	163.93413	2.14229	159.70657	168.16170
	Equal variances not assumed			76.523	177.993	.000	163.93413	2.14229	159.70657	168.16170

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	.114	.736	15.297	178	.000	517.60497	33.83725	450.83119	584.37875
	Equal variances not assumed			15.297	176.477	.000	517.60497	33.83725	450.82724	584.38269

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	.085	.771	5.385	178	.000	2.02610	.37625	1.28361	2.76859
	Equal variances not assumed			5.385	177.998	.000	2.02610	.37625	1.28361	2.76859

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
cutting	Equal variances assumed	3.771	.054	50.021	178	.000	154.10283	3.08079	148.02326	160.18241
	Equal variances not assumed			50.021	175.485	.000	154.10283	3.08079	148.02266	160.18300

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
workofshear	Equal variances assumed	4.233	.041	17.861	178	.000	845.12137	47.31722	751.74647	938.49627
	Equal variances not assumed			17.861	170.347	.000	845.12137	47.31722	751.71775	938.52499

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	10.303	.002	-10.561	178	.000	-4.02877	.38148	-4.78157	-3.27596
	Equal variances not assumed			-10.561	163.499	.000	-4.02877	.38148	-4.78203	-3.27550

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
cutting	Equal variances assumed	14.140	.000	50.623	178	.000	152.59603	3.01435	146.64757	158.54449
	Equal variances not assumed			50.623	145.641	.000	152.59603	3.01435	146.63851	158.55355

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	31.761	.000	20.484	178	.000	1216.5711	59.39176	1099.369	1333.774
	Equal variances not assumed			20.484	153.136	.000	1216.5711	59.39176	1099.238	1333.904

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	3.982	.048	3.812	178	.000	2.04070	.53538	.98419	3.09721
	Equal variances not assumed			3.812	170.307	.000	2.04070	.53538	.98386	3.09754

เอนไซม์ทรานส์กลูตามินสร้อยละ 2 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	2.130	.146	60.502	178	.000	137.97867	2.28056	133.47826	142.47908
	Equal variances not assumed			60.502	176.789	.000	137.97867	2.28056	133.47805	142.47929

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	.572	.450	20.142	178	.000	981.35757	48.72276	885.20901	1077.506
	Equal variances not assumed			20.142	177.260	.000	981.35757	48.72276	885.20626	1077.509

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	3.588	.060	-1.752	178	.081	-.66280	.37827	-1.40927	.08367
	Equal variances not assumed			-1.752	173.228	.082	-.66280	.37827	-1.40941	.08381

1.4 ตารางการวิเคราะห์ห้คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	57.344 ^a	33	1.738	1.773	.006
	elasticity	45.225 ^b	33	1.370	2.079	.001
	biting	89.189 ^c	33	2.703	2.201	.000
Intercept	hardness	3131.570	1	3131.570	3195.820	.000
	elasticity	3710.624	1	3710.624	5630.135	.000
	biting	2440.210	1	2440.210	1986.975	.000
trt	hardness	33.685	4	8.421	8.594	.000
	elasticity	31.642	4	7.911	12.003	.000
	biting	62.001	4	15.500	12.621	.000
block	hardness	23.659	29	.816	.833	.718
	elasticity	13.583	29	.468	.711	.868
	biting	27.188	29	.938	.763	.809
Error	hardness	407.637	416	.980		
	elasticity	274.171	416	.659		
	biting	510.891	416	1.228		
Total	hardness	3596.550	450			
	elasticity	4030.020	450			
	biting	3040.290	450			
Corrected Total	hardness	464.980	449			
	elasticity	319.396	449			
	biting	600.080	449			

a. R Squared = .123 (Adjusted R Squared = .054)

b. R Squared = .142 (Adjusted R Squared = .074)

c. R Squared = .149 (Adjusted R Squared = .081)

1.5 ตารางการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี้ยวหลังแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	44.007 ^a	33	1.334	1.211	.201
	elasticity	53.273 ^b	33	1.614	2.191	.000
	biting	47.305 ^c	33	1.433	1.704	.010
Intercept	hardness	1774.888	1	1774.888	1611.439	.000
	elasticity	3249.792	1	3249.792	4410.173	.000
	biting	2683.514	1	2683.514	3190.355	.000
trt	hardness	7.777	4	1.944	1.765	.135
	elasticity	17.522	4	4.381	5.945	.000
	biting	11.079	4	2.770	3.293	.011
block	hardness	36.230	29	1.249	1.134	.291
	elasticity	35.751	29	1.233	1.673	.017
	biting	36.226	29	1.249	1.485	.053
Error	hardness	458.195	416	1.101		
	elasticity	306.544	416	.737		
	biting	349.911	416	.841		
Total	hardness	2277.090	450			
	elasticity	3609.610	450			
	biting	3080.730	450			
Corrected Total	hardness	502.202	449			
	elasticity	359.818	449			
	biting	397.216	449			

a. R Squared = .088 (Adjusted R Squared = .015)

b. R Squared = .148 (Adjusted R Squared = .080)

c. R Squared = .119 (Adjusted R Squared = .049)

1.6 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี้ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 ของน้ำหนักรับประทาน)

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
								Lower	Upper	
hardness	Equal variances assumed	.330	.567	4.999	178	.000	.62556	.12513	-.37862	.87249
	Equal variances not assumed			4.999	173.075	.000	.62556	.12513	.37857	.87254
elasticity	Equal variances assumed	6.246	.013	.804	178	.423	.12000	.14930	-.17463	.41463
	Equal variances not assumed			.804	173.881	.423	.12000	.14930	-.17468	.41468
biting	Equal variances assumed	.229	.633	-2.797	178	.006	-.41333	.14780	-.70500	-.12167
	Equal variances not assumed			-2.797	177.331	.006	-.41333	.14780	-.70501	-.12166

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 ของน้ำหนักรังสิต

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	9.577	.002	2.759	178	.006	.37000	.13408	.10540	.63460
	Equal variances not assumed			2.759	151.967	.007	.37000	.13408	.10509	.63491
elasticity	Equal variances assumed	.101	.751	.687	178	.493	.08111	.11800	-.15176	.31398
	Equal variances not assumed			.687	177.980	.493	.08111	.11800	-.15176	.31398
biting	Equal variances assumed	2.648	.105	-3.167	178	.002	-.39000	.12315	-.63303	-.14697
	Equal variances not assumed			-3.167	175.166	.002	-.39000	.12315	-.63305	-.14695

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1 ของน้ำหนักรังสิต

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	.181	.671	4.936	178	.000	.69111	.14001	.41483	.96740
	Equal variances not assumed			4.936	177.386	.000	.69111	.14001	.41482	.96740
elasticity	Equal variances assumed	5.167	.024	1.634	178	.104	.17333	.10610	-.03604	.38270
	Equal variances not assumed			1.634	169.458	.104	.17333	.10610	-.03611	.38278
biting	Equal variances assumed	61.657	.000	.585	178	.560	.09000	.15397	-.21384	.39384
	Equal variances not assumed			.585	147.905	.560	.09000	.15397	-.21426	.39426

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของน้ำหนักรังสิต

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	.118	.732	3.869	178	.000	.75000	.19383	.36750	1.13250
	Equal variances not assumed			3.869	177.988	.000	.75000	.19383	.36750	1.13250
elasticity	Equal variances assumed	.834	.362	2.064	178	.040	.27222	.13191	.01191	.53253
	Equal variances not assumed			2.064	174.599	.041	.27222	.13191	.01188	.53257
biting	Equal variances assumed	14.229	.000	-.174	178	.862	-.03333	.19131	-.41085	.34419
	Equal variances not assumed			-.174	164.919	.862	-.03333	.19131	-.41106	.34439

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะผิดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	5.145	.025	5.232	178	.000	.82333	.15736	.51280	1.13387
	Equal variances not assumed			5.232	174.188	.000	.82333	.15736	.51275	1.13392
elasticity	Equal variances assumed	4.685	.032	2.338	178	.021	.27444	.11741	.04276	.50613
	Equal variances not assumed			2.338	169.264	.021	.27444	.11741	.04268	.50621
biting	Equal variances assumed	1.540	.216	1.339	178	.182	.18000	.13441	-.08525	.44525
	Equal variances not assumed			1.339	174.337	.182	.18000	.13441	-.08528	.44528

1.7 ตารางวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นแก้วก่อนแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	13.794 ^a	33	.418	.926	.588
	elasticity.like	13.922 ^b	33	.422	1.837	.004
	biting.like	21.402 ^c	33	.649	1.306	.124
	overall	19.650 ^d	33	.595	1.170	.242
Intercept	hardness.like	4235.681	1	4235.681	9387.277	.000
	elasticity.like	5082.336	1	5082.336	22126.797	.000
	biting.like	4257.799	1	4257.799	8571.677	.000
	overall	4371.125	1	4371.125	8588.023	.000
trt	hardness.like	3.677	4	.919	2.037	.088
	elasticity.like	8.286	4	2.071	9.018	.000
	biting.like	6.045	4	1.511	3.042	.017
	overall	6.234	4	1.559	3.062	.017
block	hardness.like	10.117	29	.349	.773	.797
	elasticity.like	5.636	29	.194	.846	.698
	biting.like	15.357	29	.530	1.066	.376
	overall	13.416	29	.463	.909	.605
Error	hardness.like	187.705	416	.451		
	elasticity.like	95.552	416	.230		
	biting.like	206.639	416	.497		
	overall	211.735	416	.509		
Total	hardness.like	4437.180	450			
	elasticity.like	5191.810	450			
	biting.like	4485.840	450			
	overall	4602.510	450			
Corrected Total	hardness.like	201.499	449			
	elasticity.like	109.474	449			
	biting.like	228.041	449			
	overall	231.385	449			

a. R Squared = .068 (Adjusted R Squared = -.005)

b. R Squared = .127 (Adjusted R Squared = .058)

c. R Squared = .094 (Adjusted R Squared = .022)

d. R Squared = .085 (Adjusted R Squared = .012)

1.8 ตารางการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแช่
เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	18.931 ^a	33	.574	1.103	.322
	elasticity.like	16.366 ^b	33	.496	2.607	.000
	biting.like	21.724 ^c	33	.658	1.663	.014
	overall	29.577 ^d	33	.896	1.708	.010
Intercept	hardness.like	3589.304	1	3589.304	6902.681	.000
	elasticity.like	4944.820	1	4944.820	25991.066	.000
	biting.like	3412.481	1	3412.481	8621.653	.000
	overall	3719.819	1	3719.819	7088.489	.000
trt	hardness.like	3.361	4	.840	1.616	.169
	elasticity.like	9.316	4	2.329	12.241	.000
	biting.like	3.687	4	.922	2.329	.055
	overall	4.171	4	1.043	1.987	.096
block	hardness.like	15.570	29	.537	1.033	.422
	elasticity.like	7.050	29	.243	1.278	.156
	biting.like	18.037	29	.622	1.571	.032
	overall	25.407	29	.876	1.669	.018
Error	hardness.like	216.315	416	.520		
	elasticity.like	79.144	416	.190		
	biting.like	164.654	416	.396		
	overall	218.304	416	.525		
Total	hardness.like	3824.550	450			
	elasticity.like	5040.330	450			
	biting.like	3598.860	450			
	overall	3967.700	450			
Corrected Total	hardness.like	235.246	449			
	elasticity.like	95.510	449			
	biting.like	186.379	449			
	overall	247.881	449			

a. R Squared = .080 (Adjusted R Squared = .008)

b. R Squared = .171 (Adjusted R Squared = .106)

c. R Squared = .117 (Adjusted R Squared = .046)

d. R Squared = .119 (Adjusted R Squared = .049)

1.9 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส
ของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0 ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	25.299	.000	4.223	178	.000	.29000	.06866	.15450	.42550
	Equal variances not assumed			4.223	148.515	.000	.29000	.06866	.15432	.42568
elasticity.like	Equal variances assumed	3.986	.047	.939	178	.349	.04556	.04852	-.05019	.14130
	Equal variances not assumed			.939	162.883	.349	.04556	.04852	-.05025	.14136
biting.like	Equal variances assumed	2.043	.155	3.328	178	.001	.26000	.07812	.10583	.41417
	Equal variances not assumed			3.328	177.642	.001	.26000	.07812	.10583	.41417
overall	Equal variances assumed	16.399	.000	2.369	178	.019	.18667	.07881	.03114	.34219
	Equal variances not assumed			2.369	133.907	.019	.18667	.07881	.03079	.34254

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 0.5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	5.196	.024	1.530	178	.128	.17778	.11616	-.05145	.40701
	Equal variances not assumed			1.530	160.724	.128	.17778	.11616	-.05162	.40718
elasticity.like	Equal variances assumed	.919	.339	.799	178	.426	.06556	.08207	-.09641	.22752
	Equal variances not assumed			.799	177.899	.426	.06556	.08207	-.09641	.22752
biting.like	Equal variances assumed	5.727	.018	4.387	178	.000	.42889	.09777	.23596	.62182
	Equal variances not assumed			4.387	174.872	.000	.42889	.09777	.23594	.62184
overall	Equal variances assumed	9.638	.002	2.554	178	.011	.34333	.13442	.07808	.60859
	Equal variances not assumed			2.554	152.839	.012	.34333	.13442	.07778	.60889

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	.008	.927	2.251	178	.026	.23444	.10413	.02895	.43994
	Equal variances not assumed			2.251	175.641	.026	.23444	.10413	.02893	.43996
elasticity.like	Equal variances assumed	21.417	.000	1.024	178	.307	.06000	.05859	-.05562	.17562
	Equal variances not assumed			1.024	148.686	.307	.06000	.05859	-.05577	.17577
biting.like	Equal variances assumed	.754	.386	3.289	178	.001	.34222	.10404	.13690	.54754
	Equal variances not assumed			3.289	177.935	.001	.34222	.10404	.13690	.54754
overall	Equal variances assumed	6.045	.015	3.367	178	.001	.34222	.10165	.14162	.54282
	Equal variances not assumed			3.367	170.683	.001	.34222	.10165	.14156	.54288

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 1.5 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	29.043	.000	3.459	178	.001	.40889	.11822	.17560	.64218
	Equal variances not assumed			3.459	146.276	.001	.40889	.11822	.17525	.64253
elasticity.like	Equal variances assumed	5.409	.021	-.186	178	.853	-.01556	.08363	-.18059	.14948
	Equal variances not assumed			-.186	147.439	.853	-.01556	.08363	-.18082	.14971
biting.like	Equal variances assumed	21.273	.000	2.787	178	.006	.35556	.12756	.10383	.60728
	Equal variances not assumed			2.787	148.544	.006	.35556	.12756	.10349	.60762
overall	Equal variances assumed	18.847	.000	1.714	178	.088	.21667	.12642	-.03281	.46614
	Equal variances not assumed			1.714	160.153	.088	.21667	.12642	-.03300	.46633

เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 2 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	25.748	.000	1.046	178	.297	.10778	.10304	-.09557	.31112
	Equal variances not assumed			1.046	140.417	.297	.10778	.10304	-.09594	.31150
elasticity.like	Equal variances assumed	.071	.790	1.178	178	.240	.07333	.06227	-.04954	.19621
	Equal variances not assumed			1.178	176.600	.240	.07333	.06227	-.04955	.19621
biting.like	Equal variances assumed	1.258	.264	2.547	178	.012	.22444	.08812	.05055	.39834
	Equal variances not assumed			2.547	177.016	.012	.22444	.08812	.05054	.39835
overall	Equal variances assumed	10.897	.001	1.334	178	.184	.11889	.08911	-.05696	.29474
	Equal variances not assumed			1.334	169.790	.184	.11889	.08911	-.05702	.29480

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพแผ่นเกี่ยวแข่เยือกแข็งด้วยไดสตาร์ชฟอสเฟตร่วมกับเอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส

2.1 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแข่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
cutting	Between Groups	1255608.187	4	313902.047	1.775E3	.000
	Within Groups	25642.456	145	176.845		
	Total	1281250.642	149			
Workof shear	Between Groups	6.670E7	4	1.667E7	203.695	.000
	Within Groups	1.187E7	145	81861.289		
	Total	7.857E7	149			
Tensile	Between Groups	12559.458	4	3139.865	375.285	.000
	Within Groups	1213.159	145	8.367		
	Total	13772.617	149			

2.2 ตารางการวิเคราะห์เนื้อสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแข่เยือกแข็ง

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
force	Between Groups	601934.856	4	150483.714	1.176E3	.000
	Within Groups	18561.420	145	128.010		
	Total	620496.275	149			
area	Between Groups	6.231E7	4	1.558E7	360.238	.000
	Within Groups	6270439.620	145	43244.411		
	Total	6.858E7	149			
tensile	Between Groups	16308.749	4	4077.187	236.445	.000
	Within Groups	2500.335	145	17.244		
	Total	18809.084	149			

3.3 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของค่าเนื้อสัมผัสของแผ่นแก้วก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (อัตราส่วนแป้งสาลี : โคลสตาร์ชฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 100 : 0 : ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
									Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	1.591	.209	49.136	178	.000	61.44947	1.25059	58.98157	63.91737
	Equal variances not assumed			49.136	177.757	.000	61.44947	1.25059	58.98154	63.91739

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	41.750	.000	32.707	178	.000	895.27847	27.37229	841.26252	949.29441
	Equal variances not assumed			32.707	121.707	.000	895.27847	27.37229	841.09098	949.46595

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
									Lower	Upper
tensile	Equal variances assumed	72.733	.000	19.886	178	.000	4.63390	.23302	4.17406	5.09374
	Equal variances not assumed			19.886	120.407	.000	4.63390	.23302	4.17255	5.09525

อัตราส่วนแป้งสาลี : โคลสตาร์ชฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 98 : 0 : 2 ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
									Lower	Upper
cutting	Equal variances assumed	6.938	.009	53.402	178	.000	129.33577	2.42192	124.55640	134.11513
	Equal variances not assumed			53.402	169.984	.000	129.33577	2.42192	124.55486	134.11668

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
									Lower	Upper
workofshear	Equal variances assumed	2.402	.123	16.623	178	.000	889.09277	53.48571	783.54508	994.64045
	Equal variances not assumed			16.623	175.729	.000	889.09277	53.48571	783.53575	994.64979

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	1.118	.292	.197	178	.844	.07860	.39962	-7.1000	.86720
	Equal variances not assumed			.197	177.645	.844	.07860	.39962	-7.1001	.86721

อัตราส่วนแบ่งสาลี : ไคสตาρχฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 93 : 7 : 0 ของ
น้ำหนักแบ่งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
cutting	Equal variances assumed	33.049	.000	46.406	178	.000	66.40693	1.43100	63.58303	69.23083
	Equal variances not assumed			46.406	125.480	.000	66.40693	1.43100	63.57492	69.23895

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
workofshear	Equal variances assumed	17.662	.000	31.006	178	.000	841.89853	27.15268	788.31596	895.48111
	Equal variances not assumed			31.006	140.485	.000	841.89853	27.15268	788.21785	895.57922

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	4.244	.041	22.916	178	.000	4.88113	.21300	4.46080	5.30146
	Equal variances not assumed			22.916	162.903	.000	4.88113	.21300	4.46054	5.30173

อัตราส่วนแบ่งสาลี : ไคสตาρχฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 95.5 : 3.5 : 1
ของน้ำหนักแบ่งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
cutting	Equal variances assumed	.108	.743	18.555	178	.000	30.87807	1.66412	27.59413	34.16200
	Equal variances not assumed			18.555	175.528	.000	30.87807	1.66412	27.59381	34.16232

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
workofshear	Equal variances assumed	5.830	.017	24.584	178	.000	730.78620	29.72562	672.12623	789.44617
	Equal variances not assumed			24.584	162.456	.000	730.78620	29.72562	672.08779	789.48461

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	.439	.508	11.169	178	.000	5.51567	.49384	4.54113	6.49021
	Equal variances not assumed			11.169	174.791	.000	5.51567	.49384	4.54100	6.49033

อัตราส่วนแบ่งสาลี : โคลسترซ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามีนสร้อยละ 91 : 7 : 2 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
cutting	Equal variances assumed	.504	.479	8.666	178	.000	17.98860	2.07583	13.89221	22.08499
	Equal variances not assumed			8.666	176.944	.000	17.98860	2.07583	13.89204	22.08516

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
workofshear	Equal variances assumed	4.200	.042	19.371	178	.000	765.89520	39.53841	687.87086	843.91954
	Equal variances not assumed			19.371	154.606	.000	765.89520	39.53841	687.78996	844.00044

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
tensile	Equal variances assumed	5.610	.019	6.519	178	.000	6.15217	.94374	4.28981	8.01452
	Equal variances not assumed			6.519	134.763	.000	6.15217	.94374	4.28571	8.01862

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ตารางการวิเคราะห์หาคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	54.758 ^a	33	1.659	1.623	.018
	elasticity	46.442 ^b	33	1.407	1.543	.030
	biting	109.365 ^c	33	3.314	2.603	.000
Intercept	hardness	3734.554	1	3734.554	3653.233	.000
	elasticity	3758.676	1	3758.676	4121.714	.000
	biting	2472.451	1	2472.451	1941.804	.000
trt	hardness	21.926	4	5.481	5.362	.000
	elasticity	21.598	4	5.399	5.921	.000
	biting	69.534	4	17.383	13.653	.000
block	hardness	32.832	29	1.132	1.107	.323
	elasticity	24.845	29	.857	.939	.559
	biting	39.831	29	1.373	1.079	.359
Error	hardness	425.260	416	1.022		
	elasticity	379.359	416	.912		
	biting	529.683	416	1.273		
Total	hardness	4214.572	450			
	elasticity	4184.477	450			
	biting	3111.499	450			
Corrected Total	hardness	480.018	449			
	elasticity	425.801	449			
	biting	639.047	449			

a. R Squared = .114 (Adjusted R Squared = .044)

b. R Squared = .109 (Adjusted R Squared = .038)

c. R Squared = .171 (Adjusted R Squared = .105)

1.5 ตารางการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแช่เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness	41.101 ^a	33	1.245	1.596	.022
	elasticity	30.817 ^b	33	.934	1.343	.101
	biting	105.016 ^c	33	3.182	3.674	.000
Intercept	hardness	2045.356	1	2045.356	2621.205	.000
	elasticity	3371.081	1	3371.081	4849.134	.000
	biting	2100.730	1	2100.730	2425.422	.000
trt	hardness	15.215	4	3.804	4.875	.001
	elasticity	13.801	4	3.450	4.963	.001
	biting	78.480	4	19.620	22.653	.000
block	hardness	25.886	29	.893	1.144	.280
	elasticity	17.016	29	.587	.844	.702
	biting	26.535	29	.915	1.056	.389
Error	hardness	324.609	416	.780		
	elasticity	289.200	416	.695		
	biting	360.310	416	.866		
Total	hardness	2411.066	450			
	elasticity	3691.098	450			
	biting	2566.055	450			
Corrected Total	hardness	365.710	449			
	elasticity	320.017	449			
	biting	465.325	449			

a. R Squared = .112 (Adjusted R Squared = .042)

b. R Squared = .096 (Adjusted R Squared = .025)

c. R Squared = .226 (Adjusted R Squared = .164)

1.6 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (อัตราส่วนแป้งสาลี : โคสตาซฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 100 : 0 : ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	23.943	.000	6.768	178	.000	.74989	.11080	.53124	.96854
	Equal variances not assumed			6.768	144.296	.000	.74989	.11080	.53089	.96889
elasticity	Equal variances assumed	5.213	.024	.698	178	.486	.08689	.12451	-.15881	.33259
	Equal variances not assumed			.698	167.784	.486	.08689	.12451	-.15892	.33269
biting	Equal variances assumed	2.073	.152	2.227	178	.027	.31200	.14012	.03549	.58851
	Equal variances not assumed			2.227	176.578	.027	.31200	.14012	.03547	.58853

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตาโรซฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 98 : 0 : 2 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	.419	.518	5.119	178	.000	.93533	.18271	.57477	1.29589
	Equal variances not assumed			5.119	174.310	.000	.93533	.18271	.57472	1.29595
elasticity	Equal variances assumed	8.232	.005	1.798	178	.074	.23022	.12807	-.02250	.48295
	Equal variances not assumed			1.798	159.040	.074	.23022	.12807	-.02271	.48315
blitting	Equal variances assumed	9.914	.002	.576	178	.565	.08778	.15245	-.21307	.38862
	Equal variances not assumed			.576	171.136	.566	.08778	.15245	-.21315	.38871

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตาโรซฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 93 : 7 : 0 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	2.406	.123	4.783	178	.000	.56456	.11802	.33165	.79746
	Equal variances not assumed			4.783	172.100	.000	.56456	.11802	.33159	.79752
elasticity	Equal variances assumed	.056	.813	1.774	178	.078	.19956	.11246	-.02237	.42148
	Equal variances not assumed			1.774	176.511	.078	.19956	.11246	-.02238	.42150
blitting	Equal variances assumed	7.967	.005	1.061	178	.290	.16311	.15380	-.14039	.46661
	Equal variances not assumed			1.061	168.371	.290	.16311	.15380	-.14051	.46673

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตาโรซฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 95.5 : 3.5 : 1
ของน้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	2.810	.095	4.719	178	.000	.53789	.11399	.31294	.76284
	Equal variances not assumed			4.719	170.929	.000	.53789	.11399	.31287	.76290
elasticity	Equal variances assumed	2.544	.112	1.182	178	.239	.16111	.13631	-.10788	.43010
	Equal variances not assumed			1.182	176.249	.239	.16111	.13631	-.10790	.43012
blitting	Equal variances assumed	7.250	.008	-.102	178	.919	-.01544	.15075	-.31293	.28205
	Equal variances not assumed			-.102	163.895	.919	-.01544	.15075	-.31311	.28222

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตา์รซ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 91 : 7 : 2 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness	Equal variances assumed	25.904	.000	5.680	178	.000	.95656	.16841	.62421	1.28890
	Equal variances not assumed			5.680	149.359	.000	.95656	.16841	.62377	1.28934
elasticity	Equal variances assumed	47.432	.000	.548	178	.585	.08756	.15988	-.22794	.40305
	Equal variances not assumed			.548	133.483	.585	.08756	.15988	-.22866	.40377
biting	Equal variances assumed	74.806	.000	2.128	178	.035	.36944	.17361	.02685	.71204
	Equal variances not assumed			2.128	127.754	.035	.36944	.17361	.02592	.71297

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ตารางการวิเคราะห์ห้คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเยื่อแก้วก่อนแช่
เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	25.889 ^a	33	.785	1.595	.022
	elasticity.like	29.300 ^b	33	.888	1.663	.014
	biting.like	43.706 ^c	33	1.324	1.658	.014
	overall	69.544 ^d	33	2.107	3.107	.000
Intercept	hardness.like	4499.210	1	4499.210	9146.577	.000
	elasticity.like	4849.680	1	4849.680	9082.844	.000
	biting.like	4602.242	1	4602.242	5760.728	.000
	overall	4387.347	1	4387.347	6468.003	.000
trt	hardness.like	11.157	4	2.789	5.670	.000
	elasticity.like	20.053	4	5.013	9.389	.000
	biting.like	22.107	4	5.527	6.918	.000
	overall	47.990	4	11.998	17.687	.000
block	hardness.like	14.732	29	.508	1.033	.422
	elasticity.like	9.247	29	.319	.597	.954
	biting.like	21.599	29	.745	.932	.570
	overall	21.554	29	.743	1.096	.338
Error	hardness.like	204.631	416	.492		
	elasticity.like	222.118	416	.534		
	biting.like	332.342	416	.799		
	overall	282.179	416	.678		
Total	hardness.like	4729.730	450			
	elasticity.like	5101.098	450			
	biting.like	4978.290	450			
	overall	4739.070	450			
Corrected Total	hardness.like	230.520	449			
	elasticity.like	251.418	449			
	biting.like	376.048	449			
	overall	351.723	449			

a. R Squared = .112 (Adjusted R Squared = .042)

b. R Squared = .117 (Adjusted R Squared = .046)

c. R Squared = .116 (Adjusted R Squared = .046)

d. R Squared = .198 (Adjusted R Squared = .134)

1.8 ตารางการวิเคราะห์ห้คะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัสของแผ่นเกี่ยวหลังแช่
เยือกแข็ง

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	hardness.like	56.053 ^a	33	1.699	3.487	.000
	elasticity.like	47.827 ^b	33	1.449	2.436	.000
	biting.like	57.703 ^c	33	1.749	3.270	.000
	overall	59.396 ^d	33	1.800	3.407	.000
Intercept	hardness.like	4187.345	1	4187.345	8595.714	.000
	elasticity.like	4319.541	1	4319.541	7261.739	.000
	biting.like	3850.909	1	3850.909	7201.580	.000
	overall	4186.125	1	4186.125	7923.914	.000
trt	hardness.like	17.847	4	4.462	9.159	.000
	elasticity.like	13.396	4	3.349	5.630	.000
	biting.like	11.721	4	2.930	5.480	.000
	overall	18.138	4	4.535	8.583	.000
block	hardness.like	38.206	29	1.317	2.704	.000
	elasticity.like	34.431	29	1.187	1.996	.002
	biting.like	45.982	29	1.586	2.965	.000
	overall	41.258	29	1.423	2.693	.000
Error	hardness.like	202.652	416	.487		
	elasticity.like	247.452	416	.595		
	biting.like	222.448	416	.535		
	overall	219.769	416	.528		
Total	hardness.like	4446.050	450			
	elasticity.like	4614.820	450			
	biting.like	4131.060	450			
	overall	4465.290	450			
Corrected Total	hardness.like	258.705	449			
	elasticity.like	295.279	449			
	biting.like	280.151	449			
	overall	279.165	449			

a. R Squared = .217 (Adjusted R Squared = .155)

b. R Squared = .162 (Adjusted R Squared = .095)

c. R Squared = .206 (Adjusted R Squared = .143)

d. R Squared = .213 (Adjusted R Squared = .150)

1.9 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (t-test) ของคะแนนการทดสอบความชอบทางประสาทสัมผัส
ของแผ่นแก้วก่อนและหลังแช่เยือกแข็ง

ตัวอย่างควบคุม (อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตา์รฟ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ
100 : 0 : ของน้ำหนักแป้งสาลี)

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	13.034	.000	1.250	178	.213	.10111	.08091	-.05855	.26077
	Equal variances not assumed			1.250	159.769	.213	.10111	.08091	-.05868	.26090
elasticity.like	Equal variances assumed	.398	.529	3.387	178	.001	.27644	.08162	.11538	.43750
	Equal variances not assumed			3.387	176.378	.001	.27644	.08162	.11537	.43751
biting.like	Equal variances assumed	6.169	.014	1.583	178	.115	.13333	.08425	-.03292	.29959
	Equal variances not assumed			1.583	166.788	.115	.13333	.08425	-.03300	.29966
overall	Equal variances assumed	11.900	.001	-5.36	178	.593	-.04000	.07466	-.18733	.10733
	Equal variances not assumed			-5.36	156.859	.593	-.04000	.07466	-.18747	.10747

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตา์รฟ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส ร้อยละ 98 : 0 : 2 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	39.073	.000	3.650	178	.000	.38000	.10412	.17454	.58546
	Equal variances not assumed			3.650	125.766	.000	.38000	.10412	.17395	.58605
elasticity.like	Equal variances assumed	6.152	.014	3.820	178	.000	.31778	.08318	-.15363	.48192
	Equal variances not assumed			3.820	160.673	.000	.31778	.08318	-.15351	.48204
biting.like	Equal variances assumed	.666	.415	1.733	178	.085	.24667	.14233	-.03420	.52753
	Equal variances not assumed			1.733	176.949	.085	.24667	.14233	-.03421	.52754
overall	Equal variances assumed	2.086	.150	.051	178	.960	.00556	.10954	-.21061	.22172
	Equal variances not assumed			.051	161.054	.960	.00556	.10954	-.21077	.22188

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตาซ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 93 : 7 : 0 ของ
น้ำหนักรวมแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	3.226	.074	3.535	178	.001	.30667	.08676	.13546	.47787
	Equal variances not assumed			3.535	177.843	.001	.30667	.08676	.13546	.47787
elasticity.like	Equal variances assumed	.004	.950	.488	178	.626	.04889	.10017	-.14878	.24656
	Equal variances not assumed			.488	176.931	.626	.04889	.10017	-.14879	.24657
biting.like	Equal variances assumed	.871	.352	3.520	178	.001	.43000	.12215	.18895	.67105
	Equal variances not assumed			3.520	176.986	.001	.43000	.12215	.18894	.67106
overall	Equal variances assumed	1.537	.217	2.918	178	.004	.35333	.12107	.11442	.59225
	Equal variances not assumed			2.918	170.672	.004	.35333	.12107	.11435	.59232

อัตราส่วนแป้งสาลี : ไคสตาซ์ฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 95.5 : 3.5 : 1
ของน้ำหนักรวมแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	.059	.808	-1.391	178	.166	-.16000	.11506	-.38705	.06705
	Equal variances not assumed			-1.391	177.998	.166	-.16000	.11506	-.38705	.06705
elasticity.like	Equal variances assumed	9.243	.003	2.574	178	.011	.36000	.13988	.08396	.63604
	Equal variances not assumed			2.574	157.546	.011	.36000	.13988	.08372	.63628
biting.like	Equal variances assumed	.904	.343	2.186	178	.030	.28000	.12806	.02729	.53271
	Equal variances not assumed			2.186	177.786	.030	.28000	.12806	.02728	.53272
overall	Equal variances assumed	3.831	.052	.678	178	.499	.09333	.13764	-.17828	.36495
	Equal variances not assumed			.678	175.809	.499	.09333	.13764	-.17831	.36497

อัตราส่วนแป้งสาลี : โคสตาρχฟอสเฟต : เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ 91 : 7 : 2 ของ
น้ำหนักแป้งสาลี

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
hardness.like	Equal variances assumed	1.543	.216	-.504	178	.615	-.07000	.13894	-.34418	.20418
	Equal variances not assumed			-.504	160.672	.615	-.07000	.13894	-.34439	.20439
elasticity.like	Equal variances assumed	5.396	.021	-.553	178	.581	-.08000	.14455	-.36526	.20526
	Equal variances not assumed			-.553	174.029	.581	-.08000	.14455	-.36530	.20530
biting.like	Equal variances assumed	18.620	.000	1.982	178	.049	.27333	.13793	.00115	.54551
	Equal variances not assumed			1.982	152.193	.049	.27333	.13793	.00084	.54583
overall	Equal variances assumed	5.650	.019	-.360	178	.720	-.05000	.13903	-.32437	.22437
	Equal variances not assumed			-.360	168.676	.720	-.05000	.13903	-.32447	.22447

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

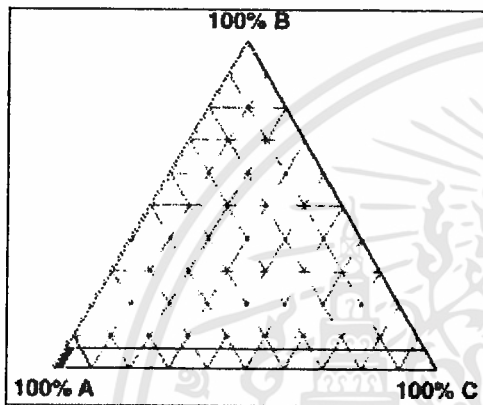
ภาคผนวก จ

การออกแบบแบบผสม (Mixture Design)

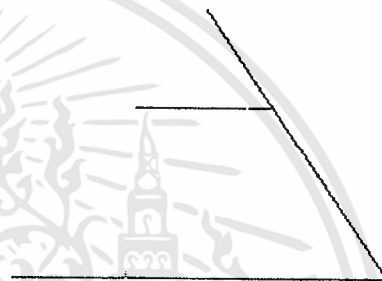
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบแบบผสม (Mixture Design)

โดยใช้ แป้งสาลีร้อยละ	90-100
โดสตาซฟอสเฟตร้อยละ	0-7
เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนสร้อยละ	0-2

ภาพขยาย

A คือ แป้งสาลี	ได้อัตราส่วนของ
B คือ โดสตาซฟอสเฟต	แป้งสาลี:โดสตาซฟอสเฟต:เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส
C คือ เอนไซม์ทรานส์กลูตามิเนส	จุดที่ 1 : 100 : 0 : 0
	2 : 98 : 0 : 2
	3 : 93 : 7 : 0
	4 : 95.5 : 3.5 : 1
	5 : 91 : 7 : 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนงนภสร ทองศิลา
วัน เดือน ปีเกิด	1 ตุลาคม 2527
ประวัติการศึกษา	2550 คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.) สาขาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์ คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (โชติเวช) กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้